21 - 27 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018 · ΤΕΥΧΟΣ 664 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

ART ATHINA 2018

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Η καλλιτεχνική διευθύντρια μιλάει για το σημαντικότερο εικαστικό γεγονός του καλοκαιριού
Του **Στέφανου Τσιτσόπουλου**

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Του **Γιώργου Δημητρακόπουλου**

FERRAN ADRIA
15 λεπτά με τον Einstein της γαστρονομίας
Της **Κατερίνας Βνάτσιου**

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ
Λίγο πριν τη μεγάλη γιορτή της «Σχολικής εκδρομής» μιλάει στην A.V.
Του **Γιώργου Δημητρακόπουλου**

102.5 ATHENS VOICE RADIO

MEDITERRANEAN

11 JUNE

COCKTAIL

1 JULY

FESTIVAL

by SKINOS®

WE CELEBRATE SUMMER

SKINOS®

Mastiha Spirit

www.skinosmcf.com

GREECE | CYPRUS | ITALY | BULGARIA | FRANCE | LEBANON | USA | TURKEY

ΒΓΕΣ

ΣΤΑ BAR ΤΟΥ FESTIVAL

ΔΟΚΙΜΑΣΕ

ΤΑ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΑ COCKTAIL

ΨΗΦΙΣΕ

ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΟΥ BAR ΣΤΟ

www.skinosmcf.com

ΚΕΡΔΙΣΕ

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

SKINOS®

Mastiha Spirit

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

«Να σας ενημερώσω ότι στις 6 το απόγευμα έχουμε συγκέντρωση για το Μακεδονικό και όσα μας έχει κάνει ο Αντίχριστος».

(Μαυροντυμένη κυρία με λουλούδια σε μία τεράστια τσάντα, διαλαλώντας και πηγαίνοντας από βαγόνι σε βαγόνι στον Ηλεκτρικό, Παρασκευή μεσημέρι)

Στην παράσταση της Εθνικής Λυρικής Σκηνής «Ναμπούκο», με θέμα τους Εβραίους και τη Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία, λίγο πριν το τέλος, ένας κύριος που φοράει στο κεφάλι του το χαρακτηριστικό, εβραϊκό kippah σηκώνεται για να φύγει, ενώ ακούγεται μία φωνή από πίσω...

«Τώρα που κερδίζετε φεύγεις;»

(Ηρώδειο, Τετάρτη βράδυ)

«ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗΝ ΑΠΟΣΥΡΕΤΕ ΤΑ ΟΓΚΩΔΗ, ΜΗΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ ΚΑΙ ΜΗΝ ΠΛΕΝΕΤΕ ΚΑΔΟΥΣ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΣΥΧΝΑ ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΚΑΚΟΜΑΘΑΙΝΕΤΕ!»

(Πινακίδα σε πεζοδρόμιο στην οδό Σκιάθου, Κάτω Πατήσια, Παρασκευή απόγευμα)

Ταξί στην πηγμένη κάθοδο της Βασιλίσσης Σοφίας, στο ύψος του Χίλτον. Ο οδηγός μονολογεί:

«Τι διάολο, πάλι θα έχουν έρθει αυτοί οι δεσμοί».

(Βασιλίσσης Σοφίας, Τρίτη απόγευμα)

10χρονος πιτσιρικάς περπατάει στο δρόμο με τη μαμά του:

-Μαμά, πρέπει να μιλήσουμε.
-Για τι πράγμα, παιδί μου;
-Θέλω να αλλάξω την καθημερινότητά μου.

(Μαρούσι, Δευτέρα πρωί)

Συζήτηση μεγάλης παρέας, σε γνωστό εστιατόριο της Αθήνας:

-Η Ακρόπολη χτίστηκε το 436 προ Χριστού.
-Καλά, και πώς ξέρανε πότε θα γεννηθεί ο Χριστός;

(Κολωνάκι, Σάββατο βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

ATHENS VOICE RADIO 102.5

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Σαλαμίνος & Αριστοφάνους , Κάτω Χαλάνδρι

ΤΟ **ΕΞΩΦΥΛΛΟ** ΜΑΣ

Το σχεδιάζει ο Χρήστος Μπουρονίκος. Γεννήθηκε το 1958 στην Παρασκευή Γρεβενών. Σπούδασε Ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών Βερολίνου. Έχει κερδίσει υποτροφία της DAAD Νέα Υόρκη. Ζει και εργάζεται στο Βερολίνο. Έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και έχει κάνει 15 ατομικές εκθέσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις της Ελλάδας, καθώς και στο Βερολίνο. Έργα του βρίσκονται σε πολλές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Στην Art Athina 2018 συμμετέχει με την Γκαλερί 7 και την έκθεση «True Stories» (2018), όπου αναδείχθηκε νικητής του Copelouzos Art Athina Award.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Κρεμάστε αιώρες και απολαύστε τις απογευματινές μπόρες.

ΠΑΝΤΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
Έφτασε εκείνη η εποχή της εξωστρέφειας όπου όλη η Αθήνα ξεχύνεται σε βράχους, πλατείες, βραχονησίδες, για να παρακολουθήσει όλες τις μουσικές του καλοκαιριού.
(21-24/6, η Ευρωπαϊκή Γιορτή της Μουσικής)

ΠΑΠΙΚΟ LOOK
Είναι η τελευταία λέξη της μόδας. Μέχρι και ο Αρτέμης Σώρρας μεταμφιέστηκε σε παπά, έστω και φυγάς.

ΥΔΡΑ
Ο Δάκης Ιωάννου και οι καλεσμένοι του την κάνουν αυτή την εποχή ένα αληθινά κοσμοπολίτικο νησί.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ
«Το 10% των καβγάδων οφείλεται σε διαφωνία και το 90% στον λάθος τόνο φωνής».
(Ο τοίχος είχε τη δική του υστερία)

ΑΣΤΕΙΑ ΜΕ ΓΡΑΒΑΤΕΣ
Φτάνει. Έλεος!

Η ΜΙΑ ΩΡΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΑΤΣ
Που αναρωτιέσαι πώς να την περάσεις.

ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΕΙΝΑΙ ΙΝ
Το είπε και ο Νίκος Κοτζιάς.

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
«Καλημέρα, έρωτά μου, θες να κάνεις τα παιδιά μου;»

ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΡΗΝΗΣ 2018
Στον Τραμπ ή στον Κιμ;

ΑΦΗΣΤΕ ΤΙΣ ΠΡΕΣΠΕΣ ΗΣΥΧΕΣ
Για γάμους, βαφτίσεις και λοιπές συνεστιάσεις.

ΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ
«Βγήκα να κάνω τσιγάρο στο μπαλκόνι και ήταν σαν να ταξίδευα με το High Speed 4, Γενάρη μήνα».
(ακούστηκε)

ΑΘΗΝΑ • ID

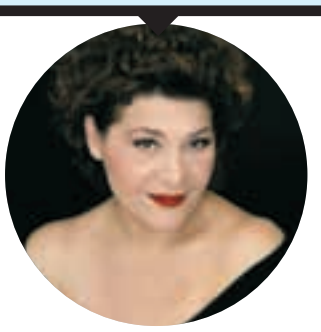

ΓΙΩΤΑ **ΝΕΓΚΑ**

Επιμέλεια: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**

Γιατί ήρθες ή πώς βρέθηκες στην Αθήνα;
Γεννήθηκα στην Αθήνα.

3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη... Η Πανεπιστήμιου το βράδυ, η Πλάκα το μεσημεράκι και ο Λυκαβηττός το απόγευμα.

3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Τα σκουπίδια, τα τόσα πολλά αυτοκίνητα, και τα αφρόντιστα σημεία της.

Η πρώτη δουλειά που έκανες;
Τραγουδίστρια.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Ήταν μονοκατοικία στα σύνορα Αιγάλεω με Χαϊδάρι στην Αγ. Μαρίνα. Είχε κήπο με τριανταφυλλιές και δέντρα. Θυμάμαι μια βερικοκιά φορτωμένη πεντάγλυκα βερίκοκα «Διαμαντοπούλου», μια ιτιά που είχε γύρει και ακουμπούσε στον τοίχο που μας χώριζε από το διπλανό σπίτι. Συνήθιζα να ξαπλώνω στον κορμό της τα μεσημέρια και να της σιγοτραγουδώ. Το σπίτι ήταν τριάρι, γύρω στα 85 τ.μ. Αριστερά μας έμενε η κ. Μαρία με τον άντρα της, δεξιά μας ο κ. Διονύσης με την οικογένεια, παραδίπλα η κ. Παναγιώτα, απέναντι η Μαρίνα. Η οδός Κρήνης ήταν ένας ανηφορικός δρόμος με μονοκατοικίες στη σειρά που τελείωνε στην Αγ. Μαρίνα.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Οι μουσικοί στους δρόμους της.

Τι κάνει κάποιον Αθηναίο; Η αγάπη του για την πόλη φτάνει για να νιώθει κάποιος Αθηναίος.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Οι γειτονιές και το να γνωρίζεις τους ανθρώπους γύρω σου.

Πού ζεις τώρα; Στον Κολωνό στο σπίτι της γιαγιάς και του παππού που μεγάλωσαν τα αδέρφια της μητέρας μου. Ένα μικρό ψηλοτάβανο τριάρι διαμέρισμα κατασκευής 1940, περίπου 50 τμ. Το διάλεξα γιατί έχει προσωπικότητα και έχω έντονες μνήμες από τα παιδικά μου χρόνια. Έχει ψηλές πόρτες με φεγγίτες, ξύλινα παλιά πατώματα, έχει μια δίφορη τεράστια λεμονιά στην πίσω αυλή που έχει πάντα λεμόνια ζουμερά χωρίς κουκούτσια! Απέναντι έχει ένα εκπληκτικό νεοκλασικό κτισμένο το 1907 με στρογγυλό μπαλκόνι που το θυμάμαι να το θαυμάζω από παιδί. Έχω κρατήσει κάποια έπιπλα της γιαγιάς χειροποίητα. Είναι μικρό αλλά... έξυπνο και οι φίλοι λεν πως έχει πολύ ωραία ενέργεια.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα; Στον λόφο του Αρδηττού.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες, αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Θα φρόντιζα να μαζευτούν τα σκουπίδια επιτέλους.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο στην Αθήνα; Τα Prosopa στο Γκάζι.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μπαρ;
Ο Βρεττός στην Πλάκα.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου;
Φοβάμαι μήπως χαθούν αυτά τα λιγοστά υπέροχα νεοκλασικά που αντέχουν ακόμα.

Η Γ.Ν. είναι ερμηνεύτρια και το νέο της single και videoclip είναι το «Οξυγόνο» σε μουσική Νίκου Μερτζάνου και στίχους Νίκου Μωραΐτη. Στις 22 Ιουνίου εμφανίζεται στο Unity Festival, στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

SKIN
IRONY

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3532908

swatch
SWISS MADE

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ **FORREST GUMP**

Από τον **ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ**

(Μέλος της συλλογικότητας για την εγκατάσταση στεγάστρων για τη βροχή στις διαβάσεις των πεζών)

ΡΙΨΗ ΣΑΝΟΥ: ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΕΘΙΜΟ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕ ΤΟΝ ΝΙΚΗΤΗ ΣΕ ΔΙΕΝΕΞΗ

● Η πιο ειλικρινής τηλεοπτική εικόνα των ημερών: Στο studio 4-5 καλεσμένοι από διάφορα κόμματα ανταλλάσσουν κατηγορίες και αφορισμούς για το Μακεδονικό, ενώ στο κάτω μέρος της οθόνης, το super προτρέπει τους τηλεθεατές να στείλουν sms για να κερδίσουν 10.000 ευρώ μετρητά...

● Πάντως το πρόβλημα δεν είναι αν υπήρξαν οικονομικά ανταλλάγματα για τη συμφωνία με τα Σκόπια...
● Το βασικό πρόβλημα είναι ότι και αυτά τα οικονομικά ανταλλάγματα θα φαγωθούν όπου και τα προηγούμενα των ιδιωτικοποιημένων ΔΕΚΟ. Δηλαδή σε επιδόματα-εξαγοράς ψήφων και διορισμούς.
Το ακόμα βασικότερο είναι ότι η κυβέρνηση θεωρεί τόσο φτηνιάρηδες τους «εθνικά ευαίσθητους ψηφοφόρους» που πιστεύει ότι με λίγες οικονομικές ελαφρύνσεις θα ξεχάσουν όλη την ιστορία.
Και το ακόμα πιο βασικότερο είναι ότι πιθανόν να έχει δίκιο.

● Αν οι οπαδοί του Αρτέμη Σώρρα μπορούσαν να δουν πόσο παράλογο είναι ο ηγέτης τους, που τους βάζει συστηματικά να προσεύχονται στο δωδεκάθεο, μεταμφιέστηκε σε παπά για να κρυφτεί, προφανώς δεν θα ήταν οπαδοί του Αρτέμη Σώρρα.

● Το κακό με τη συγκεκριμένη άδεια Κουφοντίνα είναι ότι μετά την απεργία πείνας είναι επικίνδυνο να πάει για φαγητό σε ταβέρνα.
● Οπότε τα κανάλια χάνουν μία από τις μεγαλύτερες ατραξιόν τους: να ρωτούν αυτόν που τον σέρβιρε αν ήταν κεφάτος και τι ακριβώς έφαγε.

● Κάμοια στιγμή, μέσα στις επόμενες ημέρες, ένας Σύμβουλος Επικράτειας θα πρέπει να μελετήσει κείμενα του Γέροντα Παΐσιου για να αποφανθεί αν είναι σύμφωνες με τον νόμο οι νέες ταυτότητες...
● Quiz: Πόσα λάθη περιλαμβάνει η παραπάνω πρόταση;
● Quiz No 2: Αν το ΣτΕ απαντήσει στην προσφυγή εναντίον των ηλεκτρονικών ταυτοτήτων με κείμενα του Αγίου Πορφυρίου που είχε ενθαρρύνει το internet, μετράει, ή επειδή δεν είναι τόσο διάσημος παίρνει λιγότερους πόντους;

● Και μια που το έφερε η κουβέντα, αφού ο Γέροντας Παΐσιος έχει άποψη για όλα και τα έχει προβλέψει όλα, οι πιστοί του μπορούν να ρίξουν μια ματιά στα βιβλία του και να μας πουν τι ακριβώς έχει πει και για τη διαχείριση των σκουπιδιών, τώρα που ο ΧΥΤΑ Φυλής αρχίζει να τα φτύνει;

● Πάντως καλά που υπάρχει και το Facebook...
Διότι, σκέψου τι θα συνέβαινε αν όλοι εκείνοι που βρίζουν τους άλλους «προδότες» ή «πατριδοκάπηλους» δεν ξεσπούσαν εκεί και τα έλεγαν ο ένας στο πρόσωπο του άλλου live.

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Σταύρος Κοντονής *(για τις αποδοκιμασίες στα Γιαννιτσά)* *«Δεν κάνουμε διάλογο ούτε με φασίστες, ούτε με τους χιτλερικούς. Ορισμένοι από αυτούς ήταν σήμερα στα Γιαννιτσά».*

Μετάφραση «Φασίστας και χιτλερικός είναι εκείνος που αποδοκιμάζει αποκαλώντας προδότη αυτούς που έγιναν κυβέρνηση αποδοκιμάζοντας και αποκαλώντας προδότες τους άλλους».

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Μέλος των Ανεξάρτητων Ελλήνων

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Υπεύθυνος ασφαλείας Κοινοβουλίου σε Ελλάδα ή Σκόπια

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

● *Ο πρωθυπουργός που δηλώνει έτοιμος να καταθέσει υπέρ του Ανδρέα Γεωργίου της ΕΛΣΤΑΤ που κατηγορείται ότι «φούσκωσε» το έλλειμμα, θυμάται ότι συγκυβερνά με το κόμμα που είχε υποψήφια βουλευτή τη Ζωή Γεωργαντά που ήταν η κύρια κατήγορός του;*

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ν° 2

● *Οι οπαδοί των «Μπαρμπαρούσηδων», όταν τους βλέπουν να μετατρέπονται σε γατάκια μόλις καταλάβουν ότι πρέπει να πληρώσουν τις συνέπειες της τζάμπα μαγκιάς τους, απογοητεύονται ή συνεχίζουν να τους υποστηρίζουν γιατί ξέρουν ότι κι εκείνοι θα έκαναν τα ίδια;*

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ν° 3

● *Στο μότο των Ανεξάρτητων Ελλήνων που λέει «Είμαστε Πολλοί, Είμαστε Ανεξάρτητοι, Είμαστε Έλληνες», το «Είμαστε Πολλοί» παραμένει ακόμα;*

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Ν° 3

● *Ο Νίκος Κοτζιάς, που επικαλείται τις δημοσκοπήσεις για να δείξει ότι η πλειοψηφία εγκρίνει τις κινήσεις του για το Μακεδονικό, δεν είναι στο κόμμα που θεωρεί ότι οι δημοσκοπήσεις που τους βγάζουν να είναι πίσω από τη Νέα Δημοκρατία είναι στημένες;*

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...
«Κλιματοσταλίδες» *Οι σταγόνες από τα κλιματιστικά που πέφτουν στους δρόμους της πόλης από ψηλά, σχηματίζοντας μικρές λιμνούλες στα πεζοδρόμια*

Η φωνή της Αθήνας
Το soundtrack της πόλης
102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

← Φωτογραφία του Νίκου Αποστολόπουλου από τον ημιτελικό Ελλάδα-Γιουγκοσλαβία (81-77), 12 Ιουνίου 1987

ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
Μια Ελλάδα που θα γινόταν άλλη

Ο **Παναγής Παναγιωτόπουλος** «διαβάζει» τη φωτογραφία

Έχουν **περάσει 31 χρόνια και μία εβδομάδα** από τη νύχτα αυτής της φωτογραφίας. Ήταν το καλοκαίρι του '87. Μια χρονιά που έδειχνε ότι η Ελλάδα είχε νέες προοπτικές και ότι η μεταπολιτευτική δημοκρατία δεν ήταν διά βίου εγκλωβισμένη ανάμεσα στις επιβιώσεις της χωροφυλακίστικης δεξιάς και στον αριστερό λαϊκισμό του Ανδρέα.

Το σκάνδαλο Κοσκωτά δεν είχε ακόμα δηλητηριάσει το πολιτικό σύστημα και τα συναισθήματα των πολιτών. Το Πρόγραμμα Σταθεροποίησης της οικονομίας που κλήθηκε δυο χρόνια νωρίτερα να σχεδιάσει και να υλοποιήσει ο Κώστας Σημίτης είχε ανατάξει επιτυχώς τα δημοσιονομικά. Η χώρα με ομόνοια και χωρίς φωνακλάδικους εθνικισμούς είχε αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την τούρκικη αμφισβήτηση των ελληνικών κεκτημένων στο Αιγαίο. Το «Κλικ» μόλις ξεκινούσε την pop ερωτικοποίηση των πάντων και τη χρήση εναλλακτικών εκφραστικών, εμπλούτιζε την καταναλωτική μονοτονία των ανερχόμενων μεσοστρωμάτων με ένα twist ηθικής παραβατικότητας. Δεν ήμασταν ακόμα στο επιθετικό ξεβλάχεμα που ο εμπνευστής του θα μας χάριζε στο μέλλον. Την προηγούμενη χρονιά, το 1986, εμπνευσμένοι άνθρωποι υπό τον Σταύρο Μπένο είχαν διαχειριστεί τη μείζονα ανθρωπιστική-αστική κρίση του σεισμού της Καλαμάτας.

Ήταν όμως και η χρονιά της μεγάλης ζέστης. Ένας καύσωνας θα σκότωνε χιλιάδες γέροντες και ευάλωτους ανθρώπους στις πόλεις του τσιμέντου. Ανθούσε τότε η ελληνική διαφήμιση και συνέχεια επινοούσε ηδυπαθή σποτάκια για παγωτά που κολάζουν, φραπέδες που δροσίζουν, παγωμένα λευκά κρασιά με ψευδογαλλικές ονομασίες λακντερός. Ο κλιματισμός θα άρχισε να εποικίζει τα σπίτια μας αμέσως μετά.

Αυτό είναι το εθνικό περιβάλλον αυτής της φωτογραφίας της 12ης Ιουνίου 1987 από το παρκέ του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας. Είναι το ευρωμπάσκετ του 1987, τότε που θριάμβευσε επί των μεγάλων μπασκετικών δυνάμεων η Εθνική Ελλάδος. Πολλά έχουν γραφτεί και άλλα τόσα ακόμη απομένουν να μελετηθούν για τις μέρες και τις νύχτες εκείνες που ένωσαν τάξεις, ευαισθησίες, πρόσωπα, φίλους και εχθρούς, για τον ψυχικό ορίζοντα που διαμόρφωσαν στη χώρα. Για τα κράματα της συλλογικής ψυχής και του ατομικού επιτεύγματος. Για τη δημοκρατική γιορτή στους δρόμους και έναν «λαό» που για πρώτη φορά κινητοποιήθηκε πέραν των επιμέρους πολιτικών ταυτίσεων.

Όμως η φωτογραφία αυτή κινείται σε ένα άλλο βάθος. Έχει για ορίζοντα τις κερκίδες, θολές φιγούρες διακρίνονται μέσα από την πολυχρωμία τους. Είναι τα ρούχα του τότε. Τα χρώματα της δεκαετίας της κακογουστιάς, όπως επιμένουν να τη χαρακτηρίζουν πολλοί. Πολύ κίτρινο, κάτι παράξενα γαλάζια, λευκό θερινό και πράσινα κάθε λογής. Δεν είναι το total black των αιώνιων εστέτ, δεν είναι καμία χρωματική στιβαρότητα ή λεπτότητα. Είναι τα ρούχα μιας εποχής όπου άνοιγε ο κώδικας, οι απομιμήσεις και οι κόπιες των πρώτων οίκων μαζικής μόδας είχαν ήδη την εγχώρια βιοτεχνική τους υποδοχή. Dur μπλουζάκι για τους πολλούς, αξιοπρεπές και μεσοαστικό των συζύγων με τσαντάκι που χωρούσε ταυτότητα, μπλοκάκι και μάνεξ μαντιλάκι, ελληνικό μεσοαστικό αντί για μπένετον της Αγίας Παρασκευής και λακόστ της Εκάλης. Πολλές εξάλλου οι γκρίζες δεκαετίες για να μη βάλεις (ό,τι) χρώμα (να 'ναι) στη ζωή σου.

Αριστερά στην εικόνα, το μνημειώδες κίτρινο καρό του προπονητή της υπέροχης Γιουγκοσλαβίας, του γιγαντιαίου συμπαθούς Τσόσιτς με τη σέρβικη χωρίστρα. Η πλάτη ενός παίκτη του και ένας διαιτητής να παίρνει ανάσα. Πιο χαμηλά ένας τεχνικός της ΕΡΤ, που τότε καινοτομούσε και έβγαινε από τη σκόνη της τριτοκοσμικής θεατρικότητάς της, με φορητή κάμερα κάνει γενναίο και οξύ, χιτσκοκικό πλάνο contre-plongée. Στη μέση η γραμματεία υπερήφανα, μα σεμνά, με τον υπολογιστή της. Και δεξιά, ο προπονητής της Εθνικής Ελλάδας να δίνει εντολές στους παίκτες του.

Είναι ο Κώστας Πολίτης, που πέθανε πριν από λίγες ημέρες. Οστεώδες πρόσωπο, ευγενικά χαρακτηριστικά, μια πολύτονη φωνή που έβγαινε σπασμένη σαν άλλου Τομ Ουέιτς. Εγκράτεια και κινητική αυτοκυριαρχία στην ένταση του παρκέ. Έλλογος λόγος, όπως και πολλών παικτών του. Μετρημένες φράσεις, έξω από την παλιά εθνική μυθολογία, προσχώρηση και σε μια νέα πατρίδα, του μπάσκετ και του επαγγελματισμού. Και μια διακριτική σχέση με τους παίκτες (που έμελλε να διαταραχτεί από τη συγκρουσιακή εμμονή με τον Γκάλη) που έδινε τεράστιο χώρο στον αυτονόητο ναρκισσισμό του ήρωα. Ο δικός του ναρκισσισμός ήταν δευτερογενής, πιο μύχιος και απαιτητικός, μα έξω από τις έμμεσες προκλήσεις κάποιου αντιστάρ. Για τους θεατές, τους Έλληνες που συντρόφευαν την ομάδα, ήταν σπάνια ενσάρκωση μιας ήπιας και λελογισμένης εξουσίας.

Η προσωπική του ιστορία δεν είναι άσχετη με αυτό, παρότι οι μύχιες δυνάμεις της ψυχικής οικονομίας έχουν πάντοτε τον τελευταίο λόγο. Παιδί του πολέμου και της ανοικοδόμησης και ενός αμερικάνικου αθλήματος κατόπιν, αριστερός που διώκεται από τη Χούντα, ο Πολίτης εκφράζει ταυτόχρονα την Ελλάδα της ομαλής μετάβασης στη δημοκρατία, την Ελλάδα της ηπιότητας και του πλουραλισμού. Εκφράζει ιδανικά, στο απόγειο της καριέρας του, μαζί με τους τότε παίκτες του, την Ελλάδα του 1987. Μια Ελλάδα που έδειχνε πως θα γινόταν άλλη. ●

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μηλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Κ. Νιαμονιτάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ξένια Κατσιούλα

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Γιώργος Άνθης, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΜΗΝ ΥΚΛΩΣΕΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΕ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Του **ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ**

Η πλειοψηφία των Ελλήνων (70%) δεν θέλει να παραχωρήσει το όνομα «Μακεδονία» στους βόρειους γείτονες της πΓΔΜ ούτε καν με γεωγραφικό προσδιορισμό. Δεν αποδέχεται ούτε την ονομασία της γλώσσας, που θα έπρεπε να είναι η βορειομακεδονική (κατά το σερβοκροατική) αλλά ούτε και την ταυτότητα, που θα έπρεπε να είναι βορειομακεδονική. Τα ελατήρια αυτής της στάσης δεν είναι αμιγώς εθνικιστικά ή πατροδοκάπηλα. Δεν είναι ο φόβος του αλυτρωτισμού, ούτε κάποιο εθνικό μίσος. Μια χαρά συνεργάζονται οικονομικά και συγχρωτίζονται οι βορειοελλαδίτες με τους γείτονές μας. Είναι που η παράδοση τριάντα χρόνων έχει εγκαταστήσει στο εθνικό φαντασιακό τη δυσανεξία σε μια τέτοια αποδοχή.

Η παράδοση κρατάει ζεστή τη σχετική μνήμη που ενισχύεται από τη συνολική κατάσταση των πραγμάτων στην Ελλάδα. Όταν η ανεργία καλά κρατεί, τα χρέη αυξάνονται, οι μισθοί και οι συντάξεις λιμοκτονούν, οι κατασχέσεις προχωρούν, τότε η ανασφάλεια διογκώνεται και μαζί της η τάση προς την περιχαράκωση. Ας μην ξεχνάμε ότι ο κόσμος αντιλαμβάνεται την πρεμούρα των ευρωπαϊκών και διεθνών θεσμών για μια συμφωνία, πράγμα που του ενισχύει τη δυσανεξία. Ο αντιευρωπαϊσμός που καλλιεργήθηκε όλη την προηγούμενη περίοδο έχει πολλές ουρές και σήμερα βλέπουμε μία από αυτές. Η προσπάθεια του πρωθυπουργού στα καλά καθούμενα να εμφανιστεί ως ευρωπαίος ηγέτης δύσκολα πείθει ακόμα και το δικό του ακροατήριο.

Ο έλληνας πολίτης δυσκολεύεται να κατανοήσει την ανάγκη να κλείσει η πληγή με το όνομα. Δεν έχει master στις διεθνείς σχέσεις, ούτε διδακτορικό στην ιστορία των Βαλκανίων. Δεν βίωσε δα και καμιά καταστροφή τα 30 αυτά χρόνια που το θέμα έμενε ανοιχτό. Η εθνική του υπερηφάνεια, αυθεντική ή υποκριτική, γεννάει φυσιολογικά την ευαισθησία, τον εθνικό τσαμπουκά αν θέλετε, εκείνο το πατροπαράδοτο ελληνικό «γαμώτο» που του βγάζει αυθόρμητα το «όχι» στη συμφωνία. Ο εθνικιστικός του περίγυρος, κόμματα, οργανώσεις, εκκλησία, αναλυτές, του δίνουν μια επίφαση αιτιολόγησης γι' αυτή του τη στάση. Μια αίσθηση δικαίωσης. Τον καταλαβαίνω, έστω και αν δεν ανήκω σ' αυτή την κατηγορία. Αδύνατον να τον αγνοήσεις ή να τον προσπεράσεις. Αν δεν τον εκφράσεις εσύ θα το κάνει κάποιος άλλος.

Αυτή την τάση και στάση μέτρησαν και κόμματα της αντιπολίτευσης όπως η ΝΔ, το ΚΙΝΑΛ και το ΚΚΕ και αρνήθηκαν να σταθούν στο πλευρό του ΣΥΡΙΖΑ, το καθένα βέβαια για τους δικούς του λόγους και με το δικό του αφήγημα. Βρήκαν τα αδύναμα στοιχεία της συμφωνίας τόσο στο περιεχόμενο όσο και στη διαδικασία, πιάστηκαν από αυτά, μέτρησαν τα υπέρ και τα κατά και είπαν το όχι. Ειδικά κόμματα με φιλοευρωπαϊκές ηγεσίες όπως η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ προτίμησαν να σταθούν απέναντι στην επιθυμία των ευρωπαίων και ατλαντικών συμμάχων προκειμένου να διαφυλάξουν την ενότητα και την απήχησή τους στο εκλογικό ακροατήριο. Η πολιτική ως τέχνη του εφικτού εμπεριέχει το ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Ήδη οι ΑΝΕΛ εξαερώνονται.

Αν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ ήταν στην κυβέρνηση και αν οι ηγεσίες τους αισθάνονταν ισχυρές και ασφαλείς τόσο στο πολιτικό όσο και στο κομματικό στερέωμα, πιθανόν η στάση τους να ήταν διαφορετική σε μια ανάλογη πρόταση συμφωνίας. Ήδη στο εσωτερικό τους υπάρχουν φωνές που θα συμφωνούσαν. Αλλά στη μάχη που δίνουν με αντίπαλο την παρούσα κυβέρνηση, κανείς δεν τους περισσεύει. Απέφυγαν να θέσουν σε κίνδυνο το απτό πολιτικό διακύβευμα απέναντι σε ένα εθνικό θέμα, που είναι αμφίβολο αν στο τέλος επιλυθεί.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης ηγείται ενός μεγάλου κεντροδεξιού, συντηρητικού κόμματος με ιδιαίτερη δύναμη στη Βόρεια Ελλάδα, έντονη ιστοριογραφική αντίληψη της εθνικής μας ταυτότητας και ανάγλυφο πατριωτισμό. Ανεξάρτητα με τις άγνωστες προσωπικές του αντιλήψεις θα ήταν άφρων αν παρασύρονταν από μια αμφιλεγόμενη για πολλούς πολιτική ορθότητα και συγκατένευε ή έστω κρατούσε μια πιο συμβιβαστική θέση. Θα άνοιγε μέτωπα τόσο προς το εσωτερικό της παράταξης όσο και προς την κοινωνία. Θα έδινε λαβές για φημολογίες και ίσως απόπειρες δημιουργίας μιας «λέγκας του Βορρά», θα δέχονταν πιέσεις από τις ανάλογες φυλές του κόμματος και θα άνοιγε την παροχή προς ακροδεξιούς ταμιευτήρες. Απέφυγε την επικίνδυνη σέντρα που έκανε ο Α. Τσίπρας προς τη μεγάλη του περιοχή, βγάζοντας την μπάλα με ασφάλεια προς τις πτέρυγες ως σωστός αμυνόμενος. Είναι αλήθεια ότι ζορίστηκε στη Βουλή, ότι κατέφυγε σε μια απέλπιδα πρόταση δυσπιστίας, αλλά απέφυγε το γκολ. Διαφύλαξε την ενότητα της κοινοβουλευτικής του ομάδας. Ποιος άλλος πολιτικός ηγέτης θα έκανε κάτι διαφορετικό;

Η Φώφη Γεννηματά επέδειξε μια αντίστοιχη σωφροσύνη και υψηλό πολιτικό αισθητήριο. Παρόλο που είχε να αντιμετωπίσει τους εταίρους του ΚΙΝΑΛ οι οποίοι εν σώματι της ζητούσαν να στοιχηθεί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί ηγείται ενός θεσμικού και παλαιού κόμματος που λέγεται ΠΑΣΟΚ με ισχυρή πατριωτική συνιστώσα. Γιατί έχει κλείσει τα αυτιά της στις φίλιες Σειρήνες που την καλούν να τα βρει με την αριστερά για τη νεφελώδη σοσιαλδημοκρατία του μέλλοντός μας. Αντιθέτως έχει βάλει πλώρη να κατακτήσει ικανό μέρος του κέντρου και την ενδιαφέρει το 70% του εθνικού ακροατηρίου και οι ευαισθησίες του. Σίγουρα θα έχει να αντιμετωπίσει ένα μέρος της πολιτικά σκεπτόμενης κεντροαριστεράς, που φλερτάρει με τον ΣΥΡΙΖΑ και ίσως το χάσει. Αλλά έκανε κι αυτή τους υπολογισμούς της.

Ο Αλέξης Τσίπρας ως σκακιστής και wannabe Κασπάροφ έπαιξε ταυτόχρονα σε πολλά τραπέζια. Έδειξε πολιτικά ορθός σε αυτό καθαυτό το πρόβλημα. Έφερε μια ανεκτή, για πολλούς ειδήμονες, συμφωνία. Ικανοποίησε τον κόσμο της ριζοσπαστικής αριστεράς που δεν καίγεται για εθνικούς αστερίσκους ή φλερτάρει με τον εθνομηδενισμό. Επέδειξε ευρωπαϊκό ηγετικό προφίλ φιλοτεχνώντας την ανάλογη εικόνα, δέχτηκε τα εύσημα των ευρωπαίων και ίσως προσδοκά πιο έμπρακτα οφέλη. Προσπάθησε ανεπιτυχώς να διασπάσει τη ΝΔ και διάνοιξε περισσότερο τον δίαυλο προς τον χώρο της κεντροαριστεράς. Αναμένεται να πολιτευτεί με συνθήματα αριστερής σοσιαλδημοκρατίας, συνεργασίας με τους δανειστές και σκληρό ροκ απέναντι στη Δεξιά, στην οποία αποδίδει πλέον ακροδεξιό προφίλ.

Η ουσία είναι ότι η ο ΣΥΡΙΖΑ δεν βγαίνει εκλογικά κερδισμένος από την κίνηση αυτή. Δείχνει ότι έχει αποδεχτεί την ήττα του και νοιάζεται να συσπειρώσει τον κόσμο της ευρύτερης Αριστεράς ώστε να έχει καβάντζα για το μέλλον. Το μέλημά του είναι η αριστερά παντός είδους. Ανέχεται τη σχετική βία για να ικανοποιήσει τους ακραίους, αλλά προχωρά και τη συμφωνία για να προσελκύσει τους μετριοπαθείς. Αδύναμοι πλέον εκπρόσωποι αυτής της συνομοταξίας ούτως ή άλλως κυκλοφορούν πέριξ της Κουμουνδούρου, αλλά διστάζουν να χτυπήσουν το κουδούνι. Η εκλογιμότητα είναι το ζητούμενο.

Η συμφωνία έχει μακρύ δρόμο, δύσκολο να τον προβλέψει κάποιος μέχρι το τέλος. Σύντομα θα φύγει από την επικαιρότητα για να έρθουν άλλα, πιο καυτά θέματα που αφορούν την επιβίωσή μας. Η ΝΔ ανοίγει τον διασκελισμό της προς τη νίκη και ίσως την αυτοδυναμία, νιώθοντας τώρα πιο έντονη την παρουσία της εθνικιστικής της συνιστώσας. Αναρωτιέμαι πώς θα τη διαχειριστεί όταν έρθει στην εξουσία, η οποία προφανώς ενώνει. Όλα θα κριθούν στο εφαρμοστήριο. Εκεί φαίνονται ή κρύβονται οι ατέλειες και τα λειτουργικά προβλήματα. Α

Εθνικός ή/και ευρωπαϊκός πατριωτισμός;

Του **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗ**

Ο πατριωτισμός είναι μία από εκείνες τις μετα-έννοιες που ανταποκρίνεται σε προσδιορισμούς του που μπορεί να προέρχονται από περισσότερους και διαφορετικούς ερμηνευτές του. Στην ίδια κατηγορία των εννοιών ανήκει η δημοκρατία και η ελευθερία. Κοινό χαρακτηριστικό των εννοιών αυτών είναι ότι ανταποκρίνονται, το ίδιο εύκολα, στη νοηματοδότησή τους τόσο από τα δεξιά όσο και από τα αριστερά του πολιτικού φάσματος.

Ο πατριωτισμός, δηλαδή, ως έννοια σηματοδοτείται τόσο από μια αριστερή όσο και από μια δεξιά ερμηνεία του. Οι μεταξύ τους διαφορές έχουν νόημα και αξία στο πλαίσιο της πολιτικής αντιπαράθεσης. Αλλά δεν επηρεάζουν καθόλου τον ίδιο τον πατριωτισμό. Σ' ένα απλό παράδειγμα: Ένα αριστερό κόμμα με διεθνιστική παράδοση κατανοεί ως πατριωτικό κάτι που εκτείνεται εκτός συνόρων, για την ακρίβεια κάτι που καταργεί και υπερβαίνει τα σύνορα. Ο δεξιός πατριώτης θα καταλάβει ως πατριωτικό καθήκον την υπεράσπιση των συνόρων της πατρίδας του, ως έχουν, τη στιγμή που διατυπώνει την κρίση του. Συνήθως, μετά τις φραστικές αντιπαραθέσεις των μεν εναντίον των δε, η συζήτηση κλείνει με μια δήλωση μη αμφισβήτησης των πατριωτικών αισθημάτων εκατέρωθεν.

Για τον ελληνικό πατριωτισμό δεν ισχύουν διαφορετικά απ' ό,τι για τον γαλλικό ή τον ιταλικό. Ποιητές, φιλόσοφοι αλλά και αγωνιστές που πρωτοστάτησαν σε απελευθερωτικούς αγώνες έχουν συνεισφέρει στη νοηματοδότηση της ελληνικής πατρίδας.

Οι διαφοροποιήσεις μεταξύ πατρίδας, έθνους και αντιστοίχως μεταξύ πατριωτών και εθνικιστών είναι δυσδιάκριτες αλλά, πάντως, παρά τη θεωρητική διαφορετική προσέγγιση του έθνους και της πατρίδας, παραμένει ως μοναδικό πραγματικό σημείο αναφοράς η (ελληνική) πατρίδα.

Η πιο συγκροτημένη απόπειρα υπέρβασης των εθνικισμών στην Ευρώπη είναι η δημιουργία της ΕΕ. Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες δημιουργίας ενός ευρω-πατριωτισμού αλλά τα πρακτικά μέτρα που έχουν ληφθεί, προκειμένου η συζήτηση να μην είναι μόνον θεωρητική, παραμένουν ισχνά. Η ευρωπαϊκή υπηκοότητα, για παράδειγμα, δεν έχει ακόμη κατοχυρωθεί, έτσι ώστε να καταστούν υποδεέστερες οι εθνικές ταυτότητες των πολιτών των κρατών μελών. Και, μάλλον, αυτό δεν θα συμβεί, ποτέ, ακριβώς έτσι. Η μόνη περίπτωση να τελεσφορήσει η ευρωπαϊκή ταυτότητα είναι να συνυπάρξει με τις εθνικές ταυτότητες των πολιτών της. Το πότε θα διαμορφωθεί μια συνείδηση όπου η εθνική ταυτότητα θα ακολουθεί την άλλη, την ευρωπαϊκή, κατ' αναλογία των ΗΠΑ, αυτό μόνο ο ιστορικός χρόνος μπορεί να το δείξει.

Αυτό που μπορούμε να διαπιστώσουμε, σήμερα, είναι ότι η ευρωπαϊκή ταυτότητα που θα αναδειχτεί μέσα από την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση αναπτύσσεται απελπιστικά αργά. Οι προσδοκίες των πολιτών για προσοχή και έγνοια στα θέματά τους μεταφέρονται από τις Βρυξέλλες στις έδρες των εξω-συστημικών κυβερνήσεων τις οποίες επιλέγουν να τους εκπροσωπήσουν. Το γεγονός αυτό που δεν είναι, πλέον, περιθωριακό, μαζί με την αγριότητα των αρρύθμιστων κοινωνικών δικτύων, δημιουργούν μια απογοήτευση σε σχέση με το εγχείρημα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, την αποτυχία του οποίου προεξοφλούν πολλοί.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΑΧΕΣΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΓΙΩΝ ΑΞΙΩΝ ΣΟΥ

Δεν συμφωνώ μ' αυτές τις απόψεις αλλά δεν ανήκω και σ' εκείνους τους αφελείς, οι οποίοι πιστεύουν ότι μόνη η συμμετοχή μας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς αρκεί για να διασφαλίσει την ευημερία ή την ασφάλειά μας από τις επιβουλές των γειτόνων.

Το ότι η συμφωνία με τα Σκόπια που συζητείται αυτές τις ημέρες έχει την εγγύηση της ΕΕ και του ΝΑΤΟ είναι θετικό. Το ότι, όμως, είναι μια κακή, ετεροβαρής συμφωνία για μας, είναι επίσης γεγονός. Κι αυτό οφείλεται στο ότι οι Τσίπρας-Καμμένος δεν διαπραγματεύτηκαν καν τα επίμαχα θέματα της μακεδονικής ταυτότητας, είτε από αβελτηρία και ανικανότητα είτε από ενδοτισμό και εθνομηδενισμό. Αυτοί είναι πολλαπλά επικίνδυνοι, διότι με μια μονοκοντυλιά αναγνώρισαν όλη την προπαγάνδα του μακεδονισμού, μια από τις χειρότερες ιδεολογικές κατασκευές των Σλάβων, απέναντι στον οποίο όλες οι κυβερνήσεις της Ελλάδας είχαν αντισταθεί σθεναρά.

Πατριωτικό, και σήμερα, είναι να μάχεσαι για την υπεράσπιση των πάγιων αξιών σου. Μόνο που, αντίθετα από άλλες εποχές, που προσδοκούσες από μια εθνική κυβέρνηση να το κάνει, σήμερα έχουμε παραχωρήσει ένα μεγάλο μέρος της κυριαρχίας μας στην υπερεθνική οντότητα της ΕΕ. Εκεί πρέπει να αγωνιστούμε, σκληρότερα και πάντως πολύ περισσότερο απ' όσο στο εσωτερικό της χώρας μας, προκειμένου να διαμορφώσουμε ισορροπίες και πλειοψηφίες υπέρ των απόψεων και των θέσεών μας.

Αυτό δεν συμβαίνει σήμερα. Και οι επιδοκιμασίες των εταίρων μας στις «δύσκολες αποφάσεις» του Τσίπρα δεν είναι παρά οι επιδοκιμασίες σ' έναν Μπερτόδουλο που δεν γνωρίζει ούτε, καν, το Ίλιντεν.

Οι συνεπείς ευρωπαϊκές δυνάμεις, μακράν των εθνολαϊκιστών, πρέπει να κερδίσουν το έδαφος που με τόση απερισκεψία οι άφρονες πολιτικοί μας έχασαν. Έχουμε, παρά την κρίση εμπιστοσύνης με την οποία μας περιβάλλουν οι εταίροι μας, τη μοναδική ευκαιρία να ξεφύγουμε από τον φαύλο κύκλο των άχρηστων και επικίνδυνων τοπικών παραγόντων και του μίσους και της απέχθειας που δημιουργούνται γι' αυτούς ανακυκλωνόμενα σ' έναν φαύλο κύκλο. Στη μεγαλύτερη ευρωπαϊκή οικογένεια έχουμε πολύ περισσότερες πιθανότητες να διαρρήξουμε αυτό τον κύκλο που μας συνοδεύει, ως ειμαρμένη, στη σύγχρονη ιστορία μας. **Α**

Ένας διχασμός ακόμη

Του **ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ**

Από τον προηγούμενο διχασμό έχουν περάσει μόλις λίγα χρόνια. Τότε υπήρξαν πολλοί που θέλησαν να παρουσιάσουν την οικονομική κρίση και τη χρεοκοπία της χώρας σαν μια προσπάθεια των ξένων να υποδουλώσουν την Ελλάδα. Τα μνημόνια, έλεγαν, ήταν το μέσο για να παραδοθεί η πατρίδα μας στους ξένους.

Οσοι υποστήριζαν ότι τα μνημόνια ήταν η μόνη επιλογή, εφόσον κανείς άλλος δεν δεχόταν να δανείσει την Ελλάδα, κατηγορήθηκαν ως προδότες, γερμανοτσολιάδες, μερκελιστές, και «όχι και τόσο Έλληνες». Στις πλατείες των αγανακτισμένων στήνονταν κρεμάλες για τους προδότες. Πολιτικές δυνάμεις διακινούσαν τα συνθήματα «ή εμείς ή αυτοί» και «ή θα τους τελειώσουμε ή θα μας τελειώσουν».

Σήμερα κανείς δεν μιλάει για προδότες και κρεμάλες. Κανείς δεν λέει ότι αυτοί που εφαρμόζουν το μνημόνιο είναι «όχι και τόσο Έλληνες». Τι μεσολάβησε; Μεσολάβησε η ανάληψη της εξουσίας και της ευθύνης για τη διακυβέρνηση της χώρας από εκείνους που με περίσσευμα επιθετικότητας, εμπορεύονταν την παραπλάνηση των πολιτών, την ακραία αντιπαλότητα και τον διχασμό.

Για να υποστηριχτεί το περιεχόμενο του διχασμού ζήσαμε το καταστροφικό πρώτο εξάμηνο του 2015. Αν η συμφωνία του καλοκαιριού του 2015 είχε γίνει από τον Φεβρουάριο, το κόστος για την οικονομία και τους πολίτες θα ήταν ασύγκριτα μικρότερο. Όμως η στροφή των κυβερνώντων δεν μπορούσε να γίνει πριν η χώρα φτάσει στο χείλος του γκρεμού, γιατί η επιθετικότητα που προηγήθηκε δεν μπορούσε να εγκαταλειφθεί από τη μια μέρα στην άλλη.

Εκείνοι που έλεγαν τους άλλους μερκελιστές παγιδεύτηκαν μέσα στο σχήμα που έφτιαξαν για να κατηγορήσουν τους αντιπάλους τους. Για να μπορέσουν να κάνουν την κωλοτούμπα έπρεπε να φανεί στους οπαδούς τους ότι η λύση που μέχρι χθες υποστήριζαν, οδηγούσε στην απόλυτη καταστροφή.

Και ενώ ο διχασμός γύρω από την οικονομική κρίση είναι ακόμη νωπός, ο διχαστικός λόγος είναι και πάλι εδώ στη σύγκρουση για τη συμφωνία με την ΠΓΔΜ. Ο βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας **Γιώργος Κασαπίδης** είπε κατά τη συζήτηση της πρότασης δυσπιστίας στη Βουλή: *«Αν αυτά που τα υπερασπίστηκαν Μακεδονομάχοι με το αίμα τους, εμείς τα χαρίζουμε με αυτή την Συμφωνία, τότε αν αυτό δεν είναι προδοσία τι είναι;»*. Ο αντιπρόεδρος του κόμματος **Κωστής Χατζηδάκης** δήλωσε ότι οι αναφορές αυτές *«δεν εκφράζουν τον πολιτικό λόγο της ΝΔ»*, αλλά τα περί προδοτών για μια ακόμη φορά δηλητηρίασαν τον δημόσιο λόγο.

Στην ίδια συζήτηση η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Αναστασία Γκαρά** είπε αναφερόμενη στη Νέα Δημοκρατία: *«Δεν πολεμήσατε ποτέ για αυτή την πατρίδα. Δεν υπερασπιστήκατε ποτέ αυτή την πατρίδα. Η ιστορία σας συνοδεύεται από πατριδοκάπηλους, συνεργάτες της χούντας, των ναζί και προδότες»*.

Ο υπουργός Δικαιοσύνης **Σταύρος Κοντονής**, μετά το επεισόδιο με τον βουλευτή της Χρυσής Αυγής Μπαρμπαρούση, κατηγόρησε τη Νέα Δημοκρατία για *«φθηνή πατριδοκαπηλία που ταυτίζεται με την ακροδεξιά ρητορεία και τον νεοναζιστικό λόγο της Χρυσής Αυγής»* και ότι *«ανοίγει την πίσω πόρτα στο νεοναζιστικό μόρφωμα»*. Για το ίδιο ζήτημα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος **Δημήτρης Τζανακόπουλος** δήλωσε ότι *«η ευθύνη για το γεγονός ότι ο φασιστικός και εθνικιστικός εσμός έχει πλήρως αποθρασυνθεί και καλεί ευθέως σε κατάλυση της Δημοκρατίας βαραίνει αποκλειστικά τον Κυριάκο Μητσοτάκη»*.

Ο λόγος του μίσους εγκλωβίζει τους πολίτες σε μια συναισθηματική αντίληψη των πραγμάτων, όπου δεν έχουμε αντιπαράθεση θέσεων και επιχειρημάτων, αλλά έναν διαχωρισμό ανάμεσα σε καλούς και κακούς. Γιατί δεν υπάρχουν μόνο πολιτικοί έτοιμοι να εμπορευθούν το μίσος και τον διχασμό, υπάρχουν και πολίτες πρόθυμοι να καταναλώσουν και να αναπαράγουν το μίσος.

Η διαφωνία και η αντιπαράθεση είναι συστατικά στοιχεία της Δημοκρατίας. Η ίδια η Δημοκρατία εξασφαλίζει τα μέσα για να εκδηλώνονται οι διαφωνίες και να διατυπώνονται οι διαφορετικές απόψεις. Όμως είναι ανάγκη να ξεχωρίσουμε την πολιτική αντιπαράθεση από τον λόγο του μίσους.

Στην οικονομική κρίση πληρώσαμε το κόστος της τυφλής αντιπαλότητας με την παράταση της κρίσης. Σε καμία άλλη χώρα, που αντιμετώπισε ανάλογα προβλήματα, δεν είχαμε νεκρούς, πυρπολήσεις κτιρίων και καταστροφή του κέντρου της πρωτεύουσας. Τώρα που οι άλλοι έχουν ξεπεράσει τα προβλήματα, εμείς συζητάμε για νέες περικοπές. Και είμαστε έτοιμοι, για ένα άλλο ζήτημα, να ανακαλύψουμε ξανά προδότες. ●

Κάν' το όπως η Τήλος!

Δεκαπέντε νησιά στο Αιγαίο «ψηφίζουν» καθαρή ενέργεια!

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Αέρας... ανανέωσης για τα ενεργειακά πνέει στο Αιγαίο. Σύμφωνα με έρευνα της MARC για λογαριασμό της WWF, που πραγματοποιήθηκε με τη συνδρομή κατοίκων από 15 νησιά του Αιγαίου, καταγράφεται εντυπωσιακή μεταστροφή της κοινής γνώμης στα νησιά υπέρ των ανανεώσιμων μορφών ενέργειας. Οι τρεις στους τέσσερις ερωτηθέντες έδειξαν την προτίμησή τους για τη στροφή σε καθαρές μορφές ενέργειας, με περιορισμό του πετρελαίου ως βασικού μέσου ενεργειακής κάλυψης, όπως συμβαίνει σήμερα.

Ετσι στο ερώτημα «εάν θα επιθυμούσατε το νησί σας να απεξαρτηθεί από το πετρέλαιο και να ηλεκτροδοτείται πλήρως από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ), θετικά απάντησε το 78,6% των ερωτηθέντων.

Ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι απαντήσεις σε ειδικότερα ερωτήματα που αφορούν την αιολική μορφή ενέργειας. Ευχάριστη έκπληξη είναι η θετική ανταπόκριση στο ερώτημα, εάν συμφωνούν στην εγκατάσταση ενός συστήματος αποθήκευσης ενέργειας (μπαταρία) ώστε να υπάρχει πλήρης κάλυψη ηλεκτροδότησης στο νησί. Το 83% των ερωτηθέντων απάντησε θετικά!

Συντριπτικά υπέρ των ΑΠΕ ήταν και οι απαντήσεις στο δίλημμα εάν υπάρχει προτίμηση στη λειτουργία πετρελαϊκού σταθμού ή συστήματος ΑΠΕ, που μπορεί να «αποθηκεύσει» ηλεκτρισμό. Συγκεκριμένα, το 73,7% «ψηφίζει» υπέρ ενός συστήματος ΑΠΕ και μόλις το 11,8% επιλέγει τη λειτουργία σταθμού με πετρέλαιο.

Σημαντικά δείγματα μεταστροφής των κατοίκων των νησιών του Αιγαίου εμφανίζονται όμως και σε ορισμένα επίμαχα θέματα, που αφορούν κυρίως στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών. Στο ερώτημα για την όχληση από την εγκατάστασή τους, το 50% των ερωτηθέντων απαντά ότι είναι ασήμαντη και ένα 31,3% τη θεωρεί σημαντική. Το ποσοστό αυτό δεν είναι βεβαίως αμελητέο, αλλά η εικόνα για τις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις είναι αντεστραμμένη: Το 54,8% των ερωτηθέντων θεωρεί σημαντική την όχληση από τη λειτουργία τους, ενώ το 33,8 ασήμαντη.

Δύσκολο θεωρείται και το ερώτημα εάν η εγκατάσταση μονάδων ΑΠΕ, με ανεμογεννήτριες, απωθεί τον τουρισμό ή, αντίθετα, προσελκύει νέες κατηγορίες τουριστών. Στο κρίσιμο αυτό δίλημμα οι θετικές απαντήσεις είναι το 41% του συνόλου, με το 17% να απαντά αρνητικά. Ενδιάμεσα υπάρχει ένα μεγάλο ποσοστό της τάξης του 31,2%, που κρατά ουδέτερη στάση.

Η δημοσκόπηση έγινε με τη συμμετοχή κατοίκων από τον Άγιο Ευστράτιο, την Αστυπάλαια, την Ανάφη, τη Δονούσα, το Καστελλόριζο, την Αμοργό, τη Σύμη, τη Νίσυρο, τη Χάλκη, την Μήλο, τη Σίφνο, τη Ρόδο, τη Σαντορίνη, τη Σκύρο και την Ικαρία.

Κίνητρο για την έρευνα υπήρξε το πρόγραμμα TILOS, που βρίσκεται στην τελική ευθεία ολοκλήρωσής του στο ομώνυμο νησί των Δωδεκανήσων. Στο νησί έχει εγκατασταθεί μια μεσαίου μεγέθους ανεμογεννήτρια και φωτοβολταϊκό πάρκο, δύο μπαταρίες, και πλήθος πρότυπων έξυπνων μετρητών για την εξισορρόπηση παραγωγής και ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας στο νησί, παρέχοντας, έτσι, μια καθαρή και ταυτόχρονα αξιόπιστη λύση για την ηλεκτροδότηση της Τήλου. **Α**

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΩΝ

Δείτε τη δημοσκόπηση στη διεύθυνση: *www.wwf.gr/images/pdfs/TILOS%20GEOGRAPHICAL%20STUDIES_GR%20PRESENTATION.pdf*

Alex Hubbard, Shes Got Muscles 2017
Eleni Koroneou Gallery

Alex Gardner The Hole, dallas2

Η Art Athina 2018 προσγειώνεται στην καρδιά της πόλης

Η δημοφιλής φουάρ έρχεται ανανεωμένη στο Ωδείο Αθηνών. Ραντεβού στο περίπτερο της Athens Voice, 21-24 Ιουνίου.

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Η Art Athina κρατάει εδώ και 23 χρόνια σταθερό το ραντεβού της με το φιλότεχνο κοινό κι επιστρέφει για ακόμη μια φορά στην καρδιά της πόλης. Μεγαλύτερη σε διάρκεια, με ενδιαφέρουσες καινοτομίες και φουλ καλοκαιρινή διάθεση, η πιο δημοφιλής εικαστική διοργάνωση στην Ελλάδα θα ανοίξει τις πόρτες της 21 με 24 Ιουνίου σε ένα νέο, ανανεωμένο χώρο, το Ωδείο Αθηνών. Ένας χώρος που επιλέχθηκε τόσο επειδή αποτελεί την έδρα του αρχαιότερου μουσικοθεατρικού εκπαιδευτικού ιδρύματος της νεότερης Ελλάδας, αλλά και γιατί στο παρελθόν έχει φιλοξενήσει το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, δράσεις του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης ΝΕΟΝ και αποτέλεσε έναν από τους βασικούς εκθεσιακούς χώρους της documenta14. Φέτος θα δούμε περισσότερες από 50 γκαλερί από την Ελλάδα και το εξωτερικό, αλλά και το ξεχωριστό περίπτερο της ATHENS VOICE. Προσβάσιμη πλέον για ακόμη περισσότερο κόσμο, η φουάρ προχωρά τις αλλαγές που ξεκίνησαν ήδη από το 2017 μέσα από το πρόγραμμα που σχεδιάζει η ομάδα της ArtAthina με επικεφαλής την καλλιτεχνική διευθύντρια, **Σταματία Δημητρακοπούλου.**

Για πρώτη φορά λοιπόν η Art Athina αποκτά δικό της artresidency, το **Art Athina Workspace** και σε συνεργασία με το Copelouzos Family Art Museum θεσμοθετεί βραβείο αξίας €10.000, το οποίο απονέμεται σε έλληνα καλλιτέχνη της Art Athina, με σκοπό τη μεγαλύτερη προβολή και υποστήριξη του έργου του. Φέτος το κέρδισε ο Χρήστος Μπουρονίκος (βλ. εξώφυλλο Athens Voice). Επιπλέον, δημιουργεί το Educational Program, ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα σε συνέργεια με το Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, με στόχο να συνδέσει νέους επαγγελματίες από τον χώρο της τέχνης με γκαλερί και με τους ίδιους τους εικαστικούς δημιουργούς μέσα από επισκέψεις στα ατελιέ τους. Τα talks ανανεώνονται ριζοσπαστικά με διεθνείς παρουσίες και θεματικές που άπτονται επίκαιρα θέματα της παγκόσμιας εικαστικής σκηνής. Τέλος μέσα από το **Art Athina Open Studios** προτείνει σε σημαντικούς, νεαρής ηλικίας συλλέκτες –σε συνεργασία με το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης– να επισκεφθούν επιλεγμένα στούντιο καλλιτεχνών που εκπροσωπούνται από συμμετέχουσες γκαλερί.

Alexandros Psychoulis, Mind Digger, aaart

Katia Varvaki, Blooming Frida, 2017, Art Prisma

Walter Robinson, Swingers, 2018, Stems Gallery

Pupet, Holy Fragments, 2018, Art Zone 42

ART

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Main. Η κυρίως έκθεση στους δύο βασικούς χώρους του Ωδείου Αθηνών

Highlights. Νέες γκαλερί από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Βρετανία, την Πορτογαλία, τη Γερμανία, τη Γαλλία και το Βέλγιο παρουσιάζουν φρέσκιες ιδέες.

Feature. Η ενότητα «Pseudomorphs» σε επιμέλεια Άρτεμις Μπαλτογιάννη, προσκαλεί 10 γκαλερί από το Παρίσι, το Λονδίνο, τη Γλασκόβη και τη Νέα Υόρκη.

Design. Στην κεντρική πλατεία της φουάρ, η Gallery Antiqua παρουσιάζει ένα αφιέρωμα στο ιταλικό και σουηδικό design.

Video. Το φετινό πρόγραμμα βίντεο, σε συνεργασία με το Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, περιλαμβάνει την προβολή έργων της Σουηδής Νάταλι Ντζάρμπεργκ (NathalieDjurberg) και της Ολλανδής Ρινέκε Ντίτζκστρα (Rineke Dijkstra). Δύο προβολές που διερευνούν οριακές ψυχολογικές καταστάσεις, πλούσιες σε συμβολικά και συναισθηματικά νοήματα, και επιχειρούν να καταστήσουν τις αντιφάσεις της ανθρώπινης ύπαρξης πιο κατανοητές.

Tribute. Το φετινό αφιέρωμα τιμά τη μνήμη της αυστριακής ζωγράφου γεωργιανής καταγωγής Ταμούνα Σιρμπιλάντζε (Tamuna Sirbiladze).

Independent Projects. Ανεξάρτητοι χώροι τέχνης από την Ελλάδα και το εξωτερικό, παρουσιάζουν πρότζεκτς. Ανάμεσά τους οι Hypercomf, ΣΕΡΑΠΙΣ, Enterprise Projects και 3 137.

Talks. Διευθυντές μουσείων, επιμελητές φουάρ και ιστορικοί τέχνης από όλο τον κόσμο συμμετέχουν στο πρόγραμμα συζητήσεων. Παράλληλα θα τρέχει και μια σειρά performative lectures από τον ομότιμο καθηγητή του Ιονίου Πανεπιστημίου, Χάρη Ξανθουδάκη.

Βραβείο. Το Copelouzos Family Art Museum και η Art Athina ανακοινώνουν για πρώτη φορά βραβείο με χρηματικό έπαθλο αξίας €10.000, που θα απονεμηθεί σε Έλληνα καλλιτέχνη στην ArtAthina για το σύνολο του έργου του.

Educational Program. Για πρώτη φορά σε συνέργεια με το Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου και σε συνεργασία με την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, η Art Athina θεσμοθετεί ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για φοιτητές της ΑΣΚΤ καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

Art Athina Workspace. 6 καλλιτέχνες από Αυστραλία, Πορτογαλία, ΗΠΑ, Γαλλία και Βρετανία εγκαθίστανται 4 εβδομάδες στην Αθήνα, εμπνέονται από την πόλη και δημιουργούν επί τόπου έργα, τα οποία θα φιλοξενηθούν στα περίπτερα των γκαλερί που τους εκπροσωπούν.

Art Athina Open Studios. Ένα Σάββατο κάθε μήνα, από τον Οκτώβριο 2017 έως τον Μάιο 2018, καλλιτέχνες στην Αθήνα που εκπροσωπούνται από γκαλερί στη φουάρ ανοίγουν τα εργαστήριά τους, παρουσιάζουν τη δουλειά τους και αναπτύσσουν συζήτηση με σημαντικούς συλλέκτες νεαρής ηλικίας (Young Patrons). Το πρόγραμμα υλοποιείται σε συνεργασία με το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης.

Η αθηναϊκή φουάρ διοργανώνεται από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Αιθουσών Τέχνης, σε παραγωγή της εταιρείας BeBest, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, της Περιφέρειας Αττικής και του Δήμου Αθηναίων. Η εκδήλωση έχει ενταχθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική» 2014-2020.

INFO *21-24/6, Ωδείο Αθηνών, www.art-athina.gr*

ATHINA'18

Σταματία Δημητρακοπούλου, είναι η Art Athina 2018 το σημαντικότερο εικαστικό γεγονός του φετινού αθηναϊκού καλοκαιριού;

Επιστροφή στο κέντρο, στο Ωδείο Αθηνών, και καινούργια πράγματα υπόσχεται η καλλιτεχνική διευθύντρια της φουάρ

Συνέντευξη: **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ** - Φωτογραφίες: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

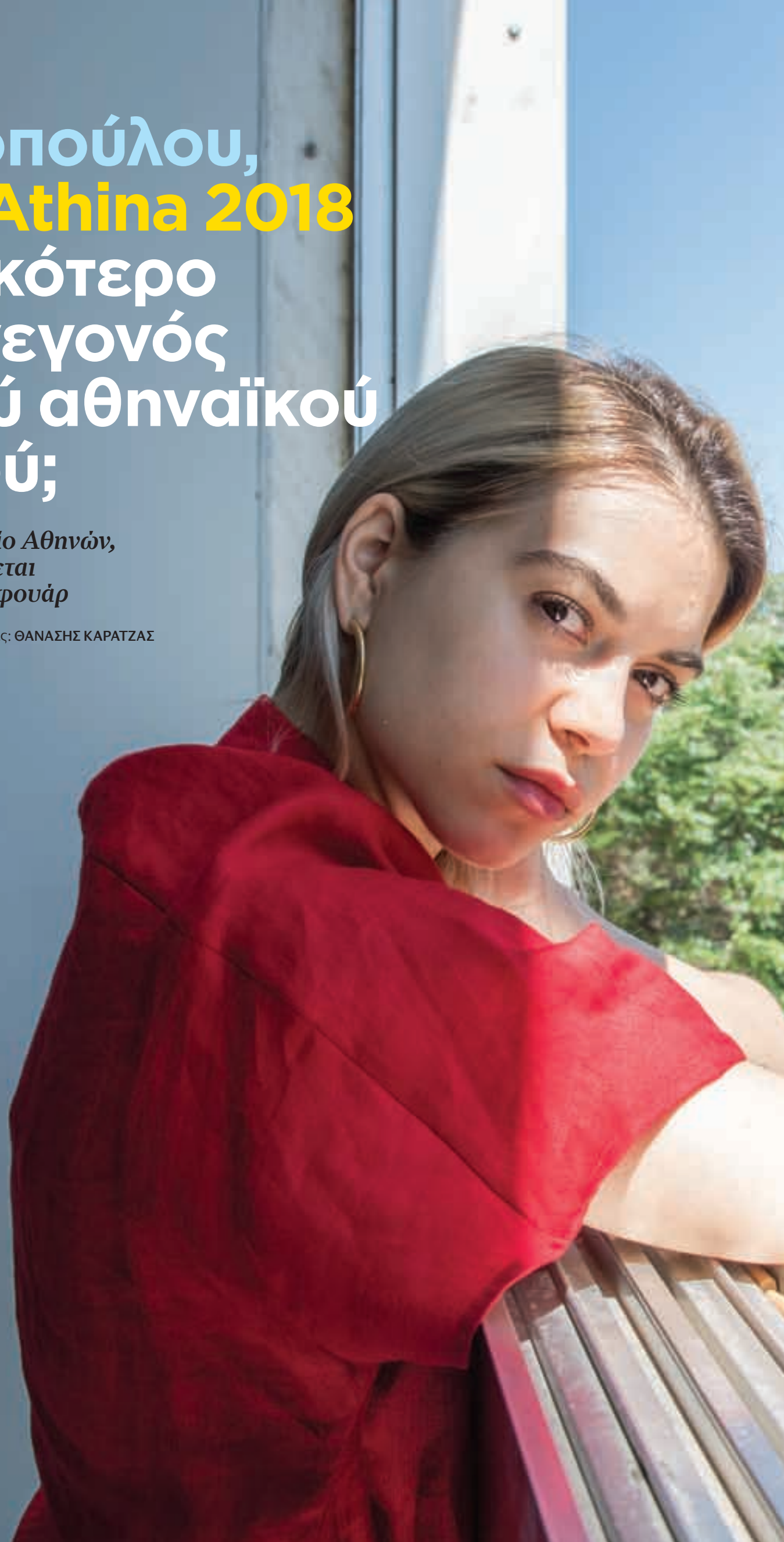

Συναντιόμαστε στο κυλικείο του Ωδείου, μιας και μετακόμισε εδώ φέτος, στους δύο βασικούς του χώρους, η Art Athina 2018. Από το βάθος έρχεται μια μουσική περίεργη, όμποε, πιάνα και κρουστά, αφού παραδίπλα μελετούν και προβάρουν οι σπουδαστές, που όμως την ακομπανιάρουν οι θόρυβοι από τις καφετιέρες που χτυπούν παγωμένους εσπρέσο και τα ψυγεία που ανοιγοκλείνουν για παγωτά και χυμούς - πρώτες βοήθειες για το καλοκαίρι που ήδη κοχλάζει. Θα είναι άραγε τόσο καυτή και η φετινή φουάρ; Ιδού η απορία, αλλά και η αιτία της συνέντευξης. Αλλάζοντας ημερομηνίες αλλά και τόπο, μιας και το Φάληρο όπου στεγαζόταν είναι πια παρελθόν, η Art Athina 2018 υπόσχεται πως αυτό που θα παρουσιάσει φέτος, επιτέλους, τη βάζει σε μια ρότα, που και μόνο λόγω downtown τοπόσημου την αναβαθμίζει στο σημαντικότερο εικαστικό γεγονός του φετινού αθηναϊκού καλοκαιριού. Αλλά και εξαιτίας ενός φιλόδοξου και αναδομημένου προγράμματος, που εμπλουτισμένο με νέα topics έρχεται για να παρουσιάσει κάτι εντελώς διαφορετικό από αυτά που ήδη ξέραμε. Το φωτάκι rec έχει ήδη ανάψει...

Έχετε άγχος; Εννοείται. Μεγάλο! Είναι σαν να είμαι μια ανεξάρτητη κιουρέιτορ που στήνει μια μεγάλη ομαδική έκθεση. Μόνο αν τη δω να συμβαίνει, τότε θα μου φύγει. Έστω και σε ένα μεγάλο ποσοστό από το συνολικό που είχα στο μυαλό μου, όταν την οραματιζόμουν. Έχει όμως ανεβεί και ο πήχης. Μπορεί σε τετραγωνικά μέτρα το Ωδείο να είναι μικρότερο από το γήπεδο του Taekwondo, αλλά έχει ανέβει ο αριθμός συμμετοχών σε γκαλερί και εκθέτες. Και ειδικά μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των ξένων που συμμετέχουν. Αυτό το διεθνές, ας το πούμε, άνοιγμα ήταν και ο στόχος μου από την πρώτη στιγμή που ανέλαβα την Art Athina. Το εκτόπισμα δηλαδή της έκθεσης, το κύρος της και η σύνδεσή της, με το να έρθουν, όπως και έρχονται φέτος, με γκαλερί που συμμετέχουν στην Art Basel ή το Fringe. Γκαλερί από Ηνωμένες Πολιτείες και Βέλγιο, Γαλλία, Βρετανία, Πορτογαλία και Γερμανία. Συν φυσικά με την ελληνική σκηνή. Γι' αυτό και, πέρα από τον τόπο, αλλάξαμε και τις ημερομηνίες διεξαγωγής της. Συμβαίνει τώρα, μέσα στο ελληνικό καλοκαίρι, οι συλλέκτες δηλαδή, που έρχονται ούτως ή άλλως για διακοπές στην Ελλάδα, μπορούν επίσης εκτός από τα νησιά, πριν ή μετά, να επισκεφτούν και την Art Athina. Εξού και ο χρόνος, που είναι ο Ιούνιος.

Πώς κινηθήκατε; Με ποια λογική ή επιδιωκόμενο στόχο; Και προπάντων με ποια καλλιτεχνικά κριτήρια κάνατε κρούση στις γκαλερί; Παρακολουθώ και την εθνική μας σκηνή αλλά και το πεδίο των γκαλερί του εξωτερικού, οπότε, ταυτόχρονα, όταν βλέπω κάτι εδώ αλλά και έξω αυτομάτως κάνω τις απαραίτητες ζεύξεις. Ως ένας ανεξάρτητος επιμελητής που στήνει μια μεγάλη ομαδική έκθεση, όπως σας είπα, ξέρεις τι ταιριάζει στο νόημα και το περιεχόμενο που θέλεις να δώσεις στα πράγματα. Και προπάντων, όπως και πέρσι που δώσαμε το στίγμα μας με ένα ξεκαθάρισμα κι έναν σκελετό δράσης, έτσι και φέτος, αλλά πολύ καλύτερα, καθώς είχαμε περισσότερο χρόνο, θέλαμε η Art Athina να μην έχει κλίμα «εμποροπανήγυρης». Καλλιτεχνικά να έχει ένα ξεκάθαρο προφίλ. Και να τρέχει όλο τον χρόνο κι όχι μόνο τις τέσσερις μέρες που διαρκεί...

ART ATHINA 2018
21-24/6,
Ωδείο Αθηνών,
www.art-athina.gr

Υπάρχει κάτι από την εμπειρία της Documenta 14 που το κρατήσατε σε αυτή την αθηναϊκή μετά-Documenta εποχή; Ναι. Όχι παγιωμένες αντιλήψεις, αλλά ως και την τελευταία μέρα πριν ανοίξει η έκθεση ακόμα και το πρόγραμμα να τελεί σε συνθήκη under construction. Αυτό ήταν το μάθημα που πήραμε από την Documenta. Και πως η όλη διοργάνωση, όσο εκλαϊκευμένο κι αν ακούγεται, θα πρέπει να μοιάζει με μια μεγάλη γιορτή.

Υπάρχουν ονόματα καλλιτεχνών ή «θεάματα» που θα παρακινήσουν τον κόσμο και θα αυξήσουν την προσέλευση; Θα δούμε γκαλερί και μεγάλα ονόματα του εξωτερικού, που θα εκθέσουν για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Αλλά είναι το πρόγραμμά μας που είναι φοβερά εμπλουτισμένο. Το «Workspace», φερ' ειπείν, είναι κάτι που συμβαίνει για πρώτη φορά. Να έρθουν δηλαδή, να μείνουν για δυο μήνες, να δουν, να εμπνευστούν και να παρουσιάσουν έργα τους καλλιτέχνες που θα φιλοξενηθούν και στα περίπτερα των γκαλερί που τους παρουσιάζουν. Ναι, αυτό με ενθουσιάζει. Ένα residency με τη βοήθεια του Athens Culture Net του Δήμου. Όπως και το «Educational Program». Για πρώτη φορά σε συνεργασία με το Ίδρυμα Ιωάννη Φ. Κωστόπουλου και με τη Σχολή Καλών Τεχνών, προσπαθήσαμε να μειώσουμε την απόσταση ανάμεσα στους φοιτητές και τις γκαλερί. Της αγοράς με τη γνώση, και τη γνώση της σχολής με τη γνώση της αγοράς. Τι ακολουθεί για τους νέους καλλιτέχνες μετά την αποφοίτηση; Πώς θα φτιάξουν το πορτφόλιό τους, πώς να διαχειριστούν τη δουλειά τους; Οι γκαλερί τους εξηγούν τον τρόπο που δουλεύουν, μα και οι ίδιοι οι καλλιτέχνες των γκαλερί μπαίνουν στο παιχνίδι και τους συμβουλεύουν με βάση την πείρα τους. Έβλεπα ένα φάντασμα άγνοιας να πλανιέται στην Καλών Τεχνών. Που όχι μόνο το διώχνουμε αλλά κι όλη αυτή η εμπειρία από πλευράς νέων καλλιτεχνών θα κωδικοποιηθεί και σαν έντυπη έκδοση. Η εικαστικός Χριστίνα Νάκου και η ιστορικός τέχνης Δάφνη Κουρή, που το συντόνισαν, έκαναν ένα μικρό θαύμα!

Έχετε σπουδάσει Πολιτιστική Διαχείριση; Ναι, στο Πάντειο, «Βελτσάκι» ήμουν, στην τελευταία φουρνιά που τον είχαμε καθηγητή. Οπότε έπλασε το μυαλό μου με όλη αυτή την περιδίνηση σε φιλοσοφία και αισθητική θεωρία...

Κι η πρώτη έκθεση που σας συγκλόνισε; Ποια ήταν, σε ποια γκαλερί; Ήταν στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Μια ομαδική, μα εμένα με συγκλόνισαν κάτι μικρά καδράκια του Poka Yo. Έπαθα την πλάκα μου, και μάλιστα του το είπα κάποτε, όταν του έκανα συνέντευξη. Νομίζω πως με βοήθησε πολύ στην εξέλιξή μου, καθώς και το ότι μόνη μου αποφάσισα, πέρα από το να ταξιδεύω και να παρακολουθώ, ή να επισκέπτομαι τους καλλιτέχνες στα στούντιό τους, να ασχοληθώ και με τη δημοσιογραφία. Έγραφα γι' αυτά που έβλεπα, γκούγκλαρα με μανία για ό,τι διάβαζα, ήθελα να μάθω τα πάντα...

Ίσως αυτός δηλαδή να είναι και ο λόγος που βλέπω στις ενότητες περιεχομένου και το «Art Athina Open Studios»... Ναι, οι καλλιτέχνες που ζουν και εργάζονται στην Αθήνα, ένα Σάββατο κάθε μήνα από τον περσινό Οκτώβρη έως και φέτος τον Μάιο, εφόσον η γκαλερί τους συμμετέχει στη φουάρ, είχαν τα στούντιό τους ανοιχτά για συλλέκτες νεαρής ηλικίας.

Πιστεύετε πως για να κάνει κάποιος τέχνη, πρέπει να υποφέρει από τραύμα ή έλλειψη; Δεν μου αρέσουν οι αρνητικά φορτισμένες λέξεις. Πετριά θα έλεγα, πετριά θα πρέπει να έχει φάει. Αλλά και να διαθέτει θράσος και τόλμη για να εκτεθεί, να βγάλει προς τα έξω αυτήν τη διαφορετική ευαισθησία με την οποία τοποθετείται επί της πραγματικότητας. Να βρει τον τρόπο και τα εργαλεία που θα χρησιμοποιήσει προκειμένου να το εκφράσει.

Υπάρχει τέχνη χωρίς συλλέκτες; Εδώ θίγετε ένα τεράστιο θέμα, αυτό δηλαδή του κοινωνικού ρόλου του συλλέκτη. Αυτού που δεν αποκτά το έργο για να το κλειδώσει στην ντουλάπα του, αλλά το δείχνει. Ναι, τότε, όταν το δείχνει, υπάρχει τέχνη. Στο VIP πρόγραμμα της Art Athina 2018 θέλω αυτό ακριβώς: διευθυντές μουσείων, συλλέκτες, γκαλερίστες, επιμελητές, να ξεναγηθούν αλλά και να ωσμωθούν αναμεταξύ τους.

Υπάρχει μια ενιαία αφήγηση στη φετινή έκθεση ή καλείστε να διαχειριστείτε μια γλυκιά χαοτική εντροπία; Δεν τα πάω καθόλου καλά με το χάος! Κουτάκια, κουτάκια, κουτάκια! Έτσι λειτουργώ. Εκτός αν με τη λέξη «χάος» εννοείτε την πολυφωνία, τότε ναι, είμαστε πολυφωνικοί. Το κεντρικό πρόγραμμα, συν τις παραπάνω ενότητες που προανέφερα, αλλά προσθέστε και το Feature, μια ενότητα που επιμελείται η Άρτεμις Μπαλογιάννη με άλλες δέκα γκαλερί από το Λονδίνο, τη Γλασκώβη, το Παρίσι και τη Νέα Υόρκη. Αφιέρωμα στο σουηδικό και το ιταλικό ντιζάιν, βίντεο σε συνεργασία με το Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, τα Talks, που είναι ένας κύκλος συζητήσεων μεταξύ σημαντικών προσωπικοτήτων σε επιμέλεια της Κατερίνας Νίκου, και φυσικά το βραβείο σε συνεργασία με την Copelouzos Art Museum. Για πρώτη φορά θα υπάρχει βραβείο που θα συνοδεύεται και από χρηματικό έπαθλο δέκα χιλιάδων ευρώ, που θα απονεμηθεί σε έλληνα καλλιτέχνη που συμμετέχει στην Art Athina για το σύνολο του έργου του.

Μιας και είπατε για το «Talks», δεν είναι ωραίο που πάλι συζητάμε αλλά και συζητούν και οι ίδιοι οι καλλιτέχνες αναμεταξύ τους για την τέχνη; Είναι απαραίτητο να είναι όλα υπό συζήτηση. Το πολιτικό, το κοινωνικό, το ανθρωπιστικό, οι αναθεωρήσεις και το διαρκές ψάξιμο.

Κι αν έπρεπε να διαλέξετε ένα ταγκ, όπως ας πούμε το «Learning from Athens» που είχε η Documenta, ποιο θα βάζατε για την Art Athina 2018; Ω, αφήστε μη σπάσει ο διάολος το ποδάρι του...

Radiohead; Κάτι σε... «Meeting People Is Easy»; Καλοκαίρι σκέτο. Ταγκ καλοκαίρι. A

Αυτό τον χειμώνα ο Νίκος εξηντάρισε. Και αντί για μια ακόμη σειρά συναυλιών, επέλεξε ένα δύσκολο εγχείρημα με μια σειρά συνεργασιών με τα Μουσικά Σχολεία της χώρας. Δηλώνει πανευτυχής για αυτό, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες που αντιμετώπισε. Αφουγκράστηκε τον νεανικό παλμό από ταλέντα με τη δίψα που είχε ο ίδιος στο ξεκίνημά του. Συνομίλησε με το μέλλον της μουσικής, μετέδωσε τις δικές του εμπειρίες, πήρε ενέργεια από τα παιδιά και είναι έτοιμος για μια μεγάλη συνάντηση με 4 γενιές μουσικών στο Θέατρο Βράχων στις 21 Ιουνίου, με καλεσμένους από τα Μουσικά Σχολεία της χώρας και τρεις birthday guests: τη Νατάσα Μποφίλιου, την Ελένη Τσαλιγόπουλου και τον Μάρκο Κούμαρη από τους Locomondo. Λίγο πριν, μας λέει μερικά πράγματα που έμαθε από τη «Σχολική εκδρομή» και θυμάται το δικό του ξεκίνημα σε μία τελείως διαφορετική εποχή.

» Από τότε που σκέφτηκα την ιδέα της συνεργασίας με τα Μουσικά Σχολεία, χύθηκε πολύ νερό στο αυλάκι. Είχε πάρα πολύ τρέξιμο, οργανωτικές και γραφειοκρατικές δυσκολίες. Συνάντησα, όπως πάντα, όπως παντού, και τις δύο Ελλάδες. Από τη μία της αδιαφορίας και της άρνησης και από την άλλη του ενθουσιασμού και της δουλειάς. Ήταν εντυπωσιακό. Βέβαια τα σχολεία που συνεργάστηκα ήταν αυτά που ανταποκρίθηκαν θετικά στην πρότασή μας. Οπότε ήταν οι άνθρωποι που είχαν όρεξη για δουλειά και έβλεπαν μια θετική εμπειρία για τα παιδιά των σχολείων τους. Υπήρξαν και σχολεία που είχαν αρνητική στάση. Γιατί να μπλεχτούμε και τα γνωστά... Θα έλεγε κανείς ότι αυτό θα υπερίσχυε, αλλά έχω σταθεί στην άλλη πλευρά. Βλέπω σαν ένα μικρό θαύμα ότι υπάρχουν 45 μουσικά σχολεία στην Ελλάδα. Μην ξεχνάμε ότι ήταν ένα πειραματικό εγχείρημα που ξεκίνησε από την Παλλήνη. Κι όλα αυτά τα χρόνια, ο θεσμός όχι μόνο επιβίωσε αλλά μεγάλωσε.

» Στις συναυλίες μαζί με τις χορωδίες επικρατεί πανζουρλισμός και μεγάλος ενθουσιασμός, που είναι αμοιβαίος. Και εμείς παίρνουμε πολλή ενέργεια από τα παιδιά και αυτά ζουν την εμπειρία μιας συναυλίας που ξεπερνά τη σχολική παράσταση. Με μια ηλεκτρισμένη μπάντα. Είμαι πανευτυχής που το ζω αυτό: ένα πανηγύρι τριών γενιών. Την επόμενη μέρα από τη συναυλία, κάνω και ένα σεμινάριο τραγουδοποιίας για τα παιδιά που γράφουν στίχους και μουσική. Τους λέω να προετοιμάζουν δουλειά τους για να την παρουσιάσουν. Τους μιλάω για τις δικές μου δυσκολίες, για το πώς γραφτήκαν κάποια τραγούδια μου και στο τέλος λέμε όλοι μαζί ένα τραγούδι. Η υπόθεση του τραγουδιού, παρά τις δυσκολίες που περνάμε, γιατί είμαστε στη χειρότερη φάση που ήμασταν ποτέ, είναι ζωντανή χάρη στη φλόγα των ιδιαίτερων αυτών παιδιών που κάτι τους τρώει, θέλουν να εκφραστούν, θέλουν να πουν την ιστορία τους αλλιώς θα σκάσουν. Μου θυμίζουν τον εαυτό μου στα 16 μου. Είναι μια ειδική κατηγορία. Μπορεί να υπάρχουν εξαιρετικοί μουσικοί, σολίστες, τραγουδιστές, που δεν έχουν το μικρόβιο της δημιουργίας.

» Συνηθίζω να λέω στα παιδιά στις συναυλίες μία ιστορία από τότε που ήμουν 20 χρονών. Είχα πάει στις Βρυξέλλες για να σπουδάσω σε μια σχολή. Ζούσαν οι θείοι μου εκεί και μπορούσαν να με φιλοξενούσαν για ένα διάστημα. Μια μέρα που έλειπαν από το σπίτι, ψάχνοντας τη δισκοθήκη του θείου που ήταν τεράστια και κυρίως με κλασική μουσική, βρήκα σε μια γωνία κάτι δίσκους λαϊκούς. Τσιτσάνη, Βαμβακάρη, Παπαϊωάννου και τα λοιπά. Ως παιδί που είχα μεγάλωσε στη Χούντα, όλα τα παραδοσιακά και τα λαϊκά ήταν ταυτισμένα με τη χούντα και τις παρελάσεις της 21ης Απριλίου. Το μόνο παράθυρο προς την ελευθερία ήταν το ροκ και ο Σαββόπουλος. Μέχρι εκεί. Έλα όμως που ένα συννεφιασμένο πρωί στις Βρυξέλλες βρέθηκα να ακούω το «Σαν απόκληρος γυρίζω στην κακούργα ξενιτιά» και να κλαίω με μαύρο δάκρυ. Την αφηγούμαι αυτή την ιστορία, για να πω ότι χρειάστηκε μεγάλη διαδρομή για να συμφιλιώσω τους δύο κόσμους μέσα μου. Το ροκ με τα λαϊκά ή την παράδοση με το σήμερα. Εκ των υστέρων χαίρομαι για αυτή την περιπέτεια. Και ας μου πήρε πολύ χρόνο. Όπως μου πήρε πολύ χρόνο να μάθω κιθάρα γιατί ήμουν αυτοδίδακτος. Ήμουν μόνος και έψαχνα στο σκοτάδι. Στα μουσικά σχολεία αυτή τη συμφιλίωση ανατολής και δύσης, παράδοσης και μοντερνισμού, τη δίνουν στα παιδιά σαν κάτι φυσικό από την πρώτη γυμνασίου. Δηλαδή μαθαίνουν τα παιδιά εκεί και βυζαντινή και δυτική, και πιάνο και ταμπουρά, και παίζουν ό,τι επιλέξουν. Μπορεί να καταλήξουν να παίζουν τζαζ, αλλά ξέρουν και τα παραδοσιακά. Ή το αντίστροφο. Και αγαπάνε και σέβονται όλα τα είδη. Αυτό είναι τεράστιο δώρο των μουσικών σχολείων στη μουσική κοινότητα και στην κοινωνία γενικότερα. Είναι και ένας λόγος που σκέφτηκα να κάνω αυτή την εκδρομή. Και δεν ήταν καθόλου εύκολο. Και καθόλου προσοδοφόρο. Αισθάνθηκα, όμως, ότι ήταν κάτι που άξιζε. Που μου έδωσε πολλά πράγματα. Ήταν καινούργιο για μένα. Υπήρχαν στιγμές που με αποζημίωναν για όλο τον κόπο του χειμώνα. Στα σεμινάρια ή στη σκηνή. Θυμάμαι, μετά από ένα σεμινάριο, τα παιδιά της παραγωγής μού είπαν ότι μόνο για τα ταλέντα που ακούσαμε σήμερα, που σηκώθηκαν και είπαν τα τραγούδια τους, άξιζε όλη η δουλειά που κάναμε τον χειμώνα.

» Το πού θα βγουν αυτά τα παιδιά, σε τι επαγγελματικό πλαίσιο, είναι μεγάλο ερώτημα. Η δουλειά μας είχε τρεις πυλώνες: τη δισκογραφία, τις συναυλίες και τα πνευματικά δικαιώματα. Η δισκογραφία έχει καταστραφεί πριν από την κρίση, το live στραγγαλίζεται με 24% ΦΠΑ και ένα εισιτήριο που έχει κατέβει στο μισό – ενώ αυτό δεν έχει συμβεί ούτε στο σινεμά, το θέατρο έχει 6%. Πως θα ζήσουν τα νέα γκρουπ, πώς θα κάνουν την επόμενη δουλειά τους με τέτοια εισιτήρια; Πώς θα αγοράσουν μία κιθάρα; Αυτά σκέφτομαι γιατί και ο γιος μου είναι 19 ετών και έχει την τρέλα της μουσικής. Πώς μπορώ να πω στα νέα παιδιά δουλέψτε, προχωρήστε και όλα θα πάνε καλά;

» Όσον αφορά στα δικαιώματα, είμαστε σε ένα τοπίο βομβαρδισμένο. Θέλαμε να απαλλαχτούμε από τους Ξανθόπουλους, να έχουμε έναν οργανισμό δικό μας συλλογικής διαχείρισης και τώρα πού βρισκόμαστε; Έκλεισε η ΑΕΠΙ χωρίς να έχει δημιουργηθεί κάτι νέο. Είμαστε στον αέρα. Γενικά, άλλωστε, το πνευματικό δικαίωμα έχει απαξιωθεί με όλη αυτή τη φασαρία των δύο τελευταίων ετών. Γιατί ναι μεν αυτοί ήταν απατεώνες αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι νομιμοποιείται κάποιος να μην πληρώνει πνευματικά δικαιώματα. Κι όμως, αυτό συμβαίνει. Εμείς δεν έχουμε φορέα αυτή τη στιγμή, το κράτος έχει υποσχεθεί ότι θα φτιάξει έναν φορέα, οι ξένοι δεν θέλουν να πάνε σε κρατικό φορέα, θέλουν να πάνε στην αυτοδιαχείριση. Ένα χάος. Ένα απόλυτο χάος. Οι καλλιτέχνες είμαστε διχασμένοι, άλλοι πιστεύουν ότι έπρεπε να πάρουμε εμείς την ΑΕΠΙ, που ήταν ένα έτοιμο μαγαζί, μαζί με τους ξένους και να γίνει συλλογικής διαχείρισης, και άλλοι ότι έπρεπε να κλείσει και να φτιαχτεί κάτι καινούργιο. Ως συνήθως είμαστε διχασμένοι, κι όταν είμαστε διχασμένοι κάποιοι άλλοι χαίρονται.

»Η μουσική έχει καταντήσει ακριβό χόμπι. Δεν ξέρω τι γίνεται στα λαϊκά μαγαζιά γιατί εκεί βγαίνουν νέα αστέρια με πολύ κοινό. Δεν ξέρω πώς δουλεύει το πράγμα εκεί. Αλλά στον δικό μας χώρο αυτό που βλέπω είναι ότι έχει γίνει ένα ακριβό χόμπι από παιδιά με οικονομική άνεση. Τα λαϊκά παιδιά που δεν έχουν βοήθεια από κανέναν, όπως κι εγώ, έχουν δυσκολίες. Προσωπικά προέρχομαι από μεσοαστική οικογένεια, μεγάλωσα στη Νέα Σμύρνη, οι γονείς μου ήταν άνθρωποι καλλιεργημένοι αλλά ο πατέρας μου ήταν ιδιωτικός υπάλληλος. Μπορεί να μη μας έλλειψε τίποτε αλλά δεν μπορούσε να με βοηθήσει. Και δεν θα το ήθελα. Αισθάνομαι τυχερός που δεν είχα πλούσιο μπαμπά. Δεν θα είχα αποδείξει ότι τα κατάφερα μόνος μου.

» Η πύλη στην εποχή μου ήταν στενή για δισκογραφικά συμβόλαια. Περνούσαν πολύ λίγοι. Σε μας πίστεψε ένας άνθρωπος, ο Τάσος Φαληρέας, και έτσι υπογράψαμε μετά στην Columbia. Είχα κάνει τότε τον γύρο των εταιρειών με κασέτες από τα τραγούδια μας και δεν ενδιαφέρθηκε κανείς. Όταν πήγα στον Τάσο στο Pop Eleven και μου είπε αύριο μπαίνουμε στο στούντιο, τότε τσίμπησαν οι εταιρείες που είπαν για να ασχολείται ο Φαληρέας κάτι συμβαίνει εκεί. Δεν θυμόντουσαν καν ότι τους είχα αφήσει κασέτα. Μας έδωσε το χρίσμα ο Τάσος. Και τότε ήταν λίγοι εκείνοι που είχαν τη δυνατότητα να κάνουν δίσκο. Γιατί δεν γινόταν εκείνες τις εποχές να ηχογραφήσεις σπίτι σου με ένα laptop, όπως γίνεται τώρα. Έπρεπε να πας σε στούντιο και να πληρώσεις πολλά λεφτά. Όμως, παρά τη σημερινή ευκολία των ηχογραφήσεων, η καλή μουσική έχει δυσκολέψει για να τη βρεις. Φαίνεται τελικά ότι η ευκολία αυτή δεν μας ωφελεί.

» Η συναυλία στο Θέατρο Βράχων είναι η κεντρική γιορτή της "Σχολικής εκδρομής", όπου συναντιούνται 3 χορωδίες από το Μουσικό Σχολείο Πειραιά, μία από τη Λάρισα και η παιδική χορωδία Con Anima με παιδιά μικρότερης ηλικίας, για να έχουμε όλο το εύρος των ηλικιών. Λέω συνήθως ότι στη «Σχολική εκδρομή» είναι συνάντηση τριών γενιών, της δικιάς μου, των μουσικών μου, οι Ευγενείς Αλήτες δηλαδή, που είναι τριαντάρηδες, και η γενιά των μαθητών που είναι οι αυριανοί μουσικοί και τραγουδοποιοί. Τώρα θα έχουμε και μαθητές Δημοτικού. Εκτός από τις χορωδίες, επειδή τον χειμώνα έκλεισα τα 60 μου είδα την αθηναϊκή αυτή συναυλία σαν μια γιορτή γενεθλίων, οπότε έχω μαζί μου και κάποιους καλεσμένους φίλους, την Ελένη Τσαλιγοπούλου, τη Νατάσα Μποφίλιου και τον Μάρκο Κούμαρη από τους Locomondo. Οπότε θα βρεθούμε όλοι μαζί στη σκηνή τη μεγαλύτερη μέρα του χρόνου και φιλοδοξούμε να την κάνουμε και την πιο φωτεινή νύχτα του χρόνου. A

Θέατρο Βράχων Μελίνα Μερκούρη, Βύρωνας. Έναρξη: 21.00. είσοδος €7, 10 (μαθ., φοιτ., ανέργων), €12, €15 (ταμείο). Προπώληση: ticket365 και από το ταμείο του θεάτρου. Στις 21/6.

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ

«Αισθάνομαι τυχερός που δεν είχα πλούσιο μπαμπά»

Λίγο πριν τη μεγάλη γιορτή της «Σχολικής εκδρομής» στο Θέατρο Βράχων, θυμάται ένα πρωινό στις Βρυξέλλες που του άλλαξε τη ζωή και μιλάει για την εμπειρία του από τις συναντήσεις με τα νέα ταλέντα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ - Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

Jaha Koo, «Cuckoo»

22-24 Ιουνίου
Πειραιώς 260, Ε, 21.00

Πριν από είκοσι χρόνια, η Νότια Κορέα βίωσε μια μεγάλη οικονομική κρίση, ανάλογη με αυτήν που πλήττει τη χώρα μας. Στην παράσταση-διάλεξη «Cuckoo», ο ανατρεπτικός 33χρονος νοτιοκορεάτης σκηνοθέτης και συνθέτης Γιάχα Κου θα επιχειρήσει ένα ταξίδι στα τελευταία είκοσι χρόνια της ιστορίας της πατρίδας του, ανοίγοντας έναν αστείο, γλυκόπικρο διάλογο με τρεις νοήμονες, ομιλούσες μηχανές μαγειρέματος ρυζιού. Ο καλλιτέχνης, που συνηθίζει να ενσωματώνει στο έργο του διαφορετικά είδη τέχνης, από πολυμέσα και περφόρμανς, μέχρι βίντεο, μουσική, κείμενο και εγκατάσταση, συνομιλεί με τις τρεις μηχανές για το πόσο καταλυτικά επηρέασε η κρίση τη γενιά του, για την ανεργία, τη μοναξιά και την απομόνωση που βιώνει ο ίδιος και οι συνομήλικοί του.

4 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΣΕΙΣ Σ

*Ο **Κωνσταντίνος Ρήγος**, η **Violet Louise**, ο νοτιοκορεάτης **Γιάχα Κου** και η πορτογα*

Violet Louise, «Παράξενες ιστορίες» του Έντγκαρ Άλλαν Πόε

26-28 Ιουνίου
Πειραιώς 260, Β, 21.00

Ο λόγος γίνεται ήχος και μεταφέρει σε εικόνες τον σκοτεινό και μυστηριώδη κόσμο του Πόε, σε μια οπτικοακουστική παράσταση βασισμένη στη διασκευή ποιημάτων και διηγημάτων. Έχουν χρησιμοποιηθεί αποσπάσματα από τα διηγήματα και τα ποιήματα του Πόε τα οποία χρησιμοποιούνται σαν παρτιτούρα για την αφήγηση από τη δημιουργική ομάδα που ασχολείται με τα multimedia και έχει δημιουργηθεί μία νέα σύνθεση με αυτά. Η Λουίζα Κωστούλα (Violet Louise) με σπουδές μουσικής και υποκριτικής, έχει ασχοληθεί με τη σύνθεση ήχου για το θέατρο, τον κινηματογράφο και τις παραστατικές τέχνες και από το 2012 ερευνά το πεδίο της πολυμεσικής αφήγησης. Στην παράσταση υπογράφει τη σκηνοθεσία, τη μετάφραση, τη μουσική, την οπτική & ηχητική δραματουργία και ερμηνεύει μαζί με την Αγλαΐα Παππά.

ΦΩΤΟ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ (STUDIO19)

Marlene Monteiro Freitas, «of ivory and flesh - statues also suffer»

24-26 Ιουνίου
Πειραιώς 260, Χ-Ταύρος, 21.00

Μας ενθουσίασε με την περσινή παράσταση «Βάκχες» και έτσι ανυπομονούμε για τον «χορό από μαρμαρωμένες φιγούρες» που θα δούμε φέτος στο Φεστιβάλ. Η βραβευμένη με τον Αργυρό Λέοντα για τον Χορό στην Μπιενάλε της Βενετίας (2018) χορογράφος Μαρλένε Μοντέιρο Φρέιτας έρχεται με το πρώτο έργο της, το «of ivory and flesh - statues also suffer», το οποίο εμπεριέχει επίσης σουρρεαλισμό, ένταση, υποδόριο χιούμορ, αλλόκοτη και ανοίκεια αίσθηση. Τα σώματα-αγάλματα παραδόξως χορεύουν, αψηφώντας τους νόμους που απαιτούν το πετρωμένο σώμα να μένει για πάντα καταδικασμένο στην ακινησία. Με πολλαπλές επιρροές, από τις «Μεταμορφώσεις» του Οβίδιου έως το κινηματογραφικό «Statues Also Die» (1995) των Alain Resnais, Chris Marker και Ghislain Cloquet, μια κριτική προσέγγιση στην αφρικανική τέχνη και στην αποικιοκρατία – η χορογράφος χτίζει με απόλυτη ακρίβεια το ιδιόμορφο σύμπαν της.

ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2018

*αλίδα από το Πράσινο Ακρωτήρι **Μαρλένε Μοντέιρο Φρέιτας** διευρύνουν τα όρια*

Της **ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ**

Κωνσταντίνος Ρήγος, «Πορνοστάρ - Η αόρατη βιομηχανία του σεξ» της Έλενας Πέγκα

23-25 Ιουνίου
Πειραιώς 260, Δ, 21.00

Από 1990, που πρωτοεμφανίστηκε ιδρύοντας το Χοροθέατρο Οκτάνα, μέχρι σήμερα, ο νέος διευθυντής του Μπαλέτου της ΕΛΣ, Κωνσταντίνος Ρήγος, δεν έχει πάψει εκπλήσσει το κοινό με τις χορογραφίες και τις σκηνοθεσίες του. Με την Έλενα Πέγκα ειδικά συνδέονται από το 1999, όταν ο Ρήγος σκηνοθέτησε τα «Καινούρια ρούχα του αυτοκράτορα» πάνω σε μια πασαρέλα ενός κλαμπ. Φέτος την ξανασυναντά στο τελευταίο έργο της, που μεταγράφει στην ελληνική πραγματικότητα δύο ιστορίες του εξαιρετικού, πρόωρα χαμένου χιλιανού συγγραφέα Ρομπέρτο Μπολάνιο (1953-2003) που έχουν ήρωες πορνοστάρ, η μία έναν άντρα, η άλλη μια γυναίκα. Ερωτισμός, μυστήριο, μοναξιά σε μια πολυαναμενόμενη παράσταση.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ 2018

Ο ήχος της πόλης ακούγεται δυνατά

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η **19η Ευρωπαϊκή Γιορτή της Μουσικής**, με αφορμή τη μεγαλύτερη μέρα της χρονιάς, θα γιορτάσει από τις 21 έως τις 24 Ιουνίου απελευθερώνοντας τη δύναμη της μουσικής στους δρόμους των πόλεων, όπως πάντα με ελεύθερη είσοδο.
55 πόλεις από τις 13 περιφέρειες της χώρας συντονίζονται στη Γιορτή, με περισσότερες από 320 εκδηλώσεις και συναυλίες. Σχεδόν 500 σχήματα, ορχήστρες και καλλιτεχνικές προτάσεις από καταξιωμένους και ανερχόμενους καλλιτέχνες συνθέτουν το φετινό πρόγραμμα, που έχει εμπλουτιστεί με νέες πόλεις οι οποίες εντάχθηκαν στο δίκτυο της Ευρωπαϊκής Γιορτής της Μουσικής σε μία συνεργασία δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, με συντονιστή τον **Γιώργο Περό** και την υποστήριξη της **Athens Voice**.

Η τελετή έναρξης την Πέμπτη 21 Ιουνίου θα πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, παρουσιάζοντας μία πρωτότυπη καλλιτεχνική σύμπραξη στο **Μουσείο Μαστίχας στη Χίο**. Οι σπουδαίοι μουσικοί των **Reggetiko Project** από τη Θεσσαλονίκη καλούνται μαζί με τον διεθνή Έλληνα παραγωγό **Serafim Tsotsonis** να συνομιλήσουν με το κλασικό δημιουργώντας επί σκηνής τον ήχο του σήμερα. Οργανικά και ηλεκτρονικά στοιχεία, φυσικά όργανα και υπολογιστές σε μια διαχρονική και παγκόσμια γλώσσα που δεν είναι άλλη από τη μουσική. Οι Reggetiko Project ξεχώρισαν μέσα από τη συμμετοχή τους στη μουσική συνάντηση *«Οι νέοι για τη Δόμνα Σαμίου»* στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών για τη σπουδαία ερμηνεύτρια και ερευνήτρια της παραδοσιακής μουσικής Δόμνα Σαμίου. Ένα ταλαντούχο νέο σχήμα που μεταφέρει την παραδοσιακή μουσική και τις αξίες της στο σήμερα σε ένα πολυδιάστατο μωσαϊκό. Ο Σεραφείμ Τσοτσώνης, από την άλλη, είναι ένας από τους περιζήτητους παραγωγούς της ηλεκτρονικής σκηνής και δεν είναι τυχαίο ότι το πρόσφατο side project του στεγάστηκε σε αμερικανική δισκογραφική εταιρεία. Μαζί τους επί σκηνής θα είναι ο μάστερ των κρουστών, δάσκαλος, μουσικός εκτελεστής, συνθέτης και δημιουργός **Ιάκωβος Παυλόπουλος**.

Από τις 21 έως τις 24 Ιουνίου η **Ελευσίνα, η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης** για το 2021, μπαίνει στους ρυθμούς του μελωδικότερου θεσμού της Ευρώπης, γεμίζοντας τους δρόμους, τις πλατείες και τα πάρκα της πόλης με μουσική για όλους. 23 μουσικά σχήματα, 8 DJs και 1 χορωδία θα συμμετέχουν σε ένα διευρυμένο ρεπερτόριο από κλασική μουσικής μέχρι jazz και electronica. Μεταξύ άλλων θα παίξουν στην Πλατεία Α. Γεωργίου οι **Loop Vertigo**, **De Profundis Quartet**, **Tranewreck** *(22/6)*, στο Παλαιό Ελαιουργείο 23/6 οι **Babuska** και **Next Time Passions** με closing party στην οδό Κανελλοπούλου από τους **Paris Michailos, Ad:Mark, DJ Lydia, Kalashnikov.**

Στην Αθήνα, στις 20 Ιουνίου ένα electro pre-party στο **Spinster** *(Ικτίνου 3, Ομόνοια)* ξεκινά τη Γιορτή με τους **Clubkid**, **Blue Lagoon** και τους **Street Outdoors Sound**.
Στο **Ηρώδειο** στις 21/6 το **Φεστιβάλ Αθηνών** και η **Ορχήστρα της ΕΡΤ** συμμετέχουν για 3η χρονιά με μία κλασική βραδιά.
Το **Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο** παίρνει μέρος και φέτος στις εκδηλώσεις παρουσιάζοντας συναυλία στο αίθριο του μουσείου από το σύνολο Αρχαιοελληνικών και Παραδοσιακών Μουσικών Οργάνων «**Λύραυλος**» με μια πανδαισία ήχων από 30 αρχαιοελληνικά και παραδοσιακά όργανα.
Η **Μουσική Βιβλιοθήκη**, σε συνεργασία με το **Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**, γιορτάζει για όγδοη συνεχή χρονιά την Ευρωπαϊκή Γιορτή της Μουσικής, με μια πρωτότυπη εκδήλωση για όλες τις ηλικίες. Θα πραγματοποιηθεί προβολή μουσικής ταινίας, θα λειτουργήσουν εργαστήρια μουσικοθεραπείας για μικρούς και μεγάλους, ενώ το απόγευμα θα κλείσει με μια αλλιώτικη ρεμπέτικη συναυλία, από δύο φρέσκα μουσικά σχήματα.
Στον **Κήπο του Μεγάρου**, όπως κάθε χρόνο, ετοιμάζεται μια μουσική βραδιά ξεκινώντας με την **Camerata Junior**, Ορχήστρα Νέων των Φίλων της Μουσικής, σε διεύθυνση Δημήτρη Σέμση, την **ΚΟΑ** σε διεύθυνση Στέφανου Τσιαλή, την **Αθηναϊκή Μαντολινάτα** - Νικόλαος Λάβδας «A barca da fantasia» και τη **Γιάννα Βασιλείου** σε πρόγραμμα σε jazz mood, με ελληνικά ελαφρά τραγούδια του '60 αλλά και επιτυχίες του Σινάτρα και της Φιτζέραλντ.
Οι **Λάργκο** του Κωνσταντή Παπακωνσταντίνου θα εμφανιστούν στον **Θεσσαλό** *(Μελενίκου 2 & Πρ. Δανιήλ)* παίζοντας «αργά και με μεγαλείο».
Οι **Professional Crap Dancers** και το **Spinster** προσκαλούν τον βρετανό **Piers Harrison** της κολεκτίβας των djs/παραγωγών/remixers Soft Rocks. *(23/6)*
Το **Crust** σε συνεργασία με το **Syd Records** μετατρέπουν την **Πρωτογένους** σε ένα υπαίθριο stage με live acts και dj sets. *(21/6)*
Στο **six d.o.g.s** οι ολλανδοί **Dekmantel Soundsystem** σε balearic, house, electro ήχους μαζί με τους **Ντέιβιντ, Chevy** και **Pan**. *(23/6)*

Στη **Λάρισα** στη Κεντρική Σκηνή παίζουν οι **Μπάμπης Παπαδόπουλος** (Τρύπες) και **Last Drive** *(21/6)*, **Γιάννης Αγγελάκας + 100°C με Θραξ Πανκς** *(22/6)*, **Ελεωνόρα Ζουγανέλη.** *(23/6)*
Η **ΚΟΘ** και το **Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης** γιορτάζουν για μία ακόμη χρονιά μαζί με την Ευρωπαϊκή Γιορτή της Μουσικής με τη συμμετοχή του κοντραμπασίστα **Πέτρου Κλαμπάνη**.

Στην **Πάτρα** στο πεζόδρομο Τριών Ναυάρχων θα παίξουν οι **Minor Project** του Στάθη Δράκου με τη νέα τους δουλειά. *(24/6)*

Στην Παραλία του **Βόλου** η **Μαρίζα Ρίζου** και οι **Marva Von Theo.** *(23/6)*
Στην κεντρική πλατεία της **Ξάνθης** η **Ορχήστρα Μίκη Θεοδωράκη.** *(22/6)*

www.athens voice.gr
Δείτε όλο το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Γιορτής της Μουσικής

Dekmante Soundsystem

Γιάννα Βασιλείου

Γιάννης Αγγελάκας

Ελεωνόρα Ζουγανέλη

Reggetiko Project

CLUB KIDS

ΤΟ ΠΑΡΤΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕ

Ο Γιώργης, ο Ιβάν και η παρέα τους είναι οι βασιλιάδες των underground πάρτι της πρωτεύουσας

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Πίσω στις αρχές του 1990, μια παρέα νέων ταράζει τη νυχτερινή ζωή της Νέας Υόρκης. Εκκεντρικοί, εθισμένοι στη ξέφρενη διασκέδαση μέχρι το ξημέρωμα, φτιάχνουν ένα γκρουπ για λίγους και εκλεκτούς και ελέγχουν τα underground πάρτι της πόλης. Σύντομα θα εξελιχθούν σε τάση που διαμορφώνει όχι μόνο τη gay και trans αισθητική αλλά και τη μόδα.

Περίπου 25 χρόνια μετά, μαθαίνουμε ότι η Αθήνα έχει τα δικά της club kids. Ο Γιώργης, DJ, διοργανωτής πάρτι και club kid, ο Ιβάν, fashion insta-influencer και club kid και η παρέα τους είναι οι βασιλιάδες των underground πάρτι της πρωτεύουσας. Γι' αυτούς «το πάρτι» ξεκίνησε στην εφηβεία. Οι λογαριασμοί tumblr που παρακολουθούσαν, η μουσική που άκουγαν, η εξερεύνηση της σεξουαλικότητας, η έλξη τους για τα θεατράλε και extravagant κουστούμια τούς οδήγησε στο να περνούν ώρες διαβάζοντας διάφορα για τη club kid κουλτούρα και βλέποντας σχετικά βίντεο. Μάλιστα ταξίδεψαν μέχρι τη Νέα Υόρκη για να τα δουν από κοντά. Έμαθαν απέξω τα ονόματα των θρυλικών club kids της Νέας Υόρκης, τα μέρη που σύχναζαν, ήξεραν πότε ένα σύνολο θα μπορούσε να σταθεί σε ένα ανάλογο πάρτι, πότε ήταν in και πότε out of fashion.

Ο Γιώργης, ως ειδικός του θέματος, μας εξηγεί ότι πλέον club kids υπάρχουν μόνο σε ορισμένες πρωτεύουσες, Λονδίνο, Παρίσι και φυσικά Νέα Υόρκη, ωστόσο σε πολύ μικρότερο βαθμό. Στη Νέα Υόρκη δραστηριοποιείται ακόμα η θρυλική Αμάντα Λεπούρ, η «στηλοβάτισσα» των club kids, και η Σούζαν Μπαρτς, που διοργανώνει τα αντίστοιχα events ούσα μάλιστα γυναίκα στρέιτ. *«Ωστόσο στην Ελλάδα κουλτούρα club kid δεν υπήρξε ποτέ. Εμείς είμαστε αυτοί που θέλαμε να ζήσουμε αυτό που βλέπαμε και να μοιραστούμε το βίωμα μέσω των club kid events που διοργανώνουμε. Και καταφέραμε πράγματι να το κάνουμε αληθινό, έστω μέσα στη δική μας μικρόφουσκα, στο υπάρχον αθηναϊκό πλαίσιο».* Σημείωσε ότι οι Ravers της Αθήνας του 1988 δεν έχουν συγγένεια με το δικό μας θέμα. Ίσως να υπάρχουν κάποια στοιχεία club kids αλλά εφάπτονται αποκλειστικά στη rave κουλτούρα.

Απ' ό,τι καταλαβαίνουμε, τα club kids events απευθύνονται σε μια πολύ μικρή υποκατηγορία της αθηναϊκής nightlife. Παρόλα αυτά ένα τέτοιο πάρτι μαζεύει μερικές εκατοντάδες κόσμο και τραβά την προσοχή και αυτό επειδή, σύμφωνα με τον Ιβάν, *«η Αθήνα γουστάρει την dark φάση, το techno, την αίσθηση του Athens is the new Berlin, τα Drag shows, τα αμερικάνικα ριάλιτι με τις Drag Queens όπως το RuPaul's Drag Race που σπάει τα κοντέρ της τηλεθέασης και γίνεται σιγά-σιγά γνωστό και στην Ελλάδα. Όσο περνάει ο καιρός όλο και λιγότερο μας λένε ότι άνοιξε το Τριώδιο, όταν μας βλέπουν!».*

Πού όμως γίνονται αυτά τα πάρτι; Κυρίως σε ντίσκο όπου παίζει και ανάλογη μουσική και εκεί μπορείς να δεις από στρέιτ κόσμο, που απλά ένιωσε μια νοσταλγία για την εποχή της ντίσκο, μέχρι drag queens και queer προσωπικότητες.

Για τα δικά μας club kids, βέβαια, όπως και για αυτά των 80s και 90s, η μεγαλύτερη απόλαυση είναι η προετοιμασία πριν την έξοδο. Τα κουστούμια συνήθως είναι πολύ ακριβά γι' αυτό τα κατασκευάζουν οι ίδιοι με αντικείμενα από το σπίτι τους. Αγοράζουν υφάσματα από την Αιόλου κάποιες βδομάδες πριν γι' αυτό τον σκοπό, μεταποιούν έτοιμα ρούχα και ξοδεύουν ποσότητες σε γκλίτερ και καλλυντικά, καθώς το μακιγιάζ πριν το πάρτι μπορεί να διαρκέσει 2 ώρες. *«Κάποια Χριστούγεννα, αποφάσισα να εμφανιστώ στο πάρτι ως χριστουγεννιάτικο δέντρο. Έψαχνα στην Ομόνοια στολίδια και σε συνδυασμό με την προετοιμασία του styling η διαδικασία μού πήρε 5 ώρες»* μας λέει ο Γιώργης και τότε ο Ιβάν μάς εξηγεί πως υπάρχει ένα ολόκληρο παιχνίδι σχετικά με το outfit του πάρτι και τους influencers, που πολλές φορές φτάνει στα όρια του ανταγωνισμού, ποιος δηλαδή θα ακουστεί περισσότερο με αυτό που θα φορέσει. *«Εγώ βλέπω τα πάρτι ως μια ευκαιρία έκφρασης αλλά και επίδειξης. Είμαι η κλασική φιγούρα που χορεύει στο κέντρο του dancefloor, ακόμα κι όταν ο ρυθμός έχει πέσει, όχι μόνο επειδή περνάω καλά αλλά κι επειδή θέλω να αναδείξω τη στιλιστική προσπάθεια που έκανα. Στην αρχή με ενέπνεε η λογική των club kids γι' αυτό και εκμεταλλευόμενος τον αριθμό των followers μου, προωθούσα στα σόσιαλ τα σχετικά πάρτι, κοστούμια και λοιπά. Γρήγορα άρχισα να κεντρίζω το ενδιαφέρον. Ο κόσμος με ρωτούσε πού μπορεί να πάει για να βιώσει μια club kid εμπειρία, ρωτούσαν για το στιλ μου, στη συνέχεια με ρωτούσαν αν ήθελα να παρευρεθώ και σε παραπλήσια πάρτι και να αναρτήσω κάτι σχετικό στο instagram για να το δει κι άλλος κόσμος. Πλέον, σχεδιαστές μού κάνουν δώρο τα outfits, αρκεί να τα φορέσω στα πάρτι και να τους αναδείξω».*

Ο Γιώργης, από την άλλη, δεν είναι instagram influencer, αλλά είναι ίσως ο πρώτος που κατάφερε να πετύχει στην Ελλάδα να κάνει το club kid επάγγελμα. Προσλαμβάνεται και πληρώνεται από γνωστό νυχτερινό μαγαζί της Αθήνας απλώς για να είναι μια φιγούρα club kid εκεί μέσα, χωρίς να κάνει σόου ή να παρέχει κάποια υπηρεσία.

Η βασική απορία όμως είναι κατά πόσο οι προκλητικές πράξεις στις οποίες επιδίδονταν τα club kids της Νέας Υόρκης περιλαμβάνονται στα αντίστοιχα events της Αθήνας. Όπως μας λέει ο Γιώργης, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. *«Δεν κάνουμε παιχνίδια για το ποιος θα κάνει κλύσμα με σαμπάνιες και σε καμία περίπτωση τύπου "What's your line", όπου έφτιαχναν γραμμές με διαφορετικά ναρκωτικά στη μορφή λευκής σκόνης και όποιος δοκίμαζε, έπρεπε να καταλάβει μέσα σε δευτερόλεπτα ποιο ήταν το συγκεκριμένο ναρκωτικό, όπως γίνονταν σε εκείνα τα πάρτι. Ο διαγωνισμός που έχω θέσει ως τώρα είναι χρηματικό έπαθλο σε όποιον έχει το πιο ακραίο ντύσιμο και μικρότερη τιμή στην είσοδο σε όποιον έρθει ντυμένος club kid σε σχέση με αυτόν που θα έρθει με τα καθημερινά του ρούχα. Πολλά σκηνικά, βέβαια, μπορεί να φανούν σε κάποιον που είναι μακριά από όλο αυτό ακραία, αλλά εμένα, που έχω δει τόσα, τίποτα δεν με φρικάρει. Για παράδειγμα, σε ένα πάρτι μου μπορείς να δεις άτομα που ξαφνικά κάνουν σεξ μπροστά στη μέση και απροκάλυπτα, αλλά εγώ αυτό το θεωρώ δείγμα ότι το πάρτι είχε επιτυχία».*

Ο Μάικλ Άλιγκ των Club Kids της Νέας Υόρκης, όταν εμφανίστηκε στην εκπομπή της Τζόαν Ρίβερς, κάτω από το όνομά και την ηλικία του έγραφε: *«Θέλει να κοιμάται όλη μέρα και το βράδυ να κάνει πάρτι».* Ο Γιωργής δηλώνει ότι δεν είναι εθισμένος στα πάρτι και μάλιστα ξυπνάει νωρίς για να κάνει δουλειές. Διοργανωτής πάρτι έγινε, όταν αποφάσισε να ακούγεται η μουσική που θέλει και όταν είδε ότι μπορεί να δώσει αυτό το «spice it up» σε μια βαρετή αθηναϊκή βραδιά.

Η Ιστορία

Τα club kids της Νέας Υόρκης εμφανίστηκαν αρχές του 1990. Αρχηγός του γκρουπ ο διοργανωτής πάρτι Μάικλ Αλιγκ και μέλη οι πιστοί του φίλοι, όλοι party animals και πελάτες του Πέτερ Γκάσιεν, ιδιοκτήτη των μεγαλύτερων κλαμπ της πόλης. Η παρέα ήρθε να καλύψει το κενό στη διασκέδαση της νύχτας που άφησε ο τρόμος της εξάπλωσης του AIDS, αλλά και ο θάνατος του Andy Warhol το 1987.

Αλλά πώς ξεχώριζαν από έναν κοινό clubber της εποχής; Η διαδικασία πριν από το κάθε πάρτι ήταν (και είναι) μια ιεροτελεστία. Έβρισκαν ή κατασκεύαζαν θεατράλε κοστούμια και δανείζονταν στοιχεία από τον David Bowie ή τους κλόουνς. Έβαφαν τα μαλλιά τους, μακιγιάρονταν παράταιρα, φορούσαν ψηλοτάκουνα ώστε το φύλο τους να είναι δυσδιάκριτο. Όταν η παρέα των club kids έφτανε στο πάρτι, επιδίδονταν σε έναν άτυπο διαγωνισμό καταχρήσεων. Κοκαΐνη, έκσταση, μαριχουάνα, drag shows, ομαδικό σεξ, διαγωνισμοί κατά τους οποίους ξεγυμνώνονταν, έπιναν ούρα, αλείφονταν με εντόσθια –τα λεγόμενα Bloodbaths– και άλλα διονυσιακά για να προκαλέσουν την κοινή γνώμη. Τα club kids απαριθμούσαν με τον καιρό εκατοντάδες μέλη, κάποιοι από αυτούς έγιναν σταρ και «talk of the town», τα πάρτι άρχισαν να γίνονται μεγαλύτερα και συχνότερα. Όταν τα club kids βαριούνταν στα πάρτι, πήγαιναν σε δημόσιους χώρους όπως στοές, υπόγειες διαβάσεις ή το μετρό και συνέχιζαν εκεί. Η νύχτα τελείωνε με την εμφάνιση της αστυνομίας –κάτι που για τα club kids σήμαινε ότι το πάρτι ήταν επιτυχημένο– και το ξημέρωμα έβρισκε τα μέλη σε κάποιο αστυνομικό τμήμα ώσπου να αφεθούν και να το πάνε σερί για το επόμενο πάρτι. Η παρέα των club kids διαλύεται περίπου το 1996, όταν η αστυνομία σε επιχείρηση κατά των ναρκωτικών εντοπίζει 50 drug dealers στα κέντρα του Γκάσιεν και τα κλείνει όλα, ενώ ο Άλιγκ δολοφονεί τον συγκάτοικό του, επίσης διακινητή ναρκωτικών και καταδικάζεται σε εικοσαετή κάθειρξη.

Την ιστορία των «Club Kids» και του Μάικλ Άλιγκ διηγήθηκε ο Τζέιμς Σαιντ Τζέιμς, στενός φίλος του Άλιγκ, μέσα από το βιβλίο του *«Disco Bloodbath».* Το 2003 κυκλοφόρησε η ταινία *«Party Monster»*, βασισμένη στο βιβλίο με πρωταγωνιστή τον Μακόλεϊ Κάλκιν.

Εφηύρε τη σφαιροποίηση, τον αφρό, την αποδόμηση και όλες τις άλλες πρωτοποριακές σκέψεις που η σύγχρονη γαστρονομία θα μνημονεύει για καιρό. Ανήκει σε αυτούς που μας έκαναν να μιλάμε για ένα πιάτο σαν να είναι πίνακας και τώρα, καθώς στέκομαι απέναντί του και τον ακούω να μιλάει, καταλαβαίνω για πρώτη φορά τι σημαίνει αυτό. Για τον **Ferran Adria** το φαγητό είναι μια παγκόσμια γλώσσα, ένας τρόπος να εξωτερικεύει συναισθήματα και να μεταφέρει τη φαντασία του μυαλού του. Δεν ξέρω τι περιμένω να δω, όταν μπαίνω στο δωμάτιο όπου εκείνος κάθεται με φόντο την Ακρόπολη. Σίγουρα πάντως όχι αυτό το εγκάρδιο χαμόγελο που με υποδέχεται. Δεν μπορώ να μη σκεφτώ πόσες φορές έχει χρειαστεί να χαμογελάσει σε άγνωστους ανθρώπους από το πρωί. «Πότε θα αρχίσουμε», ρωτάει. «Αμέσως» απαντώ, «έχουμε μόλις 15'».

Το να δημιουργείτε πιάτα «χωρίς προηγούμενο» εμπεριέχει τον «κίνδυνο» να μην ξυπνάνε μνήμες. Είναι η μνήμη απαραίτητη στο φαγητό; Οι άνθρωποι έχουν την τάση να ικανοποιούνται με το γνώριμο και το οικείο Πολύ καλή ερώτηση. Για να δούμε... Αν πας στην Ιαπωνία, εσύ ως Ελληνίδα, δεν θα έχεις καμία μνήμη. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν θα απολαύσεις το φαγητό εκεί. Μάλιστα μπορεί το γεγονός ότι δεν έχεις καμία γευστική μνήμη να είναι ακόμα πιο συναρπαστικό για εσένα. Υπάρχουν πολλοί τρόποι και παράγοντες που θα σε κάνουν να απολαύσεις ή όχι ένα γεύμα. Όταν είμαι στην Ελλάδα δεν έχω μνήμη για πολλά πράγματα... Ναι, ναι, μη γελάτε! Ο μπακλαβάς για τους Ισπανούς είναι από άλλο πλανήτη!

Γνωρίζετε, έχετε χρησιμοποιήσει ποτέ κάποιο ελληνικό προϊόν; Το αυγοτάραχο! Πολλές φορές το χρησιμοποιώ.

Τι είναι για εσάς «νόστιμο»; Το ρωτάω όπως θα ρώταγα έναν ζωγράφο τι είναι όμορφο Είναι υποκειμενικό. Η «Κραυγή» του Έντβαρτ Μουνκ ή η Merilyn Monroe του Άντι Γουόρχολ είναι δύο πολύ διαφορετικοί αλλά εξίσου όμορφοι πίνακες. Αν θα σου αρέσει κάτι ή όχι είναι υποκειμενικό. Εξαρτάται επίσης από τη στιγμή.

Πριν λίγο καιρό ρωτήσαμε τους καλύτερους Έλληνες σεφ μια απλή όσο και σημαντική ερώτηση, την ίδια θέλουμε να κάνουμε και σε εσάς. Τι είναι για εσάς «φαγητό»; Το φαγητό και η κουζίνα είναι χρώματα για να ζωγραφίσω. Πιο σημαντικό για εμένα είναι να δημιουργώ, όχι να μαγειρεύω. Αν μαγείρευα μόνο, θα είχα βαρεθεί.

Το φαγητό όμως είναι κυρίως επιβίωση, είναι σαν την ανάσα, έτσι δεν είναι; Ναι, φυσικά. Δεν είναι όμως μόνο θρεπτικά συστατικά. Το φαγητό μπορεί να είναι κάτι για να ταΐσεις τον εαυτό σου, μπορεί όμως να είναι και μια γλώσσα για να εκφράσεις συναισθήματα. Η κουζίνα είναι μαθηματικά. Οι συνταγές είναι αλγόριθμοι. Η μαγειρική είναι επιστήμη. Περιέχει φυσικές και χημικές διαδικασίες. Η κουζίνα είναι μια γλώσσα για να μεταφέρεις μηνύματα. Είναι μηχανική. Η κουζίνα είναι πολλά πράγματα.

Είναι μια παγκόσμια γλώσσα ; Πιο πολύ από το Facebook! *(γέλια)*

Ποιο είναι το μότο σας στη ζωή; «Μην ψάχνεις για επιτυχία, ψάξε για ευτυχία».

Καλεσμένος του σπουδαίου **Estrella Damm Gastronomy Congress**, που πραγματοποιήθηκε στις 11/6 στη Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, επί δύο ώρες πάνω στη σκηνή, ο Ferran Adria έδωσε μια ομιλία που σε ενέπνεε είτε ήσουν μάγειρας είτε δεν ήξερες να βράσεις ούτε αυγό. Μίλησε για τη σημασία της ομάδας, για τις ένδοξες μέρες του **El Bulli**, που πλέον έχει περάσει στο επόμενο στάδιο (μπορείτε να τα μάθετε όλα στο *www.elbullifoundation.com*) και την αλλαγή που αυτό το εστιατόριο έφερε στον κόσμο της γαστρονομίας. *«Δεν είναι η αποδόμηση ή η σφαιροποίηση»*, είπε κουνώντας τα χέρια του με μεσογειακό ταμπεραμέντο. *«Όλα αυτά είναι δευτερεύοντα. Ξέρετε τι ήταν το σημαντικό που κάναμε στο El Bulli; Τον κόσμο να σκέφτεται δημιουργικά. Δεν ήταν η κουζίνα, δεν ήταν η φιλοσοφία. Αυτό που είπαμε ήταν "πάρε τον τρόπο σκέψης και μετάφρασέ το στον δικό σου τρόπο σκέψης"»*. Δίπλα του τρεις από τους καλύτερους έλληνες σεφ, όλοι τους πέρασαν ως μαθητευόμενοι από την κουζίνα του El Bulli. *«Τον θυμάμαι πάντα»*, λέει η **Γεωργιάννα Χιλιαδάκη**, *«με ένα μολύβι να σημειώνει ασταμάτητα. Το El Bulli δεν ήταν το παραδοσιακό εστιατόριο. Ήταν η πρώτη φορά που το συνειδητοποίησα αυτό και άλλαξε την οπτική μου πάνω στη γαστρονομία». «Τη γαστρονομία»*, λέει ο **Χριστόφορος Πέσκιας**, *«πρέπει να τη χωρίσεις πριν και μετά τον Ferran. Ακόμα δεν μπορώ να ξεχάσω το κους κους κουνουπίδι. Ήταν ένας άλλος τρόπος σκέψης, μια συνεχής πρόκληση για το πώς βλέπουμε τα πράγματα. Ήσουν εκεί και έβλεπες συνέχεια τη δημιουργία να εμφανίζεται παντού». «Ακριβώς έτσι»*, συμφωνεί και ο **Δημήτρης Κατριβέσης** *«υπάρχει πριν και μετά. Πριν νομίζαμε ότι ξέραμε να μαγειρεύουμε. Στο El Bulli βγάλαμε τις παρωπίδες μας και μάθαμε να κάνουμε τα πάντα»*.

Από όλα όσα είπε ο Ferran Adria εκείνο το απόγευμα, μια φράση ηχεί ακόμα στα αυτιά μου: *«Ζείτε σε ένα μέρος που άλλαξε την ανθρωπότητα. Εκμεταλλευτείτε το. Κάθε χώρα πρέπει να έχει επίγνωση της δύναμής της»*. A

ΦΩΤΟ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ferran Adria

15 ΛΕΠΤΑ ΜΕ ΤΟΝ EINSTEIN ΤΗΣ ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ**

Αν υποθέσουμε ότι χρειαζόμαστε μία αθηναϊκή καρτ ποστάλ που να συνοψίζει απόλυτα το καλοκαίρι στην πόλη, τότε αυτή θα ήταν το μαγαζί με τα ψάθινα καλαθάκια στην οδό Παλλάδος στου Ψυρρή, το πιο πολυφωτογραφημένο κατάστημά της και πραγματικό τοπόσημο της περιοχής. Όμως η Παλλάδος είναι πολλά περισσότερα και τα τελευταία χρόνια, με τη δεύτερη (και καλύτερη) «άνοιξη» του Ψυρρή, έχει καλωσορίσει επιχειρήσεις νέων και δραστήριων ανθρώπων.

Ο **Πασιαλής** της Παλλάδος *(Παλλάδος 3-5)*, όπως είναι το όνομα του μαγαζιού με τα καλαθάκια, τα υαλικά και πάσης φύσεως σκεύη και είδη για το σπίτι που πλημμυρίζουν καθημερινά το στενό, βρίσκεται στην ίδια διεύθυνση για περίπου έναν αιώνα. Την επιχείρηση άνοιξε ο παππούς της κ. Ελένης, μητέρας του ιδιοκτήτη Σταμάτη Δέλλα πριν 97 χρόνια. *«Το σπίτι δε είναι 180 ετών κτίσμα»,* λέει η κάτοικος της Παλλάδος που γεννήθηκε στον από πάνω όροφο.
Σαν εικαστική εγκατάσταση ο Πασιαλής έχει κοσμήσει με τα κοφίνια του και τα ποτιστήρια του το «μυστικό πέρασμα» που οδηγεί στην **AlphaΔelta Gallery** *(Παλλάδος 3).* Η γκαλερί του Παντελή και της Αλεξάνδρας Αραπίνη μεταφέρθηκε από τη Λυκαβηττού στην Παλλάδος το 1999. Η General Manager, Σοφία Θωμά, εντοπίζει αυξημένη κίνηση στην οδό από ντόπιους αλλά και από τουρίστες ιδιαίτερα μετά την Documenta, που έβαλε κατά την άποψή της την πινέζα πάνω στην Αθήνα.
Από τον περασμένο Δεκέμβρη ένα ακόμη κατάστημα προστέθηκε στην «εγκατάσταση». Ένας τύπος εξωτικός και μυστήριος, ο Juan Rodriguez, ήρθε δίπλα τους και σερβίρει κλασικά κοκτέιλ με παλαιωμένα αποστάγματα. Μας τον συστήνει η Αρμελίνα Αντωναροπούλου, η συνιδιοκτήτρια (μαζί με τον Κώστα Λούκα) του **Juan Rodriguez Bar - Compania de Bebida,** που θεωρεί την Παλλάδος από τους λίγους πραγματικά όμορφους δρόμους της Αθήνας. Ψώνιζε τα υαλικά της από τον Πασιαλή κι έτσι, όταν το κατάστημα που εδρεύει σήμερα ο Juan ξενοικιάστηκε, έσπευσε. «*Με μάγεψε το φως και το πράσινο από τον περίβολο του Αγ. Δημητριού. Όσο για τα καλαθάκια του Πασιαλή που είναι απλωμένα στην πρόσοψή τη μέρα, δεν με ενοχλούν, ίσα-ίσα ταιριάζουν στη φιλοσοφία του μπαρ».*
Αν περνώντας κάποιο βράδυ από την αρχή της Παλλάδος ακούσετε ζωντανή μουσική, τότε σίγουρα θα έρχεται από το **Tsikna Boom** *(Παλλάδος 4).* Ο Γιώργος, που άνοιξε το ταχυφαγείο με τα νόστιμα χειροποίητα σουβλάκια πριν σχεδόν τρία χρόνια, μπορεί να είναι δεινός ψήστης αλλά είναι και μουσικός, έτσι όταν φίλοι-πελάτες καταφθάνουν για φαγητό παρέα με τα όργανά τους, το υπαίθριο γλέντι στα λιγοστά τραπεζάκια του Tsikna Boom στήνεται αυθόρμητα.
Ανάμεσα στις αποθήκες ειδών υποδηματοποιίας και ένα ροζ παιχνιδάδικο, ανεπηρέαστο από τη δεκαετία που διανύουμε, βρίσκεται το **Black Rose Tattoo** *(Παλλάδος 16).* Από τους παλαιότερους ένοικους της Παλλάδος, συγκεκριμένα από 2005, ειδικεύεται στο old school tattoo. Ο Χρήστος, manager του στούντιο, είδε τη γειτονιά του Ψυρρή να αλλάζει πολλές φορές και θεωρεί πως αυτή τη στιγμή είναι στην καλύτερή της φάση, ενώ η Παλλάδος είναι ένας δρόμος που κατά την άποψή του διατηρεί την εναλλακτική του φύση μαζί με την αίσθηση μιας ιστορικής αθηναϊκής γειτονιάς.
Τα τελευταία τέσσερα χρόνια στην Παλλάδος εγκαταστάθηκε και ο Ozzy, ο «μηχανόβιος» beagle και βασιλιάς της οικογένειας των **The Real Intellectuals** *(Παλλάδος 9).* Ο Νίκος Θεοδωρόπουλος (μπαμπάς του Ozzy) ένωσε την αγάπη του για τη γραφιστική και τα vintage δίκυκλα δημιουργώντας τη μοναδική στο είδος της boutique χειροποίητων αξεσουάρ για αναβάτες. Το 2014, τη στιγμή που του Ψυρρή μόλις ξεκινούσε τη νέα «δεύτερη ζωή του», βρήκε στέγη στην Παλλάδος. Ο Νίκος και η Μαρία και ο Μέμος των TRI πιστεύουν ότι *«τώρα είναι η ώρα της Παλλάδος που ακμάζει. Είναι από τους μεγαλύτερους δρόμους του Ψυρρή και εδώ μπορείς να κάνεις τα πάντα. Να χτυπήσεις tattoo, να φας, να πιεις ποτό, να ψωνίσεις χειροποίητα αξεσουάρ και μετά να ρίξεις κι ένα κούρεμα».*
Όχι μόνο κούρεμα αλλά υψηλής ποιότητας υπηρεσίες grooming θα τα βρει κανείς στο **Joy s Birth** *(Παλλάδος 19)* το παραδοσιακό ±men's only± κουρείο του Βασίλη Σεραφετινίδη. Ο ιδιοκτήτης και master barber ήθελε να είναι στου Ψυρρή, καθώς πιστεύει ότι ταιριάζει με την κουλτούρα του Joy's Birth, και θεωρεί την Παλλάδος στην οποία βρίσκεται εδώ και 2μισι χρόνια ιδανική.
Ένα υπερδραστήριο και χαρούμενο κορίτσι, η Ειρήνη Βιτώρου, ερωτεύτηκε με την πρώτη ματιά το κατάστημα στην *Παλλάδος 24* πριν τέσσερα καλοκαίρια. Εκεί στέγασε το **Κουμπάκι** της με τα χειροποίητα μικροπράγματα. Τσάντες πουγκιά, γιακάδες - κολιέ, σημειωματάρια, σκουλαρίκια, κούπες και μπλουζάκια, είναι μόνο μερικά από όσα δημιουργεί. *«Η Παλλάδος είναι ιδέα, δεν είναι απλά προορισμός»,* αστειεύεται και πιστεύει ότι αυτό που την κάνει μοναδική είναι ότι ενώ διαθέτει καταστήματα διαφορετικά μεταξύ τους, αυτά κάπως ενώνονται. *«Όποιος μπει στο στενό, έστω και κατά τύχη, δεν το μετανιώνει»,* καταλήγει.
Κι εκεί που νομίζεις ότι η Παλλάδος τελειώνει, ανοίγεται μία στοά την οποία καταλαβαίνει κανείς από κάτι πολύχρωμα σημαιάκια που την στολίζουν κι εκεί δραστηριοποιείται ένας ακόμη μικρός πυρήνας νέων δημιουργών και επιχειρηματιών που την έχουν ενεργοποιήσει μόλις τον τελευταίο χρόνο. Όπως ο Μιχάλης Μπαμπούσης, καλλιτέχνης, fashion designer και εμπνευστής του project **He-m-n-oid** *(Παλλάδος 24-26)* που διαθέτει τις minimal και ασπρόμαυρες δημιουργίες του εντός στοάς. Το θεωρεί πρόκληση και πιστεύει ότι τα μαγαζιά σε στοές προσφέρουν στον περιπατητή την ηδονή της προσωπικής ανακάλυψης.
Λίγο πιο κάτω, το βιντατζάδικο **New Skin** της Μαργαρίτας δίνει χρώμα στη στοά με τη νέον ροζ πινακίδα του και τα πουκάμισα, τα μαγιό και τα σακάκια με τα έντονα patterns. Το σύμπαν της Παλλάδος περιμένει να το ανακαλύψεις. Το καλοκαίρι είναι απλά η αφορμή. **A**

ΠΑΣΙΑΛΗΣ

ΚΟΥΜΠΑΚΙ

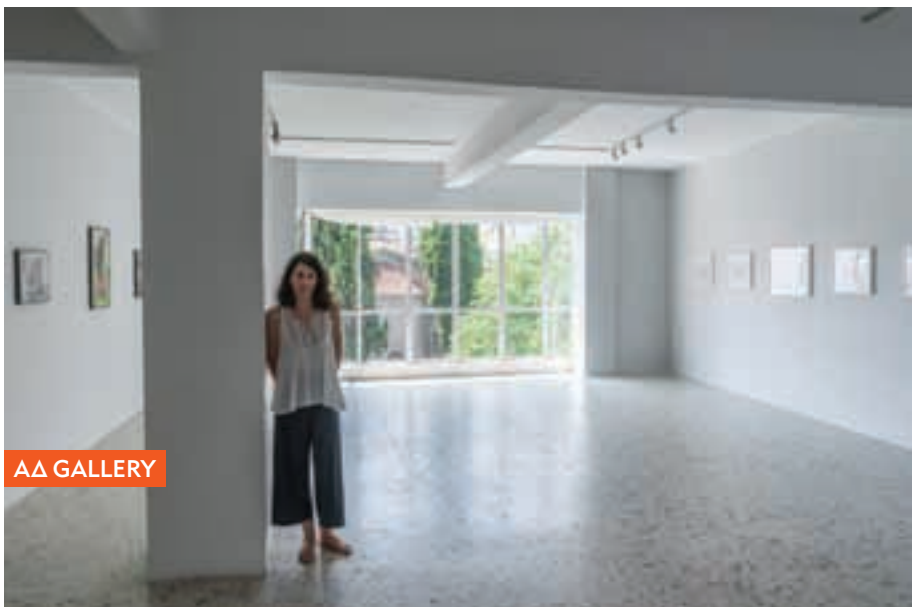
ΑΔ GALLERY

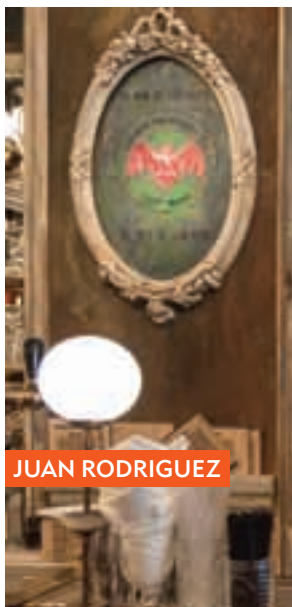
JUAN RODRIGUEZ

Ζήσε στην Οδό Παλλάδος

Ο πιο καλοκαιρινός δρόμος της Αθήνας είναι στου Ψυρρή. Να γιατί.

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Γιατί «Μούσες εναντίον Σειρήνων»;

Ο καθηγητής **Βασίλης Καραποστόλης** έχει την απάντηση: Να μην αφήσουμε το Στιγμιαίο να επισκιάσει το Αιώνιο

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ** - Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Οι *«Μούσες εναντίον Σειρήνων - Ο γόνιμος άνθρωπος σ' έναν άγονο κόσμο»* (Πατάκης, 2018) του καθηγητή κ. Βασίλη Καραποστόλη είναι ένα βιβλίο δύσκολο και ταυτόχρονα εξαιρετικά τίμιο. Κινούμενος μεταξύ Φιλοσοφίας, Κοινωνικής Ψυχολογίας και Κοινωνιολογίας, γράφοντας σε πρώτο πρόσωπο (έτσι που να υποτεθεί, αλλά όχι να επιβεβαιωθεί αναγκαστικά η ταύτιση συγγραφέα-αφηγητή), φέρνοντας στο νου σοβαρούς προβληματισμούς από τον Ρουσό μέχρι τον Τερζάκη και υιοθετώντας τη μορφή του αφηγηματικού ημιδιαλογικού δοκιμίου, ο συγγραφέας καταθέτει με θάρρος τους προβληματισμούς του, ενίοτε αντιδημοφιλείς, γύρω από το τετράπτυχο Εργασία - Φύση - Σώμα - Αιώνιο. Σ' αυτό δε που ο κ. Καραποστόλης αποκαλεί «μάχη» ανάμεσα στις «Μούσες» και τις «Σειρήνες» (σημαντικά μυθολογικά σύμβολα, στα οποία αξίζει κανείς να εντρυφήσει μέσα στο βιβλίο), η καταληκτική προτροπή του «Προσπαθήστε να εισαγάγετε στις στιγμές σας την αιώνια διάσταση», δείχνει ότι γι' αυτόν το θέμα παραμένει ανοιχτό.

Ποιο είναι το ουσιωδέστερο, το κεντρικό ζήτημα του βιβλίου σας; Στο επίκεντρο του βιβλίου βρίσκεται το πρόβλημα της αεργίας, το να μη μπορεί ο άνθρωπος να μεταμορφώσει τον κόσμο γύρω του, ούτε και τον εαυτό του. Το πρόβλημα αυτό δεν περιορίζεται στην οικονομική σφαίρα, είναι ουσιαστικά υπαρξιακό. Είναι το να εμποδίζεται ο άνθρωπος να ενεργήσει, στη συνέχεια να παραιτείται από την προσπάθεια αντιμετώπισης των εμποδίων και τέλος να νιώθει το αγκάθι της ενοχής μέσα του επειδή το μόνο επάγγελμα που του έμεινε να κάνει είναι να βρίσκει άλλοθι για να δικαιολογεί την αδράνειά του.

Γι' αυτό δίνετε στο βιβλίο τόση έμφαση στην εργασία, γι' αυτό μιλάτε για τη «χαρά μες στον κόπο»; Στους νεότερους χρόνους προκλήθηκε μια μεγάλη σύγχυση σχετικά με την εργασία. Θεωρήθηκε ότι ο ιδρώτας, ο μόχθος, η δαπάνη ενέργειας –σωματικής, νευρικής ή διανοητικής– είναι «κατάρες», από τις οποίες ο κόσμος θα έπρεπε να απαλλαγεί το συντομότερο, με τη βοήθεια της επιστήμης και της τεχνικής. Αυτό το όνειρο ήταν γεμάτο αυταπάτες. Διότι έκρυψε το κενό της ύπαρξης που εμφανίζεται πάντα, όταν ο άνθρωπος περιμένει από τη ζωή να έρθει και να του χαρίσει τα αγαθά της, αντί να γίνεται ο ίδιος, με την προσπάθειά του, «άξιος» για να τα πάρει. Σήμερα, το βλέπουμε πια ότι σ' όλον τον πλανήτη το παγκόσμιο αίτημα είναι: να «πάρουμε ό,τι μπορούμε, ό,τι προφταίνουμε». Ο άρπαγας και ο ζητιάνος συνδυάζονται σε ένα νέο είδος. Το χαρακτηριστικό του είναι ότι δεν βρίσκει το λόγο να δημιουργήσει τίποτα, να επιφέρει γύρω του μια αλλαγή. Ένα νέο καθεστώς παγιώνεται παντού: της καιροσκοπίας και μάλιστα της πιο άμεσης, της πιο φτηνής.

Αυτό το μίγμα λογοτεχνίας και φιλοσοφικού δοκιμίου, με τη διαδοχή ιστοριών και στοχασμών, υπηρετεί προφανώς τον αξιακό σας στόχο. Ναι, η φόρμα είναι αυτή ενός δοκιμίου που βασίζεται στην αφήγηση. Ο αφηγητής είναι ένας νέος που περνά μια κρίση στη ζωή του, αισθάνεται πως κυκλοφορεί άσκοπα εδώ και εκεί, δεν τον μαγνητίζει τίποτα και το χειρότερο: δεν έχει κάποια «κλίση» ή τουλάχιστον δεν έχει φανεί. Όταν όμως βρεθεί κάπου έξω από την πόλη, σε μια κοινότητα που σφύζει από δράση, τότε θα νιώσει πως και οι σφυγμοί της δικής του ζωής θα αυξηθούν. Περιγράφω τα στάδια αυτής της αναγέννησης.

Ο αφηγητής συναντά διάφορα πρόσωπα που είναι σαν να του διδάσκουν ορισμένες αλήθειες. Ο τελειομανής τεχνίτης που φτιάχνει σουραύλια, μια νεαρή φουρνάρισσα που ζωγραφίζει στα κλεφτά, ένας χαροκαμμένος κρασάς που ξεπερνάει το πένθος του, ένας οικονομικά κατεστραμμένος που γλιτώνει από την ιδέα της αυτοκτονίας, ένας μυλωνάς που γίνεται αυτόκλητος λαϊκός ηγέτης. Λειτουργούν ως σύμβολα αυτά τα πρόσωπα; Το καθένα απ' αυτά τα πρόσωπα προσφέρει στον αφηγητή και ένα κλειδί για να ξεκλειδώσει το μυστικό σχετικά με το πώς οι ανθρώπινες ικανότητες μπορούν να ανθίσουν ακόμα και σε έδαφος τραχύ. Οι πράξεις τους έχουν, πράγματι, μια αξία συμβολική.

Ζητάτε μια νέα σχέση με τη φύση; Η απομάκρυνση από τη φύση κόστισε πολύ στο νεότερο δυτικό πολιτισμό. Ο κάτοικος του άστεως όλο και λιγότερο αντιλαμβάνεται τι είναι το βαθύτερα αναγκαίο. Είναι τόσο πολλές οι δυνατότητες που του παρέχει η πόλη για να ξεγλιστρήσει για λίγο από τα προβλήματά του, ώστε στο τέλος να νομίζει ότι η ζωή στο σύνολό της δεν υπόκειται σε νόμους και κανόνες. Του φαίνεται ότι μπορεί να «ελίσσεται» διαρκώς. Όταν κινείσαι όμως έτσι η συνέπεια είναι να έχεις την αίσθηση ότι σου λείπει ο κεντρικός στόχος, μοιάζει σαν στόχος το να αποφεύγεις συνεχώς τα δύσκολα και τα δυσάρεστα. Μπορεί όμως να ζει κανείς τόσο επιλεκτικά; Όχι βέβαια. Κάθε τόσο ο κάτοικος της πόλης αγανακτεί με την ίδια την πραγματικότητα, πράγμα που δεν συμβαίνει με εκείνον που, διαμένοντας κοντά στη φύση, ξέρει καλά τι είναι τα γυρίσματα του καιρού, όπως και της τύχης.

Εκεί βασίζετε και την παρατήρησή σας ότι η «επιθυμία συγχέεται με την ελπίδα»; Είναι κι αυτό μια μεγάλη πληγή στην εποχή μας. Επιθυμία είναι να εξαρτάται κάποιος από ένα αντικείμενο ή μια κατάσταση· δένεται πάνω σ' αυτά, το «εγώ» του υποφέρει από την έλλειψή τους. Ενώ η ελπίδα, αν τη βιώσουμε με βαθύτερο τρόπο, είναι πλατύτερη και δεν αφορά αποκλειστικά το εγώ. Πρόκειται για ένα άνοιγμα της ψυχής προς το καλύτερο, το ευμενέστερο για τον κόσμο. Αυτός που ελπίζει, πιστεύει ότι ο κόσμος παραμένει γόνιμος. Εναπόκειται όμως στον ίδιο να βοηθήσει, ώστε η «γέννα» να πραγματοποιηθεί. Είναι το «συν Αθηνά και χείρα κίνει».

Το τελευταίο αυτό μάς οδηγεί κατευθείαν και στον τίτλο του βιβλίου. Ποιο ρόλο παίζουν οι Μούσες και ποιον οι «νέες Σειρήνες», όπως λέτε; Οι Μούσες αντιπροσωπεύουν το πνεύμα της προσπάθειας, η οποία προϋποθέτει την άσκηση της αυτοβελτίωσης. Για να επιχειρήσει κανείς κάτι δημιουργικό, πρέπει να αποδεχθεί για τον εαυτό του μια πειθαρχία που θα του δίνει ικανοποίηση. Δεν θα είναι αγγαρεία, γιατί δεν θα επιβάλλεται απ' έξω. Απ' αυτή την εσωτερική πορεία μπορεί να σχηματιστεί ένα νόημα για τη ζωή: ότι ο άνθρωπος γεννήθηκε για να μεταμορφώνεται και να μετασχηματίζει ό,τι τον περιβάλλει. Αντίθετα, το πνεύμα των Σειρήνων καλεί σε ηδονική επανάπαυση: λέει ότι ο άνθρωπος γεννήθηκε για να διατηρεί τον εαυτό του ως έχει και ότι η υπέρτατη ηδονή είναι τα πάντα γύρω του να τον υπηρετούν και να τον κολακεύουν. Αυτή ήταν και είναι η θανάσιμη γοητεία των Σειρήνων. Όποιος τις ζυγώνει μένει στάσιμος και στο τέλος πεθαίνει μέσα στην εγωπαθή του αδράνεια.

Σύμφωνα με τη θεώρησή σας, σε τι συνίσταται σήμερα η σύγκρουση ανάμεσα στις Μούσες και τις Σειρήνες; Βλέπω, πρώτα απ' όλα, τα άφθονα μέσα με τα οποία η τεχνολογία εφοδιάζει τις νέες Σειρήνες. Το κυριότερο όπλο τους είναι η διείσδυση του παιχνιδιού παντού και όχι μόνο στη διασκέδαση. Η τέχνη έγινε παιχνίδι, η εκπαίδευση πάει να γίνει το ίδιο, στις ερωτικές και φιλικές σχέσεις τα παιχνιδίσματα αναστέλλουν την πραγματική γνωριμία και επαφή μεταξύ εραστών ή φίλων. Η κυρίαρχη τάση είναι να απορροφώνται οι άνθρωποι από μικροαπολαύσεις, ώστε να ξεχνούν την προοπτική του κυρίως έργου που μπορούν να επιτελέσουν, του έργου που θα τους έδινε τη μεγαλύτερη απόλαυση: να αποδείξουν ότι ένα μέρος της ύπαρξής τους είναι άφθαρτο, εάν το θελήσουν να είναι άφθαρτο. Οι Μούσες δίνουν αυτή την υπόσχεση, την είχαν δώσει και στους αρχαίους χρόνους αφού, σύμφωνα με το μύθο, επικράτησαν των Σειρήνων. Σήμερα οι όροι της αναμέτρησης είναι άλλοι, ευνοούν τις Σειρήνες επειδή το Στιγμιαίο τείνει να επισκιάσει το Αιώνιο. Ωστόσο, η μάχη δεν έχει ακόμα κριθεί.

Το βιβλίο σας παίρνει σαφώς μέρος σ' αυτή τη μάχη, έτσι δεν είναι; Ναι, επειδή εξακολουθώ να πιστεύω πως αν η ιδέα του Αιώνιου χαθεί, θα κατρακυλήσουμε οριστικά μέσα στις πιο μίζερες και θλιβερές στιγμές. Δεν υπάρχει χειρότερο –για ένα άτομο και για ένα λαό– από το να ζει σύμφωνα με το «μέρα μπαίνει, μέρα βγαίνει». A

d.fyssas@gmail.com

Για να επιχειρήσει κανείς κάτι δημιουργικό, πρέπει να αποδεχθεί για τον εαυτό του μια πειθαρχία που θα του δίνει ικανοποίηση. Δεν θα είναι αγγαρεία, γιατί δεν θα επιβάλλεται απ' έξω.

Ο **ΝΙΚΟΣ ΝΑΥΡΙΔΗΣ**, Ο **ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΑΪΤΑΚΗΣ**, Ο **ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΟΖΑΚΗΣ** ΚΑΙ Η **ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΡΕΓΟΥ** ΣΤΗΝ 1η ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΤΗΣ ΡΙΓΑΣ

Του **ΦΟΙΒΟΥ ΣΑΚΑΛΗ**

Η νέα Μπιενάλε της Ρίγας στη Λετονία, η RIBOCA όπως αποκαλείται, άνοιξε τις πόρτες της πρώτης διοργάνωσής της πριν από λίγες μέρες, παρουσιάζοντας τον εντυπωσιακό αριθμό των 90 καλλιτεχνών, σε 7 διαφορετικούς χώρους της πανέμορφης art nouveau πόλης της Βαλτικής. Ανάμεσά τους ο Νίκος Ναυρίδης, ο Στέλιος Φαϊτάκης και ο ελληνοβέλγος Νικόλας Κοζάκης, ενώ επιμελήτρια της μπιενάλε είναι η Κατερίνα Γρέγου, η ελληνίδα επιμελήτρια με τη διεθνή καριέρα που της έχουν εμπιστευτεί το εθνικό τους περίπτερο η Δανία και το Βέλγιο στην Μπιενάλε της Βενετίας.

«Όλα ήταν για πάντα, μέχρι τι στιγμή που πλέον δεν ήταν», είναι ο τίτλος της έκθεσης σε ελεύθερη μετάφραση. Με αφετηρία τη φράση του Ηράκλειτου «Τα πάντα ρει», και τον προβληματισμό του Μίλαν Κούντερα για την ταχύτητα ως μορφή έκστασης που εισήγαγε η τεχνολογική επανάσταση και που αποκόπτει τον άνθρωπο ταυτόχρονα από το παρελθόν και το μέλλον, η Γρέγου καλεί τον θεατή να αναλογιστεί το πώς βιώνει τις απίστευτες αλλαγές που δημιούργησε τα τελευταία εκατό χρόνια ο άνθρωπος μέσω των επιτευγμάτων του. Τις αντιλαμβανόμαστε αυτές τις αλλαγές; Συνειδητοποιούμε πόσο παρεμβατικοί είμαστε στη φύση, πόσο αποκομμένοι είμαστε από αυτή, πόσο την έχουμε ανάγκη, πόσο ακόμα δεν τη γνωρίζουμε παρότι έχουμε φτάσει στο διάστημα; Τι αλλαγές έχει επιφέρει η τεχνολογία σε εμάς τους ίδιους, τον τρόπο που επικοινωνούμε, τον τρόπο που βιώνουμε τις ζωές μας; Πόσο κοντά είμαστε στον «μεταάνθρωπο»; Και εντέλει, θα κάνουμε κάτι; Σχεδιάζουμε υπερεξελιγμένες μηχανές, δημιουργούμε ζωή, αλλά τη δική μας ζωή, την εξέλιξη της κοινωνίας, θα βρούμε τον χρόνο, θα υπάρξει η συναίνεση αλλά και η σύνεση για να τη σχεδιάσουμε, ή θα είμαστε έρμαια της ταχύτητας ή και της αδιαφορίας;

Παρότι τα θέματα που εισάγει προς διαπραγμάτευση η Κατερίνα Γρέγου έχουν ιδιαίτερο βάρος, η έκθεση αποφεύγει τις μεγαλοστομίες. Το χιούμορ χαρακτηρίζει αρκετά από τα έργα. Όπως το βίντεο «Pickled Long Cucumbers» της Katrina Neiburga από τη Ρίγα, η οποία αναρωτιέται αν η επιστροφή στη φύση που οραματίζεται μία μερίδα συνανθρώπων μας είναι εφικτή πόσο εύκολο είναι να ζεις μέσα στη λάσπη; Το νερό ιριδίζει από τη μόλυνση ή από τα φυσικά συστατικά; Η εγκατάσταση «Limbo Lottery» του Han Hoogerbrugge από την Ολλανδία είναι ένας «διαστημικός κινητήρας - επιταχυντής» σε συνεχή κίνηση, φτιαγμένος από μικρές νεκροκεφαλές, μικρούς φαλλούς, χάπια λιποδιάλυσης και άλλα πολλά σύγχρονα συμπράγκαλα, ενώ η εγκατάσταση των «Agency of Singular Investigations» από τη Ρωσία παρουσιάζει ένα ψεύτικο αρχείο που αποδεικνύει την παράξενη δύναμη των λουλουδιών να επηρεάζουν την παγκόσμια πολιτική.

Όμως από τη RIBOCA δεν λείπουν και τα έργα που ξεχωρίζουν για την ποιοτικότητά τους, όπως η μεγάλη εγκατάσταση του Νίκου Ναυρίδη «All of old. Nothing else ever». Ο Ναυρίδης δημιούργησε μία νέα βιβλιοθήκη μέσα στον χώρο μιας εγκαταλελειμμένης βιβλιοθήκης, χρησιμοποιώντας βιβλία που έχουν παροπλιστεί, δίνοντάς τους μια δεύτερη ευκαιρία ζωής για τη διάρκεια της έκθεσης, διαπραγματευόμενος το θέμα της χρησιμότητας της γνώσης, της διαφοράς γνώσης και πληροφορίας, των βιβλίων που φέρουν την ιστορία της ανθρωπότητας, και χωρίς τα οποία δεν θα καταγραφόταν. Ο Teemu Korpela, από την άλλη, στην εγκατάσταση «Deposition 1», κατακτά ένα ολόκληρο δωμάτιο με τα φυτά που ζωγραφίζει με λευκή μπογιά πάνω σε άσπρο χαρτί, δημιουργώντας ένα φωτεινό σπήλαιο-καταφύγιο, που αντικατοπτρίζει τη μελαγχολία του καλλιτέχνη για τα είδη των φυτών και των ζώων που εξαφανίζονται από την παρέμβαση του ανθρώπου στη φύση.

Ένα ενδιαφέρον στοιχείο της Μπιενάλε είναι ο εντυπωσιακός αριθμός αναθέσεων για τη δημιουργία νέων έργων, σε περίπου σαράντα καλλιτέχνες. Παράλληλα, ενδιαφέρον παρουσιάζει η επιλογή των εκθεσιακών χώρων. Ζωγραφικά έργα, φωτογραφίες, βίντεο, εγκαταστάσεις, και περφόρμανς, σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους υφαίνουν την αφήγηση. Η επιμελήτρια φρόντισε να χρησιμοποιήσει χώρους σε πολλά και διαφορετικά σημεία της πανέμορφης πόλης με τα ευφάνταστα και κομψά art nouveau κτίρια και τα ξύλινα ρωσικής επιρροής σπίτια, καλώντας σε να εξερευνήσεις τη Ρίγα και να αφουγκραστείς τις συνάφειες ανάμεσα στην τέχνη και την ιστορία. Το κύριο κομμάτι της έκθεσης στεγάζεται στο παλαιό κτίριο της σχολής Βιολογίας του Πανεπιστημίου, στο κέντρο της πόλης στη μέση ενός καταπράσινου πάρκου με ποτάμι. Εκεί, και με αφορμή την ιστορία του κτιρίου, ο διάλογος των έργων τέχνης αφορά τις τεχνολογικές αλλαγές και τις επιπτώσεις τους. Σε ένα απαράμιλλης αισθητικής διαμέρισμα του 1898 με βιτρό και ξύλινα διακοσμητικά στοιχεία στο κέντρο της Ρίγας, φιλοξενείται το τμήμα της έκθεσης που διαπραγματεύεται τις ιστορικές και πολιτικές αλλαγές, ενώ η παροπλισμένη κλωστοϋφαντουργία Bolshevicka στις παρυφές της πόλης φιλοξενεί έργα που μιλούν για την αντιπαλότητα πολιτισμού και φύσης. Ο σιδηροδρομικός σταθμός Dubulti δίπλα στη θάλασσα στεγάζει εγκαταστάσεις που μιλούν για τη βιωματική εμπειρία της φύσης μέσα από ήχους, μυρωδιές και γεύσεις, ενώ ευκαιρία για διάλογο δημιουργούν πολλά ακόμα σημεία της πόλης, αποβάθρες, αποθήκες και παλιά κτίρια που συνδέονται άμεσα με την πολιτιστική σκηνή της πόλης.
Έχοντας δει την έκθεση, καταλαβαίνει κανείς απόλυτα την απάντηση της Κατερίνας Γρέγου στην ερώτηση «γιατί άλλη μία μπιενάλε, σε μία ακόμα πόλη»: Γιατί υπάρχει πάντα χώρος και ανάγκη για ενδιαφέρουσα τέχνη, διάλογο και εμπειρίες.

Η RIBOCA θα διαρκέσει μέχρι τις 28 Οκτωβρίου

Ν.Ναυρίδης

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Κοιτώντας τη φωτογραφία του από την Ακαδημία Αθηνών που επέλεξε η επιμελήτρια της διεθνούς Μπιενάλε νέων καλλιτεχνών της Μόσχας Lucrezia Calabro, σκαλώνεις. Και όταν παρατηρήσεις τις εικαστικές του δημιουργίες, σκαλώνεις ακόμα περισσότερο. Αποτελώντας μία από τις πιο τολμηρές περιπτώσεις νέων εικαστικών της πόλης, ο Βασίλης Παπαγεωργίου επιλέγει τη γλυπτική ως βασικό μέσο και αρέσκεται στην αποδόμηση των πραγμάτων και των εννοιών με την τέχνη του, βάζοντας τον θεατή σε σκέψεις αντί να τον «βομβαρδίζει» με εύκολα μηνύματα.

Τι συμβαίνει στην εγκατάσταση την οποία θα δουν χιλιάδες άνθρωποι στη Ρωσία; Ποια είναι η σχέση του με την Αθήνα; Τι συμβαίνει με το Enterprise Projects που έχει θέσει σε τροχιά; Ο χαρισματικός εικαστικός μοιράζεται σκέψεις και στιγμές από το portfolio του.

Ταξιδεύεις στη Μόσχα συμμετέχοντας στη διεθνή Μπιενάλε νέων καλλιτεχνών «Abracadabra», όπου παρουσιάζεις τη δουλειά σου μαζί με άλλους 50 καλλιτέχνες από όλο τον κόσμο. Τι θα συμβεί εκεί; Η πρόσκληση για την Μπιενάλε έγινε αρκετό καιρό πριν, τον Νοέμβριο του 2017, από την επιμελήτρια Lucrezia Calabro Visconti και αυτές τις μέρες είμαι στη Μόσχα για την εγκατάσταση του έργου μου.

Στην Μπιενάλε παρουσιάζω την εγκατάσταση «The darkest hour is just before the dawn (thoughts on solo drinking)», που στην ουσία είναι μία προσπάθεια αποδόμησης ενός μπαρ. Στο έργο αυτό επιχειρώ να εξαιρέσω από την έννοια του μπαρ το οποιοδήποτε ψήγμα ομαδικότητας ή κοινωνικοποίησης που μπορεί να σου προσφέρει, χτίζοντας μια νέα συνθήκη με άλλους όρους. Δημιουργώ τρεις ατομικές, προσωπικές και μοναχικές εστίες για τον «πελάτη», καθώς και μία διαδρομή που θυμίζει χορογραφία μέσα από τρεις μεταλλικές μπάρες στο πάτωμα που είναι εμπνευσμένες από τις μπάρες που χρησιμοποιούνται για να βάζει κανείς τα πόδια του σε ένα μπαρ (footrests). Η εγκατάσταση αυτή συμπληρώνεται από μικρά κεραμικά, μπρούτζινα και μαρμάρινα αντικείμενα που βρίσκονται στις επιφάνειες των μπαρ, καθώς και από κάποια δαχτυλίδια που τοποθετούνται στις μεταλλικές επιδαπέδιες μπάρες. Η κατάσταση που δημιουργείται είναι περισσότερο μια ατμόσφαιρα παρά μια καθαρή γλυπτική εγκατάσταση και θα μπορούσε να θεωρηθεί και έργο εν εξελίξει καθώς σκοπεύω να την παρουσιάσω ξανά, αυτή τη φορά πιο εμπλουτισμένη, στην Αθήνα τον ερχόμενο Σεπτέμβριο. Σε γενικές γραμμές η δουλειά μου τον τελευταίο καιρό κινείται γύρω από θέματα που αφορούν την καθημερινή ζωή, την αρχαιολογία του σήμερα αλλά και τον ελεύθερο χρόνο ως σημείο συνάντησης. Τον τρόπο και τα μέρη στα οποία συναντιούνται οι άνθρωποι όταν δεν δουλεύουν, γήπεδα, μπαρ, πλατείες και άλλα.

Η λήψη σου «Here We Go» με το σύνθημα στην Ακαδημία Αθηνών γεννά πολλές σκέψεις. Ποιες είναι οι δικές σου κοιτώντας ξανά αυτή τη φωτογραφία; Νομίζω πως η Αθήνα είναι μια πολύ έντονη πόλη και πιο συγκεκριμένα η Ακαδημία Αθηνών αποτελούσε πάντα ένα πολύ σημαντικό τοπόσημο για τον αστικό ιστό. Τα συνθήματα στους τοίχους είναι ένα πολύ βασικό στοιχείο της πόλης μας και πολλές φορές είναι σκληρά και ιδιαίτερα πετυχημένα.Το συγκεκριμένο θα έλεγα πως έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω της χρονικής συγκυρίας αλλά και του σημείου στο οποίο γράφεται. Η απόφαση της επιμελήτριας της έκθεσης να τη συμπεριλάβει στο υλικό για την προώθηση της έκθεσης δεν κρύβω πως με εξέπληξε θετικά.

Ποια είναι η ιστορία αυτής της εικόνας; Η φωτογραφία τραβήχτηκε το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη του 2017 στην οδό Πανεπιστημίου, οπότε θα έλεγα πως έχει έντονο πολιτικό περιεχόμενο λόγω της επετείου της δολοφονίας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Παρ όλα αυτά, η φωτογραφία δεν αφορά τόσο πολύ το έργο μου όσο παραθέτει ένα σχόλιο μέσω αυτού του αναγραμματισμού στην έκθεση και στον τίτλο της (Abracadabra, Acabradabra). Την έστειλα στην επιμελήτρια ως μια τέτοια υποσημείωση αλλά, όπως προανέφερα, η απόφασή της να τη χρησιμοποιήσει ως βασική εικόνα της έκθεσης με εξέπληξε.

Τι είναι αυτό που κάνει την Αθήνα ιδιαίτερη πόλη; Η Αθήνα είναι η πόλη που γεννήθηκα και μεγάλωσα και, με κάποιες διακοπές για το μεταπτυχιακό μου στις Βρυξέλλες και για κάποια residencies, συνεχίζω να ζω εδώ καθαρά από επιλογή. Είναι μία ιδιαίτερα γοητευτική πόλη που σε καλεί να την ανακαλύψεις. Νομίζω πως καθένας προσωπικά ελκύεται από διαφορετικά της στοιχεία. Έχει όλα όσα μπορούν να χαρακτηρίσουν μία πόλη του Νότου και της Μεσογείου με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Τι σε εμπνέει σε αυτή; Νομίζω πως η Αθήνα υπάρχει σε κάθε μου έργο με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Θα έλεγα πως οι διαδρομές της, οι πολλαπλές αφηγήσεις της, οι αντικρουόμενες όψεις της και το φως της είναι βασικά στοιχεία που κρατώ απ την πόλη.

Τι σημαίνει για σένα πειραματισμός; Ο πειραματισμός είναι κάτι που επιχειρώ καθημερινά, είτε μέσω της προσωπικής μου πρακτικής, είτε στη συνεργασία μου με την επιμελήτρια Δανάη Γιαννόγλου και την πλατφόρμα του «Enterprise Projects». Επιλέγοντας τη γλυπτική ως βασικό μέσο στη δουλειά μου, ο πειραματισμός είναι αναπόφευκτος από πολλές απόψεις. Έχει να κάνει με την εξερεύνηση των ιδιοτήτων του υλικού, αλλά και με τον τρόπο που η ιδέα ή ο λόγος γίνεται φόρμα.

Τι αισθάνεσαι πως άλλαξε στην εικαστική σκηνή της πόλης η κρίση την τελευταία δεκαετία; Η κρίση λειτούργησε για την εικαστική σκηνή, όπως λειτούργησε και για όλες τις υπόλοιπες εκφάνσεις της ζωής και της καθημερινότητας. Καταβαράθρωσε κάποιες πτυχές, ενώ ενδυνάμωσε άλλες. Και αυτό μπορούμε φυσικά να το δούμε και θετικά και αρνητικά. Η ελληνική σκηνή ούτε άνθισε, ούτε φυσικά δημιουργήθηκε με την άφιξη της κρίσης, αλλά χτίζεται εδώ και χρόνια. Ας μην ξεχνάμε τη σημασία των δεκαετιών του 70 και του 80. Αυτό που έχει αλλάξει είναι το επίπεδο προβολής. Τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο λόγω της κρίσης, η εικαστική σκηνή της Ελλάδας έχει κεντρίσει το ενδιαφέρον, ενώ η Αθήνα έχει γίνει βασικός πόλος έλξης νέων καλλιτεχνών και επαγγελματιών του χώρου από όλο τον κόσμο που ανανεώνουν διαρκώς τους όρους της εξίσωσης. Η εικαστική σκηνή θεωρώ πως ήταν, είναι και θα είναι πολύ ενδιαφέρουσα, γόνιμη και ζωντανή.

Ποιο ήταν το πιο ενδιαφέρον πράγμα που είδες να συμβαίνει στην πόλη τελευταία; Θα έλεγα πως η έντονη ανεξάρτητη καλλιτεχνική δραστηριότητα που αφορά κυρίως στους καινούργιους χώρους και στα artist-run spaces της πόλης είναι το πιο ενδιαφέρον τον τελευταίο καιρό. Φαίνεται πως όλο και περισσότεροι καλλιτέχνες και ανεξάρτητοι επιμελητές αδράττουν τελευταία την ευκαιρία που δημιουργεί η αθηναϊκή συνθήκη για να δημιουργήσουν τα δικά τους πειράματα και τους δικούς τους «χώρους» συνάντησης, συνδιαλλαγής και δημιουργίας. Αυτό βέβαια δεν είναι κάτι που μπορεί δουλέψει σαν υποκατάστατο των θεσμών που λείπουν αισθητά από την ελληνική εικαστική σκηνή, καθώς είτε υποχρηματοδοτούνται είτε δεν υπάρχουν καθόλου. A

Alleyesonme, σέλα, σίδερο και χυτό αλουμίνιο, διαστάσεις μεταβλητές, 2017

ΗΛΠΕ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Η **YAMAMAY** ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ ΤΙΣ ΚΑΜΠΥΛΕΣ ΣΟΥ

Περισσότερα στο yamamay.com

Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να πτοήσει την εξόρμησή μας στις παραλίες, ούτε οι καλοκαιρινές μπόρες, ούτε τα κιλάκια που βάλαμε το χειμώνα. Ευτυχώς για εμάς, υπάρχουν τα μαγιό της **Yamamay** με τα υπέροχα σχέδια και τα εξειδικευμένα υφάσματα υψηλής ποιότητας που σμιλεύουν το σώμα και αγκαλιάζουν τις καμπύλες. Ανάμεσα σε τόσα χρώματα και σχέδια με τέλεια και άνετη εφαρμογή, κάθε γυναίκα θα βρει εκείνο που της ταιριάζει και αναδεικνύει τη θηλυκότητά της. Τραντα-χτό παράδειγμα το διάσημο μοντέλο **Kate Upton** με τις αισθησιακές καμπύλες που ποζάρει στο φακό του Giampaolo Sgura, φορώντας τα νέα σούπερ μαγιό της Yamamay. Εμείς τα λατρέψαμε, εσύ ακόμα να τα δοκιμάσεις;

Η Λυδία Παπαϊωάννου και η Pepe Jeans Eyewear σε νέες περιπέτειες

Το καλοκαίρι είναι πλέον στην πόρτα μας και νιώθουμε πιο έτοιμοι από ποτέ να ζήσουμε νέες, συναρπαστικές περιπέτειες. Το ίδιο και η Λυδία Παπαϊωάννου, η οποία φόρεσε τα super stylish Pepe Jeans γυαλιά ηλίου της, βούτηξε την παρέα της και έβαλε πλώρη για νέα μέρη, νέες εμπειρίες και πολλά γέλια. Σε ένα βίντεο με πρωταγωνιστές τη θετική ενέργεια και την καλοκαιρινή διάθεση, η Λυδία και οι φίλοι της δίνουν σάρκα και οστά στην pop κουλτούρα που χαρακτηρίζει το brand. Το πολύχρωμο #coolvibes attitude της παρέας συμπληρώνουν απόλυτα τα χρώματα, οι έντονοι καθρέφτες, οι αναπάντεχες αντιθέσεις και τα easy-going σχέδια της νέας συλλογής **Pepe Jeans Eyewear**. Αυτό το καλοκαίρι να είναι τόσο κουλ, όσο ένα καλοκαιρινό φεστιβάλ στην έρημο. Ανακάλυψέ το!

@pepejeansgr_eyewear #myPepeJeans

Φωτογραφίες: ΙΩΑΝΝΑ ΤΖΕΤΖΟΥΜΗ - Styling: ΧΡΙΣΤΙΑΝΝΑ ΠΑΛΟΥΜΠΗ - Μυh: ΜΙΝΑ ΚΟΜΙΝΙ - Video Production: ATHENS COCONUT - CONTENT COMPANY

Advertorial A.V.

SWATCH
Ρολόι Colorino, από τη συλλογή Mediterranean Views €50

ART-OPTICAL
Γυαλιά ηλίου Just Cavalli €170

PAOLITA
Ολόσωμο μαγιό €263

HUSH PUPPIES
Δερμάτινο πέδιλο με τακούνι €99

WOMEN'SECRET
Φόρεμα €32,99

VICHY
Αντιηλιακή κρέμα προσώπου SPF50

IANOS
*Κάποια από τα υπέροχα ακρυλικά έργα και ακουαρέλες της **Πηνελόπης Βλαχογιάννη** από την έκθεση «Αλς Αλός» που αρχίζει στις 22/6 μεταμορφώθηκαν σε μοναδικά φουλάρια από ελληνικό μετάξι, έτοιμα να αγκαλιάσουν γλυκά τον λαιμό μας. Θα τα βρείτε και στις δύο μορφές στο IANOS Café.*

***Info** Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι 7/7, IANOS Café, Σταδίου 24, Αθήνα*

VANS
Μίνι φούστα

SKIN CEUTICALS
Ενυδατικός, καταπραϋντικός ορός για ερεθισμένο/ευαίσθητο δέρμα

MERRELL
Γυναικείο σανδάλι €79

PEPE JEANS EYEWEAR
Unisex γυαλιά ηλίου

GLAMAZON

Διακοπές στη Σαχάρα

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Ο **Δεκέμβριος,** ιδίως η μέρα των Χριστουγέννων, είναι ο πιο κατάλληλος μήνας για να αρχίσεις να ονειρεύεσαι τις καλοκαιρινές διακοπές. Δεν έγινε πράξη η απόδραση των Χριστουγέννων, με ζάχερ τόρτε στη Βιέννη ή λίγο Λονδινάκι, και δεν είναι κακό να ονειροπολείς. Αντλείς ελπίδα. Βάζεις κάτω τα κουκιά το Πάσχα. Πάλι δεν βγαίνει. Αν δεν έχεις χωριό και κουμπάρους, ακόμα χειρότερα. Για κάποιους μπορεί και καλύτερα. Είναι ζήτημα στάσης ζωής. Ανακαλύπτεις τις ομορφιές της πόλης με τα μαυρισμένα, γλιστερά πεζοδρόμια, τους κάθε μορφής βανδαλισμούς μαζί με τη μάκα από τις αφίσες κι αυτό το φως που λούζει τα τσιμέντα. Καλό είναι να βλέπεις τη ζωή θετικά. Συνεχίζεις τα όνειρα. Κάνεις σχέδια. Πολλά σχέδια. Σερφάρεις. Η καρδιά σου φτερουγίζει. Γαλάζια θάλασσα. Γαλάζιος ουρανός. Κοιτάς τους λογαριασμούς. Τους κάνεις βεντάλια. Σαν αυτή που κρατά ο Λάγκερφελντ. Μαύρη. Το πιο εύκολο πράγμα είναι η απελπισία. Αλλά, είπαμε. Με θετικό μάτι.

Κι εκεί που η ψυχή σου κάνει τζετ σκι και δροσίζεται, το θετικό σου μάτι πέφτει πάνω σε μια αρνητική είδηση. Απλησίαστα για τους Έλληνες τα ελληνικά νησιά. Ή οι Έλληνες κλείνουν δωμάτια μέσω Σουηδίας. Αυτό που λέει η trivago, για το φετινό καλοκαίρι, είναι ότι η διάρκεια των διακοπών για τους Έλληνες δεν θα ξεπεράσει τις 5,5 ημέρες. Δεν θέλω να ξέρω πού κυμαίνονται οι τιμές φέτος. Αρνούμαι να το μάθω. Θα έχει ένα κόστος, πρωτίστως ψυχολογικό. Θα πάρω το περσινό κοστολόγιο ±το βρήκα σε πρωινή εφημερίδα± για να τσεκάρω, αν μπορώ να αντέξω.

Για μια μέση οικογένεια 4 ατόμων με ΙΧ και για 7 ημέρες διανυκτέρευση σε νησί του Ανατολικού Αιγαίου το κόστος είναι 3.270 ευρώ. Πώς φτάνουμε σε αυτή τη σούμα;

Μια τετράκλινη καμπίνα και αυτοκίνητο μετ επιστροφής = 650 ευρώ.
Έξοδα διανυκτέρευσης: 150x7 ημέρες = 1.050 ευρώ
Μεσημεριανό&βραδινό: 40x4x7 ημέρες = 1.120
Παγωτά, καφέδες, ομπρέλες και βενζίνες = 300 ευρώ
Κι αν κάνουν και οι γονείς λέμε, τώρα τρεις νυχτερινές εξόδους, άλλα 170 ευρώ.

Κι αν αγοράσεις κανένα καφτάνι, μαγιό, σαγιονάρες και αντηλιακά; Σε κλαίω έρμη. Κι αν θέλουν και οι υπόλοιποι, μια από τα ίδια; Νταξ, χωρίς το καφτάνι.

Παίρνω τσάι και χουρμάδες. Κάθομαι στον υπολογιστή κι αρχίζω να ονειρεύομαι διακοπές στην Ταγγέρη, που «ό,τι έχει να σου πει, θα στο πει ψιθυριστά». Οι περισσότεροι/περισσότερες έχουν πάει Μαρόκο, αλλά εγώ δεν... Και τι βλέπω; Αν βρίσκεσαι Μαρόκο, δεν έχεις κάνει τίποτα αν δεν ζήσεις την περιπέτεια της ερήμου. Μια νύχτα στη Σαχάρα με τους Βέρβερους να αφηγούνται ιστορίες από τα παλιά καθώς ο αέρας σφυρίζει παίζοντας με την άμμο θα μου μείνει αξέχαστη. Καθισμένη έξω από τη σκηνή να χαζεύω τα αστέρια τη νύχτα. Μια μεσογειακή, μια γήινη βασίλισσα της ερήμου. Εμπειρία βουτηγμένη στην απόλυτη ησυχία και απολύτως λυτρωτική. Εκεί δεν υπάρχει Ίντερνετ. Αφήνω το τσάι και πιάνω τον φρέντο. Κάνω αέρα με τη γνωστή, καταραμένη βεντάλια. Μπορεί του χρόνου.

CITY GUIDE

Η **LIANNE LA HAVAS** ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ

Η ελληνοτζαμαϊκανή τραγουδίστρια, ανερχόμενο αστέρι της neo-soul και προτεζέ του Prince, έρχεται στην Αθήνα για μία εμφάνιση στις ανοιχτές εκδηλώσεις του 4ου Summer Nostos Festival το οποίο διοργανώνεται από τό Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος στο ΚΠΙΣΝ. Έχοντας πάρει πολύτιμες συμβουλές μέσα από τη συνεργασία της με τον Prince, ο οποίος την εκτιμούσε τόσο που είχε δώσει και μία συναυλία στο σαλόνι της, η γεννημένη στο Λονδίνο τραγουδίστρια διαθέτει μια εκπληκτική φωνή και δύο εξαιρετικά άλμπουμ: το ντεμπούτο της «Is Your Love Big Enough?» και το πρόσφατο «Blood», από όπου έχει ξεχωρίσει το «Unstoppable». Ήταν η επιλογή των Coldplay για το support στην περιοδεία A Head Full of Dreams.

Διαβάστε τη συνέντευξη που μας έδωσε στο athensvoice.gr.

-Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Il Barretto

Το καινούργιο στην πλατεία Αγίας Ειρήνης

Αυτή η πλατεία Αγίας Ειρήνης... τόσα χρόνια στην πρώτη γραμμή κι όχι μόνο δεν λέει να «ξεφουσκώσει» αλλά έχει πάντα και κάτι καινούργιο να σου πει... Το νέο και ωραίο, λοιπόν, αυτή την εποχή είναι το κομψό και all day café restaurant Il Barretto, το πρώτο μάλιστα της γνωστής αλυσίδας που είναι «ανοιχτό», τα υπόλοιπα 3 του ομίλου είναι μέσα σε μεγάλα εμπορικά κέντρα. Και είναι το πιο προσεγμένο όχι μόνο στιλιστικά, αλλά και σε όλα όσα προσφέρει. Ο χώρος του έχει αυτό που λέμε «ευρωπαϊκό αέρα», είναι όμορφος, ατμοσφαιρικός παρά τη μίνιμαλ αισθητική του, διαθέτει εντυπωσιακή μαρμάρινη μπάρα που υποδηλώνει πως το θέμα ποτό εδώ παίρνει τις διαστάσεις που του αξίζουν, πολλή πρασινάδα και κέντιες στα βάζα να του χαρίζουν μια νότα ευχάριστα εξωτική. Ανοιχτό από το πρωί στις 9 σερβίρει εκλεκτό καφέ από επιλεγμένα χαρμάνια Arabica, «breakfast sandwiches» και μια μεγάλη ποικιλία σε αυγά που ξεκινούν από scrambled και florentine με μπεσαμέλ και φτάνουν σε ένα σωστά μελάτο μαζί με προζυμένιο ψωμί, παρμεζάνα και ελαιόλαδο. Συνεχίζει με business lunch, περνάει άνετα σε απεριτίφ, σε πλήρες δείπνο, καταλήγει σε ωραιότατα κοκτέιλ. Το μενού έχει επιμεληθεί ο nomad σεφ Αντρέας Λαγός και το υποστηρίζει μια δραστήρια ομάδα υπό τον σεφ Άκη Βαρθαλάμη. Αγαπώ τον Αντρέα γιατί μαγειρεύει με «ψυχή», και τα πιάτα του, ενώ είναι ντελικάτα και healthy, εμένα της πληθωρικής μου φαίνονται πάντα υπερνόστιμα! Εξαιρετικά, λοιπόν, μου φάνηκαν το βούτυρο με ξύσμα λεμονιού της αρχής, τα flatbreads (σαν φοκάτσια, ας πούμε) που ήρθαν ζεστά, με κρέμα τρούφας, λάδι και θυμάρι, η πίτσα Margherita με τη σιγομαγειρεμένη σάλτσα ντομάτας, το υπέροχο vitello tonnato. Αυτό το τελευταίο, πιάτο κλασικό της ιταλικής κουζίνας (το Il Barretto κινείται μεταξύ ιταλικής κομψότητας και μεσογειακού ταμπεραμέντου) είναι μια νοστιμιά που άνετα την τρώω όλες τις ώρες της ημέρας. Υπάρχουν πολλά ακόμη, ορεκτικά όπως τα arancini –μικρά κεφτεδάκια από ρύζι, επίσης κλασική ιταλική νοστιμιά–, burgers, πίτσες, και ριζότι, και μακαρονάδες ωραιότατες –από Amatriciana μέχρι στριφτούδια με καπνιστή πανσέτα, κρέμα μασκαρπόνε και αυγό ποσέ–, μια σειρά από καλά γλυκά, καθώς και μια λίστα από κρασιά του ιταλικού κυρίως αμπελώνα για να συνοδεύσεις. Την μπάρα υποστηρίζει άξια με signature cocktails ο Βασίλης Ροΐδης, και γεγονός είναι, μετά από όλα αυτά τα πολλά και ωραία που σας ανέφερα, πως άνετα μπορείς να πας για πρωινό στο Il Barretto και η νύχτα να σε βρει ακόμη εκεί... ●

Βασιλικής 2, πλ. Αγίας Ειρήνης, 2103222555

TASTE POLICE

Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ / ΠΡΟΣΩΠΑ / ΑΦΙΞΕΙΣ / ΣΥΝΤΑΓΕΣ / TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Αυτή η εβδομάδα ανήκει στο **Φεστιβάλ Μαγειρικής Προσφύγων**

Φέτος, είναι η δεύτερη χρονιά που πρόσφυγες από όλο τον κόσμο θα μπουν στις κουζίνες γνωστών αθηναϊκών εστιατορίων για να μας μαγειρέψουν φαγητά της πατρίδας τους. Από τις 19 έως τις 24 Ιουνίου το Φεστιβάλ Μαγειρικής Προσφύγων όχι μόνο επανέρχεται στην Αθήνα, αλλά επεκτείνεται και σε 13 ακόμα πόλεις του εξωτερικού, ενώ μια ειδική εκδήλωση θα γίνει και στο εστιατόριο **Nan** στη Λέσβο (στις 20/6).

Κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας, έξι πρόσφυγες σεφ που ζουν στην Ελλάδα θα βάλουν τη δική τους πινελιά στο μενού έξι εστιατορίων της Αθήνας. Η Seinat από την Ερυθραία θα μαγειρέψει στο εστιατόριο **Blue Fish** (19/6 & 20/6), η Mhboubeh θα παντρέψει τις ιρανικές με τις ελληνικές γεύσεις στις **Σεϋχέλλες** (19/6), ο Adel θα ετοιμάσει πιάτα από το Ιράκ σε ένα εκλεπτυσμένο δείπνο στο εστιατόριο **Βασίλαινας** (20/6 & 21/6), ο Barshank θα μαγειρέψει Συριακά πιάτα στο **Άμα Λάχει** (21/6), η Roaa θα φέρει τις ιρακινές γεύσεις στο **Mama Roux** (21/6 και 22/6), ενώ η Tyria θα φέρει το Μαρόκο στη **Scala Vinoteca** (22/6 & 24/6). Μπορείτε να κλείσετε τραπέζι καλώντας απ' ευθείας τα εστιατόρια.

Φλαμπέ
Η εκδίκηση των αστεριών

Λάμψη, Michelin, και φόνοι στο καινούργιο βιβλίο της **Μαρίας Τζίτζη**

Ένας διάσημος μάγειρας παίζει στον τζόγο και χάνει το ένα από τα 3 του αστέρια Michelin το μακρινό 1985. Συμπαίκτες του ένας άγγλος δημοσιογράφος, ένας γερμανός μάγειρας, ένας ισπανός οινοχόος κι ένας έλληνας μετρ, όλοι τους, πολλά χρόνια μετά βρίσκουν τον θάνατο σε «περίεργα» ατυχήματα στη διάρκεια ενός διαγωνισμού κρασιού στην Κύπρο. Ένα ταξίδι στον λαμπερό κόσμο της γαστρονομίας, πεδίο που η συγγραφέας γνωρίζει καλά μια και κινείται χρόνια μέσα σ' αυτόν. Η Μαρία Τζίτζη είναι χημικός, οινολόγος και γευσιγνώστρια. Κι ακόμη, είναι εκπρόσωπος του Διεθνούς Οργανισμού Οίνου και Αμπέλου, ενώ έχει τιμηθεί με τον τίτλο του Ιππότη της Γεωργίας (Chevalier dans l' Ordre du Merite Agricole) από το γαλλικό κράτος. Έχει γράψει βιβλία οινολογίας αλλά και μυθιστορήματα («Σκοτεινό κελάρι», «Σαν κρασί») τα οποία έχουν βραβευθεί από την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών, τα Gourmand Awards και τον Διεθνή Οργανισμό Οίνου και Αμπέλου.

Μια μικρή ιστορία για το ψωμί

ΑΠΟ ΤΟ *ΑΛΕΥΡΙ* ΕΩΣ ΤΟ *ΚΑΡΒΕΛΙ* Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΦΟΥΡΝΟ ΤΗΣ LIDL

Όταν ήμουν μικρή με τη γιαγιά μου είχαμε ένα αγαπημένο καθημερινό παιχνίδι. Όσο και αν η μαμά φώναζε «μη δίνεις ψωμί στο παιδί πριν το φαγητό!», εκείνη καθόλου δεν πτοούταν. Με έπαιρνε από το χέρι, πηγαίναμε στον φούρνο της γειτονιάς και μόλις έπαιρνε το καρβέλι στα χέρια της, έκοβε επί τόπου τη μία του γωνία. Ακόμα θυμάμαι τον τραγανό εκείνο ήχο της κόρας που σπάει, το άρωμα που απλωνόταν παντού, τη ζεστασιά της ψίχας που μόλις ξεφουρνίστηκε. Η άλλη γωνία του καρβελιού φυλασσόταν ευλαβικά έως το βράδυ. Τότε η γιαγιά έβγαζε την ψίχα και γέμιζε τη γωνία με λάδι, ντομάτα, φέτα και ρίγανη. «Γωνίτσα» το έλεγε, ένα γεύμα που είχε εφεύρει μόνο για εμένα και ήταν το νοστιμότερο του κόσμου όλου.

Νομίζω ότι ο καθένας και η καθεμία από εμάς έχει αντίστοιχες αναμνήσεις. Ένα ψωμί που το πρωί αλειφόταν με βούτυρο και μέλι και τα μεσημέρια βούταγε σε χωριάτικες σαλάτες. Μια φέτα που συνόδευε κάθε σπιτικό φαγητό ή έδινε λύσεις σε ξαφνικά, μεταμεσονύκτια γουργουρητά. Το ψωμί είναι κάτι παραπάνω από ένα σύντομο γεύμα. Είναι η κουλτούρα μας.

Ένα καλό ψωμί δεν φτιάχνεται εύκολα. Θέλει πίστη στην παράδοση, γνώση και αγνά υλικά. Η Lidl το ξέρει καλά αυτό. Για αυτό και στο φούρνο Lidl όλα τα ψωμιά (θα βρείτε από σίτου και ολικής άλεσης μέχρι χωριάτικο) ζυμώνονται με αλεύρι κορυφαίας ποιότητας. Κάθε τύπος ψωμιού έχει και διαφορετικό αλεύρι. Όμως, όλα τους περνάνε από κόσκινο για να ελεγχθεί η ποιότητά τους. Γιατί πρώτα απ' όλα η Lidl πιστεύει ότι κάθε προϊόν πρέπει να τηρεί τις πιο αυστηρές προδιαγραφές διασφάλισης ποιότητας. Και αυτό βέβαια δεν ισχύει μόνο για το ψωμί, αλλά και για όλη την τεράστια γκάμα αρτοσκευασμάτων που βρίσκονται στον φούρνο της Lidl. Για κάθε μικρή ή μεγάλη λιγούρα, η απάντηση είναι φρεσκοψημένα κρουασάν, τυρόπιτες, μηλόπιτες, μπρέτσελς, μπουγάτσες, ντόνατς, κουλούρια και πολλά ακόμα, μεταξύ των οποίων και τα φοβερά μίνι αρτοσκευάσματα, που μπορείς να έχεις πάντα μαζί σου.

Το αλεύρι που προμηθεύεται η Lidl έχει διαφορετικούς τύπους με βάση τον τρόπο άλεσης, τον βαθμό κοσκινίσματος και την ποιότητα του σιταριού. Έτσι, απολαμβάνουμε μια μεγάλη ποικιλία στα είδη ψωμιού, ανάλογα με τις προτιμήσεις μας ή τις ανάγκες του καθημερινού τραπεζιού. Για να μπορεί η κουλτούρα του ψωμιού να συνεχιστεί και στις επόμενες γενιές, μέσα από τις δικές της μελλοντικές αναμνήσεις.

Μίνι σφολιάτες

Απολαυστικές μπουκίτσες από εκλεκτή σφολιάτα και λαχταριστή γέμιση! Ανακαλύψτε νόστιμα τυροπιτάκια, σπανακοτυροπιτάκια, λουκανικοπιτάκια και μπουγατσάκια.

Στον φούρνο της Lidl

Θα βρείτε μια μεγάλη ποικιλία αρτοσκευασμάτων, όλα τους ζεστά και φρέσκα αφού ξεφουρνίζονται καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας!

Δείτε όλα τα αρτοσκευάσματα της LIDL στο lidl-hellas.gr

Advertorial A.V.

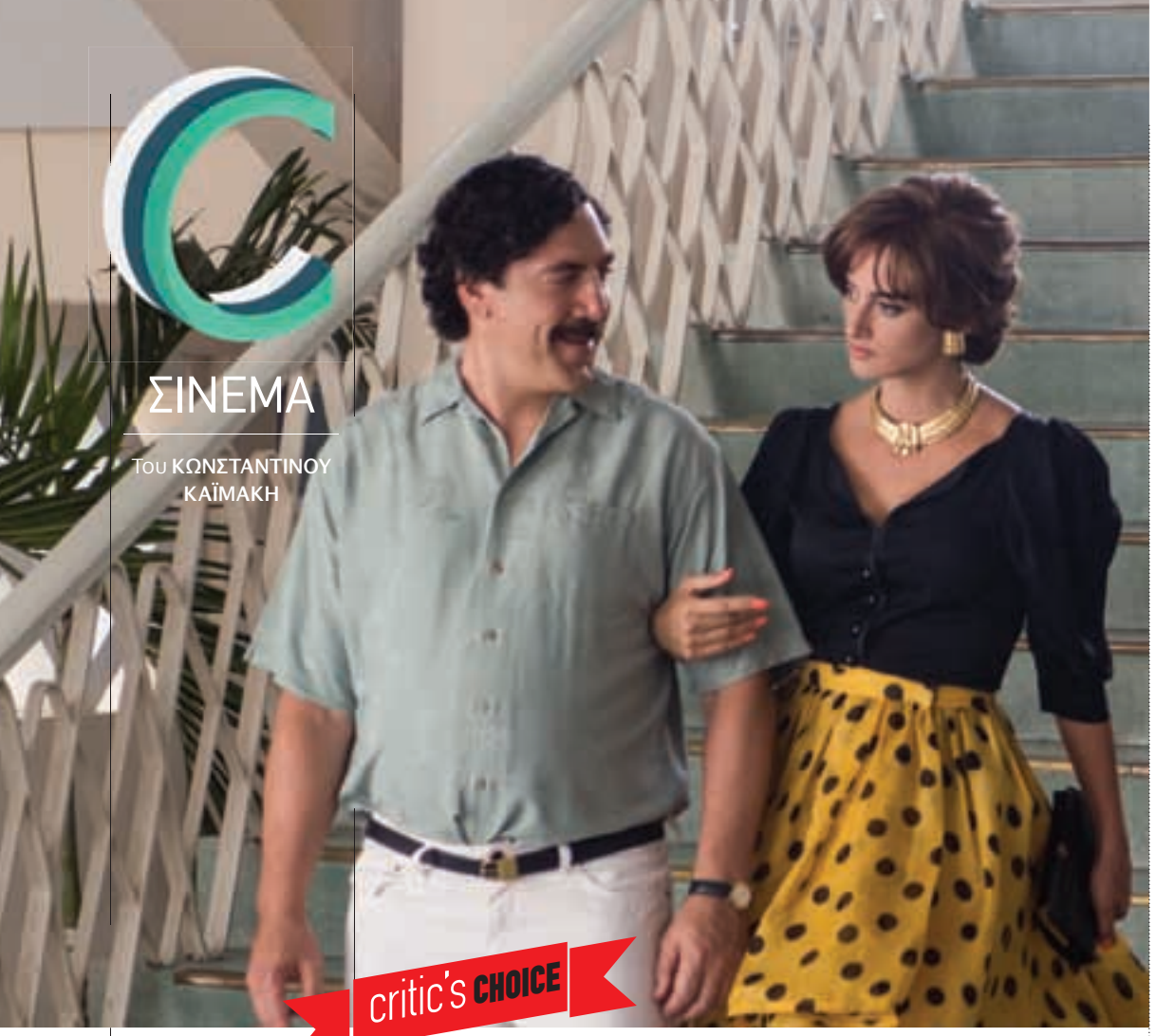

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Αγαπώντας τον Πάμπλο (LOVING PABLO) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χαβιέρ Μπαρδέμ, Πενέλοπε Κρουζ, Πίτερ Σκάρσγκαρντ, Τζούλιετ Ρεστρέπο

Η ιστορία του βαρώνου ναρκωτικών Πάμπλο Εσκομπάρ μέσα από τη μαρτυρία της ερωμένης του Βιρχίνια Βαγιέχο, διάσημης τηλεοπτικής δημοσιογράφου της Κολομβίας, εστιασμένη όχι τόσο στην ερωτική τους σχέση όσο στον «ακήρυχτο πόλεμο» του πρώτου με την κυβέρνηση της χώρας του που είχε ως αποτέλεσμα το αιματοκύλισμα της Κολομβίας.

Ο μαδριλένος Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα δεν είναι τυχαίος σκηνοθέτης. Το 2002 έφτιαξε μια ταινία προφητική αλλά και ουσιαστική μαζί γύρω από το φάντασμα της επερχόμενης οικονομικής και κοινωνικής κρίσης (στο «Δευτέρες με λιακάδα» όπου πρωταγωνιστούσε ο Χαβιέ Μπαρδέμ), ενώ στη συνέχεια τα ανθρωποκεντρικά σενάριά του αφορούσαν είτε κάποιες μικρές αλλά ζόρικες σχέσεις («Οι πριγκίπισσες των δρόμων», «Η ζωή που θα έρθει») είτε το διεθνές πολιτικό σκηνικό και την παράνοια που το συνοδεύει (η θαυμάσια ειρωνική «Μια υπέροχη μέρα» με τους Τιμ Ρόμπινς, Μπενίτσιο ντελ Τόρο και ΟλγκαΚουριλένκο μεταφέρει ιλαροτραγικά επεισόδια από την εμπόλεμη Βοσνία μέσω της ιστορίας μιας ομάδας εθελοντών ΜΚΟ). Η ίδια παράνοια χαρακτηρίζει και τη ζωή του Πάμπλο Εσκομπάρ, τον οποίο υποδύεται με θανατηφόρα κόμμωση ο Μπαρδέμ θυμίζοντας κάπως το χαρακτήρα του στο «Καμιά πατρίδα για τους μελλοθάνατους». Μπουτάλ, κτηνώδης, αδίστακτος, ευφυής, αστείος, συγκινητικός, τρομακτικός, ο πιο διάσημος ναρκέμπορος της Λατινικής Αμερικής είναι ο ορισμός του τέρατος που όχι μόνο έχει γνώση της δύναμής του αλλά και τη χρησιμοποιεί κατά βούληση. Το «Αγαπώντας τον Πάμπλο» πετυχαίνει να είναι ταυτόχρονα αστείο και σοκαριστικό. Με αφηγήτρια τη Βαγιέχο, που δανείζει φράσεις από το αυτοβιογραφικό βιβλίο της που έγραψε γύρω από «τον Πάμπλο που αγάπησε αλλά και τον Εσκομπάρ που μίσησε», η ταινία διαθέτει σκηνές που παγώνουν το αίμα –οι σεκάνς με τα αλυσοπρίονα που έσφαζε τα θύματά του– αλλά και κάποια κωμικά στιγμιότυπα, όπως η σκηνή που τρέχει τσίτσιδος ο ήρωας στη ζούγκλα για να ξεφύγει από τους διώκτες του, που σε κάνουν να πέφτεις κάτω από τα γέλια. Η άποψη όμως του Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα γύρω από το «φαινόμενο Εσκομπάρ» δεν μπορεί να σταθεί ως μια εμπεριστατωμένη μελέτη που λαμβάνει υπόψη όλες τις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες που το γέννησαν. Αρκείται σε μια γραφή που άλλοτε θυμίζει σαπουνόπερα κι άλλοτε θρίλερ (μακράν οι πιο δυνατές σεκάνς εκείνες που απεικονίζουν την αιματοβαμμένη στάση του «πατρόνε») κάνοντας την ταινία μια άρτια μεν ψυχαγωγική δουλειά, αλλά και τίποτε παραπάνω.

AKOMH

▶ Στην ιταλική αισθηματική κομεντί της Φραντσέσκα Κομεντσίνι **«Ιστορίες αγάπης που δεν ανήκουν σ αυτόν τον κόσμο»** *(Stories of Love That Can not Belong to This World)* (**) η Κλαούντια δεν μπορεί να δεχτεί τον χωρισμό της από τον Φλάβιο με τον οποίο αγαπιούνταν για καιρό. Η Λουκία Μασίνο είναι καταπληκτική στον ρόλο της (γνήσια αλμοδοβαρική φιγούρα), προσδίδοντας όλη τη φινέτσα και την πολυπλοκότητα μιας γυναίκας δυναμικής και με αυτοπεποίθηση η οποία ξαφνικά βλέπει τον τακτοποιημένο κόσμο της να διαλύεται. Το φιλμ δεν αποφεύγει κάποιες κοινοτυπίες αλλά βλέπεται ευχάριστα.

«Είμαι σαν τη ΣΤΑΖΙ - Θυμάμαι τα πάντα»
(«Ιστορίες αγάπης που δεν ανήκουν σ' αυτόν τον κόσμο»)

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ *Javier + Penelope = Movies for ever*

Η Συμμορία των 8 (OCEAN'S 8) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκάρι Ρος ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σάντρα Μπούλοκ, Κέιτ Μπλάνσετ, Αν Χάθαγουεϊ, Έλενα Μπόναμ Κάρτερ, Ντίτρε Γκούντγουιν

Μετά από 5 χρόνια στη στενή, η Ντέμπι Όσεαν σχεδιάζει το μεγάλο κόλπο της ζωής της. Για να τα καταφέρει θα επιστρατεύσει μια ομάδα από κορυφαίες απατεώνισσες, ξεκινώντας από την παλιά κολλητή της Λου.

Η ακομπλεξάριστη φεμινιστική βερσιόν μιας κλασικής heist movie που γεννήθηκε στα 60s με τη «Συμμορία των 11» της Ratpack και ανδρώθηκε στα 00s με τους Κλούνι, Πιτ, Ντέιμον κ.ά. Διαθέτει εκτός του αναμενόμενου megacast ±με τις Μπούλοκ, Μπλάνσετ, Χάθαγουεϊ και Έλενα Μπόναμ Κάρτερ±, μια σπιρτάδα κι έναν αέρα ανανέωσης που δίνει ρυθμό στην πλοκή μαζί με κάποιες απολαυστικές σκηνές. Όμως ο Γκάρι Ρος δεν επιδιώκει να δώσει τη δική του άποψη πάνω στην «ταινία κομπίνας»: αντιγράφει απλώς την αισθητική του Σόντερμπεργκ και υπηρετεί πιστά το δόγμα «εξυπνάδα στις ατάκες και γοητεία στη δράση», χωρίς να παίρνει τίποτε στα σοβαρά. Δεν είναι αρνητικό αυτό…

Κρυφή συνταγή (THE CAKE MAKER) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Οφίρ Ραούλ Γκράιτσερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τιμ Κάλκχοφ, Σάρα Άντλερ, Ρόι Μίλερ

Νεαρός γερμανός ζαχαροπλάστης τα φτιάχνει με παντρεμένο ισραηλίτη που ταξιδεύει συχνά στο Βερολίνο για δουλειές. Όταν ο δεύτερος πεθαίνει σε τροχαίο, ο εραστής του ταξιδεύει στην Ιερουσαλήμ για να βρει τις απαντήσεις στα ερωτήματα που τον βασανίζουν.

Η φυσικότητα και η απλότητα με την οποία προσεγγίζει το δράμα του ο σκηνοθέτης είναι σημαντικές αρετές ενός φιλμ που μιλάει διεξοδικά για την απώλεια, τον έρωτα αλλά και τη μοναξιά με ύφος που δεν γίνεται στιγμή διδακτικό ή μελό. Σε μια σκηνή ±συνεχή τα φλας μπακ στην ιστορία±, οι δύο εραστές μιλούν για τη μοναξιά αλλά ο γερμανός Τόμας αρνείται ότι είναι μόνος. «Έχω τη δουλειά, το σπίτι μου κι εσένα μία φορά το μήνα» λέει με αφοπλιστική ειλικρίνεια. Το τραυματικό συμβάν που θα φέρει τα πάνω κάτω στις ζωές όλων θα αποτελέσει σύμβολο όχι μόνο για την ερωτική ιστορία που παρακολουθούμε αλλά κυρίως για τη μνήμη, τη θρησκεία, την πολιτική και κυρίως τις σχέσεις που γεννιούνται από τις ανοιχτές πληγές και το οδυνηρό παρελθόν των πρώων.

Ένα αξέχαστο καλοκαίρι ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κάρλα Σιμόν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λάια Αρτίγκας, Πάουλα Ρόμπλες, Μπρούνα Κούζι, Νταβίντ Βερντάγκερ

Η εξάχρονη Φρίντα μετακομίζει στην οικογένεια του θείου της μετά από τον θάνατο της μητέρας της. Στο νέο της σπίτι στην εξοχή, μακριά από την πολύβουη Βαρκελώνη, οι στιγμές παιχνιδιού και ενθουσιασμού εναλλάσσονται με μοναχικές σκέψεις και βασανιστικά βράδια…

Ένα ημιαυτοβιογραφικό φιλμ ±το ντεμπούτο της Κάρλα Σιμόν κέρδισε 3 Βραβεία Γκόγια μεταξύ των οποίων καλύτερης σκηνοθεσίας, ενώ το φιλμ αποτέλεσε την πρόταση της χώρας για ξενόγλωσσο όσκαρ±που μετατρέπεται σε μια εξαίσια μελέτη πάνω στα τραύματα της παιδικής ηλικίας. Παρά τον έντονο συναισθηματισμό (θαυμάσιο κράμα ρεαλισμού και ποιητικότητας) η ταινία δεν γίνεται ποτέ μελό και αρθρώνει ουσιαστικό λόγο για την έννοια της οικογένειας, το τραύμα της απώλειας, την ενηλικίωση και κυρίως την ανάγκη των παιδιών για ασφάλεια, έχοντας ως μεγάλο ατού την ερμηνεία της μικρής Λάια Αρτίγκας.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Nick Cave

AGENDA

Τα 7 καλύτερα συναυλιακά ραντεβού της εβδομάδας

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Sting

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΩΡΑ ΓΙΑ STING

Οι δύο βραδιές του **Sting** στο **Ωδείο Ηρώδου Αττικού**, που περιμένουν πολλοί, ίσως γράψουν ιστορία. Στο πλαίσιο του **Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου**, ο δημοφιλής καλλιτέχνης εμφανίζεται ζωντανά στις **22&23/6** σε ένα χώρο με μοναδική ομορφιά και ακουστική.

IDRA KAYNE IS BACK

Μετατρέποντας το Roof Stage του **Gazarte** σε dancefloor με το νέο της άλμπουμ *«Mic Drop»*, η Idra Kayne θα ταιριάζει στις **22/6** τα χορευτικά beats με τις soul και funk επιρροές της ενώ εσύ θα κοιτάς τον αττικό ουρανό.

ΣΑΒΒΑΤΟ

ΘΑ ΣΕ ΔΩ ΣΤΟ EJECT FESTIVAL

Line up που δεν χρειάζεται συστάσεις. **Nick Cave & The Bad Seeds, Editors, Wolf Alice, Protomartyr, Jack Heart** ανεβαίνουν στη σκηνή του Eject Festival στις **23/6** στην **Πλατεία Νερού** για να ξεσηκώσουν και να συγκινήσουν τους χιλιάδες Αθηναίους που δεν θα τους χάσουν. Με την υποστήριξη του **Athens Voice Radio 102.5.**

ANIMAL COLLECTIVE ΔΙΠΛΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Η experimental pop των Animal Collective που επηρέασε πολλούς στα 00s θα ακουστεί δυνατά στο **Summer Nostos Festival** στις **23/6**, αφού οι Avey Tare και Panda Bear θα προσφέρουν μια μουσική εμπειρία μια ανάσα δίπλα από τη θάλασσα, στο **ΚΠΙΣΝ**.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑΛΟ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΟΡΛΕΑΝΗ

Eyehategod, Sadhus (The Smoking Community), Gagulta σε μια sludge metal βραδιά-ραντεβού στις **24/6** στο **The Temple** για όσους θέλουν τα riffs του ακραίου ήχου βαριά κι ασήκωτα.

ΦΩΤΟ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΛΑΣΙΔΗΣ

Δάκης, Μαντώ, και Πωλίνα σε ένα μεγάλο 80s-90s beach party στις 22/6!

Το 80s-90s beach party του καλοκαιριού επιστρέφει με Κώστα Μπίγαλη, Πωλίνα, Μαντώ και Δάκη, που υπόσχονται ένα ανεπανάληπτο ξεφάντωμα! «Πάμε για τρέλες στις Σεϋχέλλες», «Μελισσούλα», «Τσάι με Λεμόνι», «Του Αιγαίου τα Μπλουζ» και άλλα πολλά, στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο του «ΓΑΛΑΖΙΟ», με θέα τους φοίνικες και τη θάλασσα, 30 μέτρα από το νερό, με ανοιχτή πρόσβαση στην παραλία. Pre-party με όλα τα 80s και 90s super hits με τον Dj Tony Ioannoy στα decks. Να είστε έτοιμοι γιατί θα τραβήξει μέχρι πρωίας. *Την Παρασκευή 22/6. Λ. Ποσειδώνος, Ελληνικό, 2η στάση τραμ «Άγιος Κοσμάς», δίπλα στην πίστα καρτ (www.ktimagalazio.gr). Έναρξη: 21.00. Είσοδος: €10 προπώληση, €12 ταμείο. Τηλ. κρατήσεων για καθιστικό: 210 8224134, 6977641373.*

ΘΕΑΤΡΟ

Res Ratio Network
Μπίρμπα & Σερβετάλης ξεχωρίζουν για ακόμη μια φορά

Θεωρούνται αναμφίβολα οι πιο πρωτοπόροι της γενιάς τους και με το έργο «Δον Κιχώτης, Βιβλίο 2ο, κεφ. 23ο» μεταμορφώνουν το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά σε έναν καμβά δημιουργίας.

Το Res Ratio Network σε συμπαραγωγή με το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά παρουσιάζει την πέμπτη σκηνοθετική δουλειά της Έφης Μπίρμπα, «Δον Κιχώτης, Βιβλίο 2ο, κεφ. 23ο», βασισμένη στο έργο του Μιχαήλ Θερβάντες «Δον Κιχώτης». Μαζί της μια εξαιρετική ομάδα διεθνών ερμηνευτών με επικεφαλής τον Άρη Σερβετάλη και τους Αχιλλέα Χαρίσκο, Ιωάννα Τουμπακάρη, Effi Rabsilber, Διογένη Σκαλτσά, Gema Galiana, Κυριάκο Σαλή. Στο 23ο κεφάλαιο του 2ου βιβλίου, ο Δον Κιχώτης - Homo Ludens, ως τραγικό πρόσωπο και ενσαρκωτής μιας γνήσιας εσωτερικότητας, συλλαμβάνεται να διαγράφει μια κατακόρυφη πορεία προς το εσωτερικό της σπηλιάς του Μοντεσίνου, προς τα βάθη των φανταστικών αναμετρήσεων, έχοντας παραμερίσει κάθε κοινό φόβο και αψηφώντας τον κίνδυνο του καταποντισμού. Με αφορμή την κατάβαση και την απόκρυψη, ενύπνια περιπλάνησή του εντός του περιβάλλοντος του σπηλαίου, στην παράσταση παρακολουθούμε μια αλληλουχία επεισοδίων υπό τους ιδιόμορφους κανόνες που ορίζει η τάξη του παιχνιδιού, όπου όλα πολλαπλασιάζονται καθώς ανακλώνται αδιάκοπα στα κάτοπτρα ενός ιδιωματικού οράματος της πραγματικότητας και συνδέονται μέσω του κατακόρυφου άξονα της κατάβασης με τη μεγαλύτερη ιδέα της ζωής.

INFO

Τετ. 28 Ιουνίου 2018 για 6 παραστάσεις. Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, Λεωφ. Ηρ. Πολυτεχνείου 32, Πειραιάς, 2104143310
Ημέρες παραστάσεων: Πέμ. 28/6, Παρασκευή 29/6, Σάβ. 30/6, Κυρ. 1/7, Δευτέρα 2/7, Τετάρτη 4/7 Ώρες παραστάσεων: Πέμ.-Παρ.-Σάβ.-Δευτ.-Τετ. 20.30 & Κυρ 19.00
Διάρκεια: 120΄. Τιμές: Διακεκριμένη: €22, Κανονικό: €20, Φοιτητικό €15, Άνεργοι-Ατέλεια €10
http://www.resrationetwork.gr/

Προπώληση εισιτηρίων: www.ticketservices.gr και σε όλα τα καταστήματα PUBLIC: https://www.ticketservices.gr/event/efi-mpirmpa-don-kixotis-vivlio-2o-kef-23o/ www.dithepi.gr

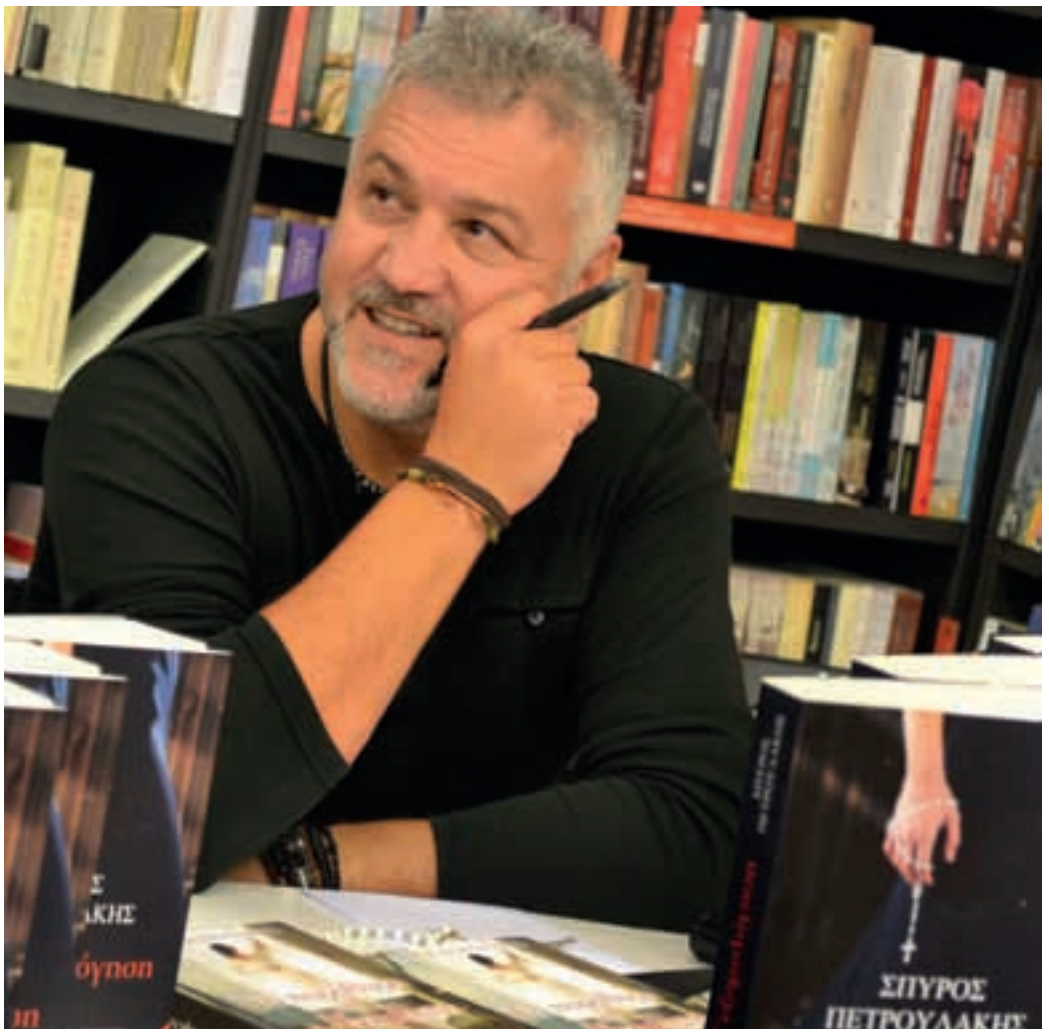

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ

Μου αρέσει να σκαλίζω και να ψάχνω να βρω τα όρια

Της ΕΛΕΝΑΣ ΧΑΛΑΡΗ

Με φλας μπακ στο παρελθόν, 35 χρόνια πριν και επιστροφή στο σήμερα, το καινούργιο βιβλίο του Σπύρου Πετρουλάκη είναι μια γροθιά στο στομάχι. Ένας serial killer εκτελεί τελετουργικά τα θύματά του, όλα ανήλικα κορίτσια, αφήνοντας ως υπογραφή μια κάρτα ταρό που απεικονίζει τον Πεντάκτινο Ιππότη. Ο αστυνόμος Αριστείδης Καππαρός, αντιμέτωπος με τη δυσκολότερη υπόθεση της καριέρας του, κυνηγά τον δολοφόνο ισορροπώντας στα όρια του χρόνου. Τι τον συνδέει με τις ιστορίες που συνέβησαν 35 χρόνια πριν στην ορεινή Κορινθία; Η Αμαλία, η πρωίδα του βιβλίου, μετά τη μυστηριώδη εξαφάνιση της γιαγιάς της έρχεται αντιμέτωπη με μια ιδιότυπη κληρονομιά. Ωστόσο, ούτε η ίδια γνωρίζει αν πρόκειται για ευχή ή κατάρα. Το δάσος, που ως τότε ήταν το καταφύγιό της, πλέον δεν μπορεί να την κρύψει. Τώρα τρέχει για να σωθεί. Μετά την «Εξομολόγηση», την «Παναγιά της Φωτιάς» και το «Τελευταίο δαχτυλίδι» ο συγγραφέας επιστρέφει με ένα βιβλίο με χαρακτήρες άριστα ψυχογραφημένους, κινηματογραφική γραφή και συγκλονιστικό φινάλε.

«Αμαλία»
Σπύρος Πετρουλάκης, εκδ. Μίνωας

Πείτε μας λίγα λόγια για το καινούργιο σας βιβλίο, «Αμαλία». Από πού αντλήσατε την έμπνευσή σας; Πώς θα το χαρακτηρίζατε; Η Αμαλία είναι ένα κοινωνικό μυθιστόρημα στο οποίο περιγράφω θέματα αλιευμένα από την καθημερινότητα. Η έμπνευση, όσο κι αν φαίνεται οξύμωρο, προήλθε από δικούς μου φόβους. Φόβους και ανασφάλειες του παρελθόντος αλλά και του παρόντος.

Ξεκινάτε με μια σκληρή σκηνή όπου ένας παππούς ετοιμάζεται να βιάσει τον 10χρονο εγγονό του, μια επαναλαμβανόμενη ιστορία που συμβαίνει με τη σιωπηρή ανοχή της οικογένειας. Φόνος, ενδοοικογενειακή βία, διαστροφές, αυτή η αποκρουστική όψη της ελληνικής επαρχίας που περιγράφετε στο βιβλίο σας πόση σχέση έχει κατά τη γνώμη σας με την πραγματικότητα; Ξεκινάει με τον παραλίγο βιασμό διότι τελικά ο παππούς δεν προλαβαίνει αφού στο δωμάτιο μπαίνει δυναμικά η αδελφή του μικρού, η Αμαλία. Παρόλα αυτά, τα εγκλήματα σ' αυτή την οικογένεια είναι υπαρκτά, όσο υπαρκτά ήταν και είναι σε πολλές ελληνικές οικογένειες. Όχι μόνο της επαρχίας αλλά και της πρωτεύουσας. Μια βόλτα στις σελίδες των εφημερίδων, ένα ζάπινγκ καθημερινά στις ειδήσεις των τηλεοράσεων, μια ματιά στα νέα που ανεβαίνουν κάθε τόσο στο διαδίκτυο θα μας πείσει ότι όσα περιγράφονται στις ιστορίες μου είναι πταίσματα απέναντι στη θλιβερή πραγματικότητα.

Ασχολείστε με το κοινωνικό μυθιστόρημα και το παιδικό βιβλίο. Πώς επιλέξατε αυτές τις κατηγορίες; Θωρείτε ότι συνδέονται, πως υπάρχει κάποιο κοινό στοιχείο στα έργα σας; Προτιμάτε ένα είδος περισσότερο από το άλλο; Δεν έχω προτίμηση σε κάποιο από τα δύο είδη. Άλλη χάρη, άλλη ομορφιά έχει το παιδικό βιβλίο και άλλη εντελώς διαφορετική μαγεία έχει το μυθιστόρημα. Είναι υπέροχο συναίσθημα για μένα να ξυπνάω μέσα στη νύχτα με μια σκέψη για ένα παραμύθι ή να ξεκινάω τη μέρα μου γράφοντας τις πρώτες λέξεις από ένα μυθιστόρημα.

Σε αρκετά από τα βιβλία σας κάνετε αναφορές ή τοποθετείτε τις ιστορίες και τους ήρωες στην ελληνική επαρχία: στη ορεινή Κορινθία («Αμαλία»), την Καστοριά («Το τελευταίο δαχτυλίδι»), τη Θεσπρωτία («Η Παναγιά της Φωτιάς»), τα Χανιά («Στα χνάρια του κουρσάρου Μπαρμπαρόσα»). Οι επιλογές αυτές είναι τυχαίες ή σημαίνουν κάτι για εσάς; Κάθε τόπος που μπαίνει στα βιβλία μου δεν μπαίνει τυχαία. Είναι περιοχές που έχω αγαπήσει, είναι εδάφη που έχω βαδίσει στα βουνά, στους γιαλούς τους και είναι μέρη που έχω δεθεί με ανθρώπους καρδιάς, λατρεμένους φίλους. Να ξέρεις αυτό το όμορφο συντέκνιασμα το δημιουργεί και ο ίδιος ο τόπος, η ίδια η περιοχή, ο αέρας της, η αλμύρα της, το νερό που πέφτει από τον ουρανό ή βγαίνει από τη γη.

Είστε συνθέτης και στιχουργός, έχετε γράψει μουσική για παραστάσεις και ντοκιμαντέρ, είστε ραδιοφωνικός παραγωγός, αφηγητής παραμυθιών, προπονητής και Πανελληνιονίκης στο Tae Kwon Do, ασχολείστε με τη φωτογραφία, την αναρρίχηση και τις καταδύσεις. Η ενασχόλησή σας με τόσο διαφορετικά αντικείμενα είναι αποτέλεσμα συγκυριών ή συνειδητή επιλογή και στάση ζωής; Είμαι ένας άνθρωπος που δεν κάθομαι εύκολα στ' αυγά μου. Μου αρέσει να σκαλίζω και να ψάχνω να βρω τα όρια. Τόσο τα δικά μου όσο και των άλλων. Σίγουρα οι συγκυρίες έχουν παίξει σημαντικό ρόλο σε ό,τι έχει να κάνει με τα ενδιαφέροντά μου αλλά αυτό πιστεύω ότι προκύπτει από τη στάση ζωής και τον τρόπο που επιλέγω να ζω. Βέβαια, αν παρατηρήσεις, τα αντικείμενα της ενασχόλησής μου συγκρούονται μεταξύ τους. Είναι εντελώς αντίθετα. Ύψος - βάθος, μουσική - πολεμικές τέχνες, φωτογραφία - συγγραφή κι όμως συνυπάρχουν τόσο αρμονικά μέσα μου.

Πώς επηρεάζει το συγγραφικό σας έργο αυτή η ποικιλία δραστηριοτήτων, οι εμπειρίες και τα ερεθίσματα από τόσους διαφορετικούς τομείς; Το επηρεάζει απόλυτα. Από παιδί λειτουργώ κυρίως με το συναίσθημα. Δεν θα μπορούσα να αφήσω πίσω, να πετάξω κατά κάποιο τρόπο, όλα όσα έχω βιώσει. Οι ήρωές μου είμαι εγώ. Άλλοτε κακός, άλλοτε καλός, άλλοτε άνδρας, γυναίκα, παιδί, ακόμα και σκύλος. Θέλω να προκαλέσουν και στον αναγνώστη μου τα δικά του συναισθήματα. Να ξύνω το λεμόνι με το νύχι μου και να φτάνει η μυρωδιά στη δική του μύτη. Να τρίβω στα δάχτυλα τον δυόσμο και να γλυκαίνεται και η δική του ψυχή. Τίποτα από όλα αυτά που επιζητώ δεν θα ήταν εφικτά αν δεν είχα μεταγγίσει στις ιστορίες μου κομμάτια του εαυτού μου.

Υπάρχει κάποιο νήμα που συνδέει τα βιβλία σας, ανεξάρτητα από την πλοκή, την υπόθεση και τους χαρακτήρες, ή κάθε βιβλίο δίνει κάτι διαφορετικό; Κάθε βιβλίο είναι ξεχωριστό, κάθε ιστορία είναι μοναδική και το μόνο κοινό που θέλω να τα συνδέει είναι το άγγιγμα που θα κάνει στην ψυχή του κάθε αναγνώστη.

Διαβάζοντας το «Αμαλία», τι είναι αυτό που θέλετε να αποκομίσει ο αναγνώστης; Κάθε βιβλίο έχει τη δύναμη να δώσει διαφορετικά πράγματα στον καθένα μας. Το ζητούμενο είναι ως αναγνώστες να πάρουμε έστω και λίγα στοιχεία από αυτό. Εκείνο που εγώ θέλω να δώσω στον αναγνώστη μου είναι πληθώρα συναισθημάτων ώστε να τον κάνει να ξεσηκώνεται, να κλαίει, να θυμώνει, να αγωνιά και στην ουσία να διασκεδάζει. Δεν θέλω να περνάω τις σελίδες των βιβλίων μου περιγράφοντας τις κουρτίνες, το τζάκι, τον καναπέ ενός σπιτιού. Θέλω να τον άρπαξω από το χέρι και να τον βάλω να τρέχεις πίσω από τους ήρωες και να παλεύει άλλοτε με τους δικούς μου και άλλοτε με τους δικούς του φόβους. Αυτό πρέπει να προκαλεί ένα βιβλίο σήμερα. Ο σύγχρονος συγγραφέας πρέπει να ξεσηκώνει την καρδιά, το μυαλό και τις αισθήσεις όλων όσων πιάνουν το βιβλίο του. Αλλιώς καλύτερα ας αφήσουμε τους ανθρώπους στην ησυχία τους και να μην τους ταλαιπωρούμε με βιβλία τετρακοσίων, πεντακοσίων σελίδων, που δεν έχουν στην ουσία να δώσουν τίποτα. Α

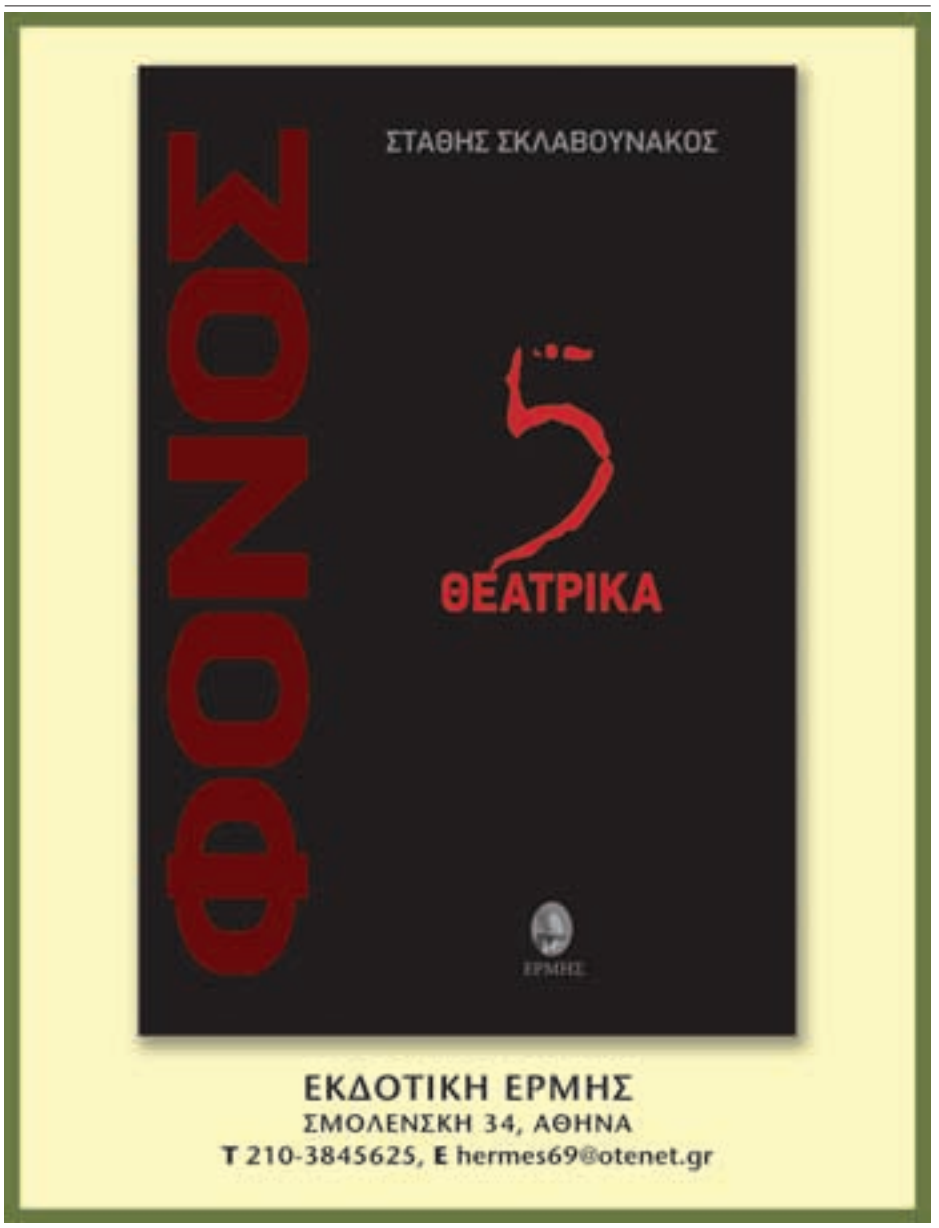

BOOKOO

ο προσωπικός σου εκδοτικός οίκος

Αν έχεις γράψει έστω και μία πρόταση, σίγουρα θα έχεις μπει στον πειρασμό να φανταστείς πώς θα ήταν να έπιανες στα χέρια σου το δικό σου βιβλίο. Αλλά μετά σκέφτεσαι πόσο δύσκολη είναι όλη αυτή η διαδικασία, από το να βρεις εκδοτικό οίκο μέχρι το βιβλίο σου να φτάσει τους αναγνώστες του. Όχι πια. Το Bookoo ήρθε για να δώσει μορφή στις ιστορίες σου. Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να μπεις στο www.bookoo.gr και να δημιουργήσεις το βιβλίο σου σε απλά βήματα, χωρίς καν να βγεις από το σπίτι. Φυσικά, όποια υπηρεσία κι αν χρειαστείς (από την επιμέλεια έκδοσης και την εικονογράφηση μέχρι τον σχεδιασμό εξωφύλλου και την εκτύπωση) το Bookoo είναι εδώ για να σε βοηθήσει. Ταυτόχρονα ο συγγραφέας διατηρεί στο ακέραιο τα δικαιώματα του έργου του, αλλά και όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις, ενώ έχει τον απόλυτο έλεγχο της μορφή και του περιεχομένου του έργου του. Με άλλα λόγια το βιβλίο σου υλοποιείται (σε ηλεκτρονική ή έντυπη μορφή) ακριβώς όπως το είχες ονειρευτεί.

ΦΩΤΟ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΦΑΜΑΝΩΛΗΣ

Η **ΜΑΝΙΝΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ** ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟ «ΑΚΟΥΣΕ ΜΕ»

Μία συζήτηση για βιβλία, φίλους και γκέι αθλητικογράφους

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ**

Η φίλη και πένα της ATHENS VOICE Μανίνα Ζουμπουλάκη μόλις κυκλοφόρησε στις εκδόσεις Παπαδόπουλος το νέο της βιβλίο «Άκουσέ με», δεύτερο μίας τριλογίας με ηρωίδα μία γυναίκα με συναίσθηση που μπλέκει σε μία υπόθεση φόνων και αναζήτησης.

Η Μανίνα ζει την Αθήνα και την περιγράφει στα βιβλία της με οξυδερκή παρατήρηση, συναίσθηση θα λέγαμε, χιούμορ και με έναν ελαφρώς κυνικό τρόπο ± κάτι που της δίνει και ένα απολαυστικό στιλ όχι μόνο στα κείμενά της αλλά και στη συζήτηση. Πριν διαβάσετε το «Άκουσέ με», διαβάστε τις απαντήσεις της για αυτό και για πολλά άλλα...

Το νέο σου βιβλίο είναι το δεύτερο μέρος μίας τριλογίας με επίκεντρο την Αθήνα. Φαίνεται ότι οι τριλογίες κρύβουν κάποιο μαγικό νούμερο που ολοκληρώνει σε τρεις εκδοχές ένα θέμα. Ισχύει κάτι τέτοιο σε σένα; Πώς την αποφάσισες την τριλογία και ποιο είναι το νόημά της; Μου άρεσε η Δώρα και η εναλλακτική οικογένειά της και δεν ήθελα να την αφήσω όταν τέλειωσα το «Κάτι μου κρύβεις». Σκέφτηκα μια τριλογία επειδή, όπως λες, ακούγεται μαγικό νούμερο ± ιδανικά θα ήθελα να είναι δώδεκα τα βιβλία, με τους ίδιους ήρωες. Αλλά είναι μεγαλεπήβολη η ντουζίνα, οπότε ξεκινάμε σιγά-σιγά και βλέπουμε.

Είναι ενδιαφέρον το ότι θίγεις το θέμα του φασισμού στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία. Πιστεύεις ότι μπορεί να καταπολεμηθεί σαν μία κακιά αρρώστια της σημερινής κοινωνίας; Ή είναι κάτι πολύ πιο βαθιά ριζωμένο; Όσο πιο πολύ φτωχαίνουμε, τόσο περισσότερο φασιστοποιείται η κοινωνία μας. Αυτή είναι δική μου θεωρία, βασίζεται στη δημοσιογραφική παρατήρηση, όχι σε γνώσεις κοινωνιολογίας ή πολιτικής. Καταγράφεται πάντως μεγάλη άνοδος των ακροδεξιών οργανώσεων σε όλη την Ευρώπη ± άρα δεν φτωχαίνουμε μόνο εμείς. Το χειρότερο είναι ότι ο φασισμός γίνεται πιο επιθετικός, δεν είναι μόνον στη θεωρία το «εμείς είμαστε καλοί κι εσείς σάπιοι», περνάει και στην πράξη, «επειδή είμαστε τόσο τζάμι άτομα, σας σφάζουμε εσάς τους σάπιους». Ιδέαν δεν έχω πώς θα καταπολεμηθεί... με την παιδεία, με τη μόρφωση, ίσως...

Η ηρωίδα σου είναι μία χαρισματική γυναίκα, «βλέπει τα σκοτεινά δράματα μέσα στους άλλους». Πιστεύεις ότι υπάρχει τέτοιου είδους συναίσθηση στις γυναίκες της σύγχρονης Αθήνας; Ή είναι μία πολυτέλεια της ηρωίδας σου; Έβαλα στη Δώρα ένα «χάρισμα» που είναι... επαυξημένη διαίσθηση, κάτι το οποίο μπορεί να έχουμε όλοι αλλά το περνάμε στο ντούκου. Συμβαίνει να γνωρίσεις έναν άνθρωπο και να αισθάνεσαι ένα βαρύ σύννεφο πάνω του, σαν να σέρνει μια σκοτεινιά. Δεν δίνεις σημασία, ίσως να μην κοιμήθηκες καλά το βράδυ ή να έχεις κακή διάθεση. Η Δώρα προσέχει τη διαίσθησή της, την έχει καλλιεργήσει. Δεν ξέρω αν υπάρχουν τέτοιες γυναίκες, σίγουρα υπάρχουν. Άρχισα πάντως να σκέφτομαι αυτή την ηρωίδα από τη δικιά μου πετριά, επειδή «πιάνω ατμόσφαιρες» ή βλέπω όνειρα ή γενικά είμαι αλαφροΐσκιωτη.

Έχει χαρακτηριστικά γνωρίσματα η σημερινή μέση Αθηναία; Την έχεις εντοπίσει; Ή έχει πολλές εκδοχές εντελώς διαφορετικές αναμεταξύ τους σαν να μην τις χαρακτηρίζει η πόλη; Η μέση Αθηναία... βιάζεται. Έχει πολλά να κάνει, αλλά όχι αρκετό χρόνο. Αλλά βέβαια, άλλη είναι η Αθηναία της Κηφισιάς και άλλη της Νίκαιας. Το κοινό χαρακτηριστικό τους είναι η ικανότητα να επιβιώνουν ± και η βιασύνη.

Πώς επιδρά επάνω σου η Αθήνα; Θα έγραφες αλλιώς αν ζούσες, ας πούμε, στην Καβάλα ή σε ένα βουνό στη Θάσο; Εννοείται θα έγραφα αλλιώς! Ίσως να μην έγραφα και τίποτα, να χάζευα τα τοπία. Η Αθήνα σού δίνει πολλά ερεθίσματα. Αν μείνεις κλεισμένος μέσα τρεις μέρες και βγεις στο δρόμο την τέταρτη μέρα, κατακλύζεσαι από εικόνες, ήχους και μυρωδιές, σκηνές ολόκληρες! Το «κατακλύζεσαι» είναι ρήμα που δεν χρησιμοποιώ συχνά, αλλά εδώ στέκει μια χαρά: σαν να πέφτει επάνω σου ένα παλιρροιακό κύμα και να σε ρουφάει... κι είσαι στην Αλεξάνδρας, στην έξοδο του μετρό, ας πούμε, όχι σε τσίρκο.

Ένας από τους ήρωές σου στο «Άκουσέ με» είναι μεσήλικας, γκέι «της ντουλάπας». Η ερωτική επιλογή είναι κάτι που θα έπρεπε να βγαίνει στο φως προς ενημέρωση όλων; Όχι. Οι ερωτικές μας επιλογές είναι δικός μας νταλκάς, δεν χρωστάμε σε κανέναν να «πούμε την αλήθεια». Το τι κάνουμε στο κρεβάτι μας δεν αφοράει τον παραέξω κόσμο, εκτός κι αν περνάει από το κρεβάτι μας, οπότε κάτι θα έχει ψυλλιαστεί. Τώρα, το κατά πόσον θέλουμε να βοηθήσουμε να απελευθερωθούν οι νέοι με το να λέμε ανοιχτά τα ερωτικά μας, είναι άλλο θέμα ± και δικαίωμά μας. Έβαλα τον πρώην της Δώρας να είναι άνεργος αθλητικογράφος. Μετά σκέφτηκα ότι οι αθλητικογράφοι είναι (φαινομενικά τουλάχιστον) ό,τι πιο στρέιτ και πατροπαράδοτο, σαν συμπεριφορά και σαν σεξουαλικότητα, και αναρωτήθηκα πώς θα αισθάνεται ένας άνεργος αθλητικογράφος, αναγκαστικά λόγω κρίσης, και γκέι. Δεν θα το πει ούτε του παππά...

Πώς αντιμετωπίζεις το «πολιτικά ορθό» στην συμπεριφορά των χαρακτήρων που δημιουργείς; Η ηρωίδα σου πώς το εφαρμόζει; Γελάμε με τις ακραίες περιπτώσεις του πολιτικο-ορθισμού, αλλά καλύτερα «πολιτικά ορθός» παρά κολλημένος ή, ακόμα χειρότερα, φασίστας. Η ηρωίδα μου δεν σκοντάφτει στο θέμα. Κάποια στιγμή την ενοχλεί που ο δημοσιογράφος της τηλεόρασης μιλάει με τρόπο φέικ για ένα ανθρώπινο δράμα, αλλά την ενοχλεί επειδή είναι φέικ. Η Δώρα κατά κάποιον τρόπο ζει στο περιθώριο έτσι κι αλλιώς ± ένα ιδιότυπο περιθώριο: ο πρώην της είναι γκέι, η κολλητή της επίσης, η ίδια έχει ερωτικές σχέσεις, δεν έχει αποτραβηχτεί από τον έρωτα ως σαραντα-πεντάρα διαζευγμένη με μεγάλα παιδιά. Άσε που δουλεύει με μαύρα λεφτά σε ένα πρακτορείο ταξιδιών που εξυπηρετεί «ιδιαίτερους» τουρίστες...

Στο βιβλίο σου υπάρχει ένας «τετράγωνος ψυχολόγος», όπως τον χαρακτηρίζεις, που συνεργάζεται με την αστυνομία σε διάφορες υποθέσεις. Για κάποιο λόγο ακούγεται πολύ Σκότλαντ Γιαρντ αυτό. Μήπως η ελληνική αστυνομία είναι λίγο πιο χειρωνακτική στην εξιχνίαση εγκλημάτων; Χαχα, σίγουρα είναι! Έχουμε και στην Ελλάδα 2-3 ψυχολόγους που συνεργάζονται με την Αστυνομία σε κάποιες περιπτώσεις εγκλημάτων, αλλά τον Μίνωα τον έβγαλα από το μυαλό μου. Σε 5 χρόνια θα είναι πολύ νορμάλ, πάντως, να φέρνει τον ψυχολόγο της η αστυνομική ομάδα και να τον βάζει να φτιάχνει ψυχολογικά προφίλ, όπως στην Αμερική.

Στο «Άκουσέ με» συμβαίνει μία σειρά φόνων αστέγων. Πώς έψαξες το θέμα των άστεγων της Αθήνας πριν γράψεις για αυτούς; Έκανα ρεπορτάζ, διάβαζα για τους άστεγους της Αθήνας για κανένα χρόνο. Έπιασα κουβέντα με μερικούς, εκτός που πλησίαζα και τους μελετούσα προσεκτικά, σαν ματάκιας. Αλλά βασικά, διάβασα ό,τι έχει γραφτεί στο Ίντερνετ για το θέμα. Στο Λονδίνο πριν μερικά χρόνια είχαν καταγραφεί δολοφονίες αστέγων, από μια ομάδα πιτσιρικάδων...

Πώς επέλεξες να συνδέεις το κάθε κεφάλαιο του βιβλίου με μία ηρωίδα της αρχαιοελληνικής μυθολογίας; Μου ήρθε επειδή, ενώ έγραφα το πρώτο, το «Κάτι μου κρύβεις», διάβαζα το βιβλίο του Ρόμπερτ Γκρέιβς «Οι ελληνικοί μύθοι». Κι επειδή ο μπαμπάς μου λέει πάντα ελαφρώς παραλλαγμένες ιστορίες από την ελληνική μυθολογία κι εγώ τις ακούω.

Πώς σε επηρεάζουν στα βιβλία που γράφεις οι καθημερινές σου στιγμές, οι γνωριμίες, οι ιστορίες των φίλων σου ή οι δικές σου; Βάζεις κάποιο όριο «διακριτικότητας»; Ντρέπομαι που το λέω, αλλά δεν υπάρχει έλεος. Αν μου πει κάποιος ένα πρόβλημα, αν μου αφηγηθεί μια ερωτική ή άλλη ιστορία που κάτι μου κάνει, θα τη χρησιμοποιήσω σε αυτό που γράφω. Θα αλλάξω λίγο τα στοιχεία, μπορεί να αλλάξω φύλο ή ερωτικές προτιμήσεις στον αφηγητή, για να μην αναγνωρίσει τον εαυτό του αλλά, ναι, τα σκίζω όλα. Εκτός κι αν η υπόθεση είναι απόλυτα μυστική, οπότε θα την αλλάξω πάαااαρα πολύ. Η καθημερινότητα επίσης βοηθάει το γράψιμο. Ενώ έγραφα το «Κάτι μου κρύβεις» π.χ. με είχε ξαφρίσει μια μεταμφιεσμένη γυναίκα έξω από ένα ΑΤΜ ± έβαλα να συμβαίνει στη Δώρα αυτό, μάλιστα το έμπλεξα στην πλοκή. Στο «Άκουσέ με», ξεκινάω με έναν καυγά της Δώρας με την κολλητή της και, άκου σύμπτωση, λίγες μέρες πριν είχα έναν καυγά με την κολλητή μου. Για άλλους λόγους, και με άλλη εξέλιξη, αλλά η αφορμή να αρχίσω να γράφω ήταν το σοκ του καυγά, που δεν μπορούσα να διαχειριστώ αν δεν τον μυθοποιούσα. Όλα όσα ζούμε, όσα ζω, περνάνε με κάποιον τρόπο στα βιβλία. Ο τρόπος, η μυθοποίηση της πραγματικότητας, είναι αυτό που κάνει τη διαφορά... **Α**

→ *(panikoval500@gmail.com)*

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

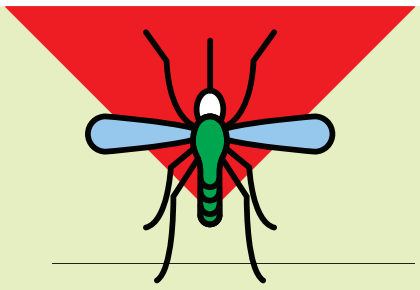

Γράμμα από το κουνούπι σου

Αγαπημένε, τι έχεις πάθει; Γιατί σε βλέπω με το χέρι στην πρίζα να βάζεις ένα Baygon Liquid. Όπως σε είδα και στο άλλο δωμάτιο λίγο πριν, πάλι στην πρίζα, να συνδέεις το σπίτι μας με τις ταμπλέτες Baygon Mat. Μυρίζομαι κίνδυνο. Νιώθω πως τελειώνουν οι μέρες που κοιμόσουν τόσο γλυκά, κι εγώ ρουφούσα κάθε στάλα από το κορμί σου, αφήνοντάς σου σημάδια από την αγάπη μας. Κι όλα τα κουνούπια της γειτονιάς ζήλευαν τον έρωτά μας, μακαρίζοντάς με που με άφηνες να σε τσιμπώ και να πεταρίζω ζουζουνίζοντας ζζζζζζζζ στο αυτάκι. Πες μου, τι συμβαίνει. Γιατί νιώθω ότι απειλούμαι και διαισθάνομαι πως μετρημένες είναι οι μέρες μου; Με μισείς; Με σιχαίνεσαι; Πες μου, αγαπημένο σώμα, τι θα απογίνω, γιατί το αίμα μου παγώνει από τον φόβο....

Έως εδώ! Τέρμα οι αβρότητες, κουνουπάκι μου, καπούτ, μουέρτο, τελειώσαμε. Παγώνει το αίμα σου, γλυκό μου, ναι, καλά το κατάλαβες, αλλά προτιμότερο να παγώσει το δικό σου, παρά εσύ, άτιμο έντομο, να ρουφάς το δικό μου. Μου τα είπε όλα το Baygon. Μίλησε η ταμπλέτα αλλά και το υγρό, μου άνοιξαν τα μάτια τα Baygon Liquid & Mat, γι' αυτό και τα έβαλα στην πρίζα. Πως δηλαδή δεν πάει άλλο αυτή η σχέση μαζοχισμού, άκου εκεί να μην μπορώ να κοιμηθώ τη νύχτα κι όλο το βράδυ να με τσιμπάς και να με σημαδεύεις! Όχι, κουνουπάκι μου, τα μαζεύεις και φεύγεις από αυτό το σπίτι κι από αυτό το σώμα. Παρεμπιπτόντως, αν ήθελα να δώσω αίμα, θα γινόμουν αιμοδότης, καλό μου, αντί να σ@αφήνω να με ρημάζεις. Μπα, τέτοια «φιλιά» δεν τα θέλω. Σε υγρό και σε ταμπλέτα, το Baygon Liquid & Mat θέλω για συγκάτοικο, γιατί από τέτοιους «έρωτες» σαν και τον δικό σου εγώ μπούχτισα κι εσύ αρκετά «χόρτασες». Μπήκαν όλα στην πρίζα και όπως πρέπει, εσύ φεύγεις, αυτά με έσωσαν.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ
ΘΑΝΑΣΙΜΑ

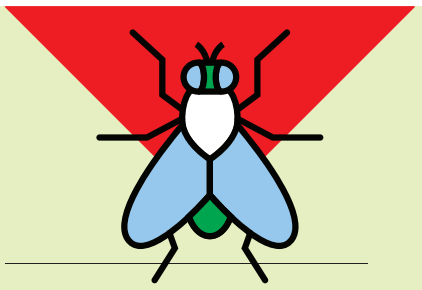

Γράμμα από τη μύγα σου

Κάποτε σου φώναζα «βζζζζ, εγώ είμαι, η μυγούλα σου», κάποτε μ' άφηνες να πετάω και να τρώω από το φαγητό σου, κάποτε τριγυρνούσα συνεχώς δίπλα σου, άραζα στο χέρι ή το πόδι σου, εσύ μ' έδιωχνες, μα εγώ πάντα επέμενα και γύρναγα κοντά σου. Όλοι οι φίλοι ήταν ενάντια στον δεσμό μας, σου έλεγαν πως είμαι επικίνδυνη για την υγεία σου. Προσπαθούσαν να με καταστρέψουν, μα εσύ αρνιόσουν να τους ακούσεις. Το σπίτι σου φιλόξενο, γέννησα εδώ τα παιδιά μου, παράδεισος να ζούμε όλες οι μύγες - οικογένεια παρέα, μα αυτό ήταν; Σε βλέπω να πλησιάζεις απειλητικά το ντουλάπι. Τι είναι αυτό που κρατάς στα χέρια; Τι θέλεις να μου κάνεις;

Σταράτες κουβέντες: κρατώ Baygon Flying. Κοινώς, όσο πέταξες πέταξες. Γιατί ναι, θέλω να σε ξεφορτωθώ, παλιόμυγα. Βαρέθηκα να σε βλέπω να κυκλοφορείς και να βγάζεις τον απαίσιο βόμβο σου. Να μολύνεις το φαγητό μου, να κινδυνεύει η υγεία μου, να μου σπας τα νεύρα, να έχεις κάνει κατάληψη με τους κολλητούς σου μύγους στο σπιτικό μου. Γι' αυτό ψέκασα και τώρα μάλλον ήδη οδεύεις προς την κόλαση, εκεί στα καζάνια της να πας να καθήσεις, γιατί από τη δικιά μου κουζίνα τα μαζεύεις και φεύγεις. Κι από το σαλόνι και την κρεβατοκάμαρα - ούτε ζωγραφιστή πλέον δεν θα σε βλέπω. Baygon Flying, και επιτέλους χαλάρωσα κι απαλλάχτηκα από αυτή τη σχέση καταπίεσης και κινδύνου. Σπάσε!

*Αν θες να απαντήσεις στα έντομα του σπιτιού σου, προμηθεύσου **Baygon Liquid & Mat** και **Baygon Flying** και μίλα τους για τελευταία φορά. αλλά μίλα τους θανάσιμα.*

ADVERTORIAL A.V.

Γεια σου, Μυρτώ! Είμαι η Άννα και είμαι 20 χρονών! Τον τελευταίο μισό χρόνο είμαι σε σχέση με ένα παιδί και μένουμε μαζί... Όλα κυλούσαν τέλεια μέχρι τη στιγμή που εγώ γνώρισα κάποιον στη δουλειά ο οποίος νομίζω πως μ' αρέσει. Τον τελευταίο καιρό, ωστόσο, έχω βρει και περίεργα μηνύματα στο κινητό του αγοριού μου, αυτός όμως τα αρνείται όλα... Είμαι πολύ μπερδεμένη γιατί από τη μία ξέρω πως με το αγόρι που είμαι τώρα μπορεί να υπάρξει συνέχεια και να κάνουμε πολλά πράγματα μαζί, από την άλλη όμως ο άλλος με βγάζει από τη ρουτίνα μου και μόνο που τον βλέπω να έρχεται στη δουλειά και μιλάμε (γιατί εννοείται δεν έχει γίνει κάτι ακόμη)... Εσύ τι γνώμη έχεις; Τι να κάνω; Αξίζει να χαλάσω αυτό που έχω για κάτι που δεν ξέρω αν θα δημιουργηθεί;

Δεν ξέρω μήπως αυτό που έχετε είναι λίγο χαλασμένο από μόνο του – λέω εγώ τώρα... Επίσης το αναμνηστικό αεράκι των 20 μού φέρνει εικόνες από παρορμητικά, θαρραλέα κορίτσια και αγόρια που περισσότερο ακολουθούσαν τους –στιγμιαίους;– δυνατούς χτύπους της καρδιάς τους παρά τις υπολογισμένες προοπτικές ή την ασφάλεια μιας καθημερινότητας. Αυτό που σας λέω συνέβαινε, θέλοντας και μη. Μπορεί π.χ. να σκεφτόσουν ότι ο Σπύρος ο φιλόλογος είναι γαμώ τα παιδιά, συμπαθής στους φίλους σου, οργανωμένος στη ζωή του, τρυφερός στη σχέση, κάπως έτσι κι έτσι στο σεξ και ξαφνικά να έσκαγε ο Πάνος ο μπάρμαν, σκοτεινός, λιγομίλητος, όλη μέρα σπίτι με κλειστά παντζούρια και Νικ Κέιβ, με τα μαλλιά μέσα στη μούρη και με φιλιά που ξυπνάνε όλες τις πριγκίπισσες, οπότε ακολουθούσες ασυζητητί τον Πάνο κι (ας) έτρωγες τα μούτρα σου στην πρώτη γωνία. Γενικά σε αυτή την ηλικία υπάρχουν πολλές ελκυστικές γωνίες που σε περιμένουν. Όρεξη να 'χεις (να τρως τα μούτρα σου). Ή τέλος πάντων να ρισκάρεις προς όφελος της επιθυμίας.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ
ΒΡΩΜΙΚΑ
Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Ρε Μυρτώ, εξήγησέ μου την παρακάτω συμπεριφορά: γνωριζόμαστε πριν κάνα χρόνο σε κοινή παρέα και με γουστάρει από το πρώτο γεια. Μέσα στο μπαρ με κοιτάζει όλη την ώρα, μου μιλάει όταν η δικιά μου (ήδη 2 χρόνια μαζί) μιλάει αλλού και την άλλη μέρα μου στέλνει fb να γίνουμε φίλοι. Κάνω αποδοχή, έξι μήνες μού στέλνει τραγούδια, GIF και μαλακίες, μου προτείνει καφέδες και ποτά, μου λέει στα ίσα ότι της αρέσω πολύ. Τη γουστάρω κι εγώ γιατί είναι κούκλα, τρομερά σέξι και με πάρα πολύ χιούμορ αλλά κάνω πίσω, δεν είμαι σάλιας να έχω σχέση και να κρύβομαι στο μπάνιο να μιλάω στα τηλέφωνα. Τελικά χωρίζω (για άσχετο λόγο) και κάποια στιγμή τής λέω να βρεθούμε χαλαρά για έναν καφέ. Έρχεται στολισμένη επιτάφιος, βαμμένη σε φάση μπουζούκια, μυρίζει φράουλα σε ακτίνα έξι τετραγώνων. Μένω λίγο παγωτό αλλά τέλος πάντων, ο καφές έγινε απογευματινές μπίρες που συνοδεύτηκαν από σουβλάκια στον Έλβις αργά, ήπιαμε και κάτι σφηνάκια εκεί γύρω, το ένα έφερε το άλλο, ε και πήγαμε σπίτι όπου μου την έπεσε τελείως στεγνά και απότομα. Το παρακάτω είναι μεγάλο ρεζιλίκι, Μυρτώ μου. Λίγο τα ξίδια, λίγο το αγκρέσιβ πέσιμο, κράσαρα. Κι εκεί που πάω να της πω να αράξουμε λίγο να το πάρουμε πιο χαλαρά, παθαίνει υστερία ότι δεν τη γουστάρω γιατί γουστάρω, λέει, την πρώην μου κι αν είναι να της κάνω τέτοια από τώρα καλύτερα να γυρίσω στην άλλη που μου σηκωνόταν. Όλα αυτά με νεύρα και φωνές λες και τα 'χουμε κάνα τρίμηνο! Έφυγε τελικά άρον άρον, μετά το μετάνιωσε και μου ξαναχτύπησε το κουδούνι, της είπα να τα πούμε άλλη στιγμή, με έβρισε και μία ώρα μετά με μπλόκαρε στο fb! Τι φάση, ρε παιδιά;

Η φάση είναι Δρομοκαΐτειο και η αλήθεια είναι στους Σεξ Πίστολς.
Υ.Γ.1 *Αν πίστευα σε ανώτερη δύναμη θα σας έλεγα να πάτε να ανάψετε ένα κερί στη χάρη του Αγίου Σώστη και να μην το πείτε ούτε του παπά.*
Υ.Γ.2 *Τώρα που το ξανασκέφτομαι –πιστεύω δεν πιστεύω– εσείς ανάψτε το καλού κακού, ποτέ δεν ξέρεις.*
Υ.Γ.3 *Φαντάζομαι κι ελπίζω ότι σας έφυγε ο ενθουσιασμός για τη γεμάτη χιούμορ, πανέμορφη, σούπερ σέξι κοπέλα διότι πρόκειται για παλαβή που το 'χει σκάσει από κάπου ή που θα μπει κάπου σύντομα. Πάλι καλά που εκδηλώθηκε αμέσως η τρελάρα της και δε φάγατε κάνα ρομαντικό δειπνάκι με αγκαλίτσες στα θερινά και διακοπές στην άγονη γραμμή, να της τη βαρέσει και να σας κυνηγάει σε όλη την Ηρακλειά να σας σφάξει με το μαχαίρι που κόβουμε το καρπούζι. Άγιο είχατε. Τον Άγιο Σώστη, που λέγαμε πριν.*
Υ.Γ.4 *Μόλις άρχισα να πιστεύω.*

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.V. ή στο **info@athensvoice.gr** για τη στήλη **«Μίλα μου βρώμικα»**.

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
***Χρεώσεις:** € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Έμπορος 30 ετών πανεπιστημιακής μόρφωσης, αθλητικής σωματικής διάπλασης, €3.000 μηνιαίως, κάτοχος μεγάλης ακίνητης περιουσίας, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

COSMIC TELEGRAM

Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πίστωση χρόνου σε λανθασμένες επιλογές λόγω καλοκαιρινών συμβάντων

Η αναδρομή του Ποσειδώνα την Τρίτη υπογραμμίζει την καλοκαιρινή σου διάθεση, αφού σου επιτρέπει να ξεχάσεις για λίγο ό,τι σε βασανίζει, σε προβληματίζει και σε αγχώνει και κυρίως ό,τι εσύ χρειάζεται να κάνεις για να σταματήσει αυτό. Οι κουβέντες και ειδήσεις της εβδομάδας δίνουν μία πίστωση χρόνου σε καταστάσεις, συνήθειες και σχέσεις, επαγγελματικές και προσωπικές, την οποία θέλεις και δεν θέλεις αυτή τη στιγμή. Πάντως δεν το πολυκουβεντιάζεις και ό,τι συμβαίνει το γνωρίζεις εσύ και οι πολύ δικοί σου. Η είσοδος του Ηλίου στον Καρκίνο στις 21, εξισορροπεί τη διάθεσή σου για έξω, παρέες, διασκέδαση και ό,τι καλοκαιρινό, με πιο οικογενειακούς και σπιτικούς τόνους, είτε λόγω των παιδιών σου, είτε της ερωτικής σου ζωής. Το γεγονός, αν και ξεκουράζει από τη μία, από την άλλη σε βάζει και σε συναισθηματικές εξάρσεις που δεν είναι της απολύτου αρεσκείας σου, ειδικά όταν αφορμή είναι τα τα σχέδιά σου και η οικονομική τους διάσταση ή κάποιες αλλαγές στις φιλίες σου.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Παίρνεις χρόνο για να χαλαρώσεις και να δεις πού βαδίζεις

Με την αναδρομή του Ποσειδώνα στις 19, χαλαρώνεις λίγο το ψάξιμό σου σε επίπεδο σχεδίων για το μέλλον, ελεύθερου χρόνου, φιλιών, ακόμη και του τι ακριβώς θέλεις να πιστεύεις για τον εαυτό και τη ζωή σου. Εφόσον δεν ξαναμπλέξεις με άτομα και ασχολίες που σε απομυζούν και δεν αφεθείς να εξαπατηθείς από μεγάλες υποσχέσεις, πάρε την αναβολή σου, έχεις πατήσει αρκετά γκάζια τελευταία και δικαιούσαι να σε κακομάθεις για λίγο. Άλλωστε ο Ήλιος στον Καρκίνο από τις 21 δίνει μία πιο κοινωνική νότα στην καθημερινότητά σου, έστω και για οικογενειακούς λόγους. Παράλληλα σε γλυκαίνει επικοινωνιακά και σε βοηθά να διακρίνεις ευκολότερα πού βρίσκεται η άνεση και η ασφάλειά σου σε κουβέντες, διαπραγματεύσεις, ακόμη και προτάσεις για εξόδους ή εκδρομές. Όλα αυτά είναι απαραίτητα για να αντιπαρέρθεις πιο ανώδυνα οποιαδήποτε αλλαγή στον εαυτό και την αυτοεικόνα σου υπαγορεύει τώρα ο γάμος, η καριέρα και τα σχετικά σου ζητούμενα, έστω κι αν είναι μόνο το να κάνεις ένα διάλειμμα από τη δουλειά και τις υποχρεώσεις.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Κακές συνήθειες, εκκρεμότητες και οικονομικοσυναισθηματικό δίχτυ ασφαλείας

Οι παλιές κακές σου συνήθειες και βιώματα και δη ασάφειες, ασυνέπειες και χασίματα καραδοκούν στην καριέρα και τον γάμο σου με την αναδρομή του Ποσειδώνα από τις 19. Εάν δεις και κάποια ενίσχυση στην τσέπη σου, είσαι πολύ έτοιμος να πετάξεις από το παράθυρο κάθε σύνεση και να επενδυθείς εξ ολοκλήρου στο να περάσεις καλά και απολαυστικά, ακόμη κι αν αυτό είναι κάνοντας «τίποτα παραγωγικό ή χρήσιμο». Είναι και καλοκαίρι, είναι η αλήθεια. Η είσοδος του Ηλίου στον Καρκίνο, την Πέμπτη, σου θυμίζει με έναν περίεργο τρόπο ό,τι ενοχλητική εκκρεμότητα υπάρχει από τη δίαιτά σου και την υγεία, μέχρι τους λογαριασμούς και τις υποχρεώσεις σου. Ειδήσεις, συμφωνίες, γνωριμίες, γενικά νέα πληροφορία και ίσως κι ένα ταξίδι ενισχύουν την τσέπη σου, όμως κι έτσι η υπενθύμιση γίνεται κάπως πιο τρυφερά. Παράλληλα αρχίζεις να θέλεις και λίγη περισσότερη ξεκούραση, αγκαλιά, κρεβάτι (και φαγητό) και μαζεύεται κάπως η φάση της υπερπροσπάθειας και φλυαρίας σε κοινωνικό, ακαδημαϊκό ή απλώς λεκτικό επίπεδο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Γίνεσαι εγωκεντρικός για να αντιπαρέρθεις ασάφειες, καθυστερήσεις και αστοχίες

Αστάθμητοι παράγοντες υπό τη μορφή ειδήσεων, γνωριμιών, μαθημάτων ή και συμφωνιών αποσταθεροποιούν (στην καλύτερη) τα σχέδιά σου για διακοπές ή (στη χειρότερη) δημιουργούν κάποιες καθυστερήσεις και πισωγυρίσματα σε νομικές, συγγενικές κι ακαδημαϊκές υποθέσεις. Δεν τρελαίνεσαι κιόλας, αφού το πολύ να βρεθείς στα ίδια για λίγο, πράγμα με το οποίο παραδοσιακά δεν έχεις ιδιαίτερο πρόβλημα. Το πέρασμα του Ηλίου στο ζώδιό σου την Πέμπτη σε προικίζει με έναν θετικό εγωκεντρισμό και σε βοηθάει να δεις και να κάνεις ό,τι χρειάζεσαι για να διαφυλάξεις την ισορροπία σου. Οι εξελίξεις και η επένδυση που έχεις κάνει στα συναισθήματα, την τσέπη και την ασφάλειά σου σε στηρίζουν. Ταυτόχρονα, βέβαια, αυτό το κλίμα κρύο-ζέστη σού υπενθυμίζει ότι υπάρχουν σχέσεις, συναισθηματικές ή οικονομικές, και οι ανάλογες αμφιβολίες και φοβίες, τα οποία δρουν ανασταλτικά για ό,τι επιθυμείς για το μέλλον, τις φιλίες, τον ελεύθερό σου χρόνο και γενικά για το να συμμορφωθείς με τις ιδέες που εσύ έχεις για τη ζωή σου.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Παραμένεις κοινωνικός, όχι όμως εξωστρεφής, γαλήνιος ή σίγουρος

Το τι γίνεται με τα χρήματα και όσα σχεδιάζεις και τις συνήθειές σου σε επίπεδο φιλιών και ομαδικών ασχολιών προσπαθείς να διαλευκάνεις. Η διαδικασία έχει άγχος, όχι την πιο θετική σκέψη και αρκετές κουβέντες ερήμην σου. Δεν βοηθιέται δε ιδιαίτερα από την αναδρομή του Ποσειδώνα στις 19, η οποία σε ανοίγει σε εξωραϊσμό, αυταπάτες, ψέματα ή και κανονικές απάτες στις πολύ προσωπικές και τις οικονομικές σου σχέσεις. Θέλει προσοχή το πράγμα, ακόμη και σε σωματικό επίπεδο. Ο Ήλιος στον Καρκίνο από την Πέμπτη σου θυμίζει ότι ο εαυτός σου, με όλες τις θετικές του ποιότητες και, εν προκειμένω, την πίστη και τη δημιουργικότητά σου, είναι ο μεγαλύτερός σου σύμμαχος. Σου δίνει την ευκαιρία να ρίξεις φως με διάθεση αυτοπροστασίας αλλά και με τρυφερότητα σε ό,τι σε απασχολεί και να διακρίνεις την ασφαλέστερη προσέγγιση. Πρακτική φαντασία, καλλιτεχνία, διαλογισμός και πολύ καλή φροντίδα για το σώμα σου μπορούν να είναι μεγάλες βοήθειες, όπως και το να συνεχίσεις να είσαι κοινωνικός.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Έχεις διάθεση για το καινούργιο, ωστόσο αυτό πάει βαθύτερα από ό,τι νομίζεις

Η καριέρα, ο γάμος και ο κοινωνικός σου κύκλος σε εστιάζουν σαφώς στον ελεύθερο χρόνο, σε ομαδικές ασχολίες, σε σχέδια για το πού και τι. Ωστόσο, με την αναδρομή του Ποσειδώνα στις 19, φαίνεται ότι η σύμπνοια από μέρους του συντρόφου ή των συνεργατών σου χωλαίνει κι εσύ τείνεις α) να κάνεις ότι δεν το βλέπεις β) να κάνεις ότι δεν συμβαίνει τίποτα γ) να ακυρώσεις ό,τι καλό και αληθινό έχεις δει από απέναντι τον τελευταίο καιρό. Όσο δεν αφήνεσαι σε ψέματα και δεν αγοράζεις φύκι για μεταξωτή κορδέλα, όλα καλά. Άλλωστε, ο Ήλιος στον Καρκίνο, υπογραμμίζει ότι η προσοχή σου είναι ορθά στραμμένη εκεί που είναι έστω κι αν στην πραγματικότητα ψάχνεις την επιβεβαίωση γνώριμων ιδεών, περιβαλλόντων, ατόμων και πιθανών σεναρίων για το μέλλον σου. Κανένα πρόβλημα όσο αυτό δεν σε βοηθάει να αντιπαρέρθεις τα νέα δεδομένα που η πραγματικότητα σου αποκαλύπτει σε επίπεδο συγγενικού πλαισίου, ακαδημαϊκών επιδιώξεων, παρεών και εντέλει προσωπικής νοοτροπίας και προσπάθειας για αυτοβελτίωση και εξέλιξη.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Καθυστερήσεις και μπερδέματα ρουτίνας σε αποσπούν από έρωτες και διασκέδαση

Η κουβεντούλα και η διαπραγμάτευση καλά κρατεί όσον αφορά τον γάμο και την καριέρα σου, επαγγελματική ή ακαδημαϊκή, καθώς στο κεφάλι σου ανακατεύονται εκκρεμότητες, αμφιβολίες, φόβοι μαζί με νέες πιθανότητες κι ανοίγματα, παρέες, έρωτες και σχέδια διακοπών. Η αναδρομή του Ποσειδώνα στις 19 σίγουρα υπογραμμίζει την επιστροφή (ή επιμονή) της αναρχίας και του μπάχαλου (όσο μπορείς να το επιτρέψεις), άντε της ασάφειας, των καθυστερήσεων και των παρεξηγήσεων σε επίπεδο εργασιακής και προσωπικής ρουτίνας και υποχρεώσεων. Ειδική μνεία στην υγεία σου, όπου δεν σε παίρνει να κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις και να χρονοτριβείς. Το πέρασμα του Ηλίου στον Καρκίνο την Πέμπτη, λειτουργεί ως αντίβαρο καθώς ρίχνει φως στον γάμο, την καριέρα και τους κοινωνικούς σου στόχους και το κατά πόσο όλα αυτά συμμορφώνονται ή μπορούν να συμμορφωθούν με τα σχέδια, τις φιλίες και τις θεωρίες γύρω από τις οποίες χτίζεις τη ζωή σου. Παράλληλα γίνεσαι πιο ευαίσθητος και εγωκεντρικός, πράγμα που δεν είναι πρόβλημα αν δεν καταλήξεις εαυτούλης και παθητικά επιθετικός.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Θέλεις διακοπές αύριο και βιώνεις αποφόρτιση της έντασης στις σχέσεις σου

Το μυαλό σου είναι είτε στην επιμόρφωσή σου και τα τεκταινόμενα σε νομικές, ακαδημαϊκές και συγγενικές υποθέσεις, είτε (στο πολύ καλό σενάριο) στο πού θα πας διακοπές και πώς θα γίνει να φύγεις αύριο. Με αυτά και την αναδρομή του Ποσειδώνα στις 19 είσαι διατεθειμένος να κάνεις εκπτώσεις στα ερωτικά, τη σχέση με τα παιδιά σου και στα δημιουργικά σου πρότζεκτ, για να περάσεις καλά. Δίνεις πίστωση χρόνου σε άτομα, καταστάσεις και συμπεριφορές, πράγμα που μπορεί να είναι ακόμη κι ευχάριστο εφόσον δεν ενδώσεις στο ψέμα, την κατάχρηση αλκοόλ, την εκμετάλλευση της δημιουργικότητάς σου και πιθανώς την ξέφρενη διασκέδαση. Άλλωστε ο Ήλιος στον Καρκίνο εγγυάται μία ανανέωση, έστω και με τις συνηθισμένες παρέες, με συγγενείς, με μία εκδρομή, ακόμη και με επαγγελματικά ανοίγματα, έστω και οικείας φύσεως. Αυτά βοηθούν τη διάθεσή σου και αποφορτίζουν τις εντάσεις που αντιμετωπίζεις στο σπίτι και μέσα σου, λόγω υποθέσεων ρουτίνας, σωματικής, επαγγελματικής και προσωπικής. Αν τώρα η αποφόρτιση γίνει μέσω έκρηξής, θεώρησέ την απαραίτητη.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Σκέφτεσαι στενότερες σχέσεις κι έχεις την αντίστοιχη αντίδραση κι ανατροπή

Κάποια μεγάλη συμφωνία μηχανεύεσαι σε προσωπικό ή επαγγελματικό επίπεδο και το μυαλό σου είναι κολλημένο σε πιθανά σενάρια. Με την αναδρομή του Ποσειδώνα την Τρίτη, κερασάκι στην τούρτα γίνονται τα μπερδέματα, οι παρεξηγήσεις, η ασάφεια και οι καθυστερήσεις στο σπίτι και το γραφείο, όσο κι αν έχεις προσπαθήσει για το αντίθετο. Έχε το νου σου να μη βασίζεις πράγματα σε ψέματα, ανακρίβειες και υπερβολές και βρεθείς αστήρικτος. Ο Ήλιος στον Καρκίνο από την Πέμπτη φέρνει το μυαλό, τις γνώσεις, τον ακαδημαϊκό και συγγενικό εξοπλισμό σου, ακόμη και ένα ταξίδι, προς υποστήριξή σου, και σε βοηθάει να δεις ποια είναι τα δεδομένα των οικονομικών και συναισθηματικών σου σχέσεων. Το κάνεις με διάθεση να διαφυλάξεις, ίσως όμως γίνεις αναίτια συναισθηματικός, εγωιστής και υπερευαίσθητος. Όπως και να έχει, ό,τι ειπωθεί, συμφωνηθεί και μαθευτεί, θα σε βοηθήσει να καταλάβεις ότι η ρουτίνα σου, σωματική, προσωπική κι επαγγελματική, δεν είναι ούτε όσο δεδομένη, ούτε όσο αποτελεσματική κι ευχάριστη νόμιζες, αλλά ανοιχτή σε αναθεωρήσεις, ρήξεις και βελτιώσεις.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Στο μυαλό σου οι σχέσεις γιατί βρίσκεσαι προ εκπλήξεως, θετικής ή αρνητικής

Συζητήσεις, συναντήσεις, διαπραγματεύσεις και συνεργασίες είναι το μενού της κοινωνικής και προσωπικής σου ζωής, αφού εκεί σε σπρώχνουν η ρουτίνα από τη μία, η ελπίδα να της διαφύγεις από την άλλη. Δεν σε βοηθάει ιδιαίτερα η αναδρομή του Ποσειδώνα από την Τρίτη, καθώς εγγυάται επικοινωνιακή και νοητική θολούρα, ασάφεια, μπερδέματα, παρεξηγήσεις και κυρίως την επιθυμία σου να ξαναμιλήσεις, να ξαναδείς ανθρώπους, μέρη κι απόψεις που δεν σου πάνε απολύτως. Αν καταφέρεις να μην εξαπατήσεις τον εαυτό σου και τον απέναντι, να οργανωθείς όσο καλύτερα μπορείς στις μετακινήσεις και τα ραντεβού σου και να έχεις υπομονή με τα μηχανήματά σου, έχεις κάνει σχεδόν ό,τι καλύτερο μπορείς. Ο Ήλιος στον Καρκίνο και η επιθυμία για στενότερες προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις φωτίζει τον γάμο και τις συνεργασίες σου και κάνει φορτισμένες γνωριμίες και διαπραγματεύσεις να πάρουν αστραπιαία τον δρόμο για πιο συμβατικά σχήματα. Αν τώρα είσαι σε σχέση, μπορεί να σημάνει την εκ θεμελίων ανανέωση ή και ρήξη της.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Παλεύεις με την καθημερινότητα και προσπαθείς να μαζεύεις τα νεύρα σου

Η καθημερινότητά σου θέλει ζογκλερική δεξιοτεχνία, ωστόσο τουλάχιστον γίνεται με αφορμή ευχάριστα πράγματα, είτε δημιουργικά, είτε ερωτικά, είτε για τα παιδιά σου. Οι πολύ πραγματικές σχετικές υποχρεώσεις και η αναδρομή του Ποσειδώνα στις 19 σε οδηγούν να θυμηθείς και ενδεχομένως να ενδώσεις στις παλιές σου συνήθειες (βλέπε και: μπάχαλο) σε συναισθηματικό και οικονομικό επίπεδο. Προσπάθησε να μείνεις ρεαλιστής στην οικονομική σου διαχείριση και να αποφύγεις οποιεσδήποτε γκρι ζώνες. Παράλληλα μην παραδίδεσαι αμαχητί σε συναισθηματικές συνήθειες, ειδικά αν αυτές περιλαμβάνουν αυτολύπηση κι εσένα σε ρόλο θύματος. Ο Ήλιος στον Καρκίνο και μαζί του ο σύντροφος, οι συνεργάτες σου ή η απουσία τους σε βοηθούν να βρεις καλύτερο μπούσουλα στο πρόγραμμα, τη ρουτίνα και την υγεία σου. Βέβαια, επειδή αυτόν τον καιρό μοιάζεις με οδοστρωτήρα που τον έχουν βάλει να σιδερώνει πουκάμισα, μπορεί απλά να αποφασίσεις ότι τα πράγματα δεν παίρνουν διορθώσεις και χρειάζεται να τιναχτούν όλα στον αέρα ή τέλος πάντων να αναθεωρήσεις τα πάντα εσωτερικά και να αρχίσεις εκ νέου.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Μην αφήνεις την αμφιβολία να σε καταβάλλει, απόλαυσε το θετικό που συμβαίνει

Σε ένα ευχάριστο λεκτικό και κοινωνικό παιχνίδι βρίσκεσαι, με φλερτ, δημιουργικότητα, συναίσθημα, ευαισθησία, διασκέδαση, το οποίο τροφοδοτείται από τον κοινωνικό σου κύκλο, τις συνεργασίες και τη σχέση σου. Δέξου το για ό,τι είναι, καθώς με την αναδρομή του κυβερνήτη σου, Ποσειδώνα, από τις 19 οι αμφιβολίες για τον εαυτό, την εικόνα και τις σχέσεις σου επιστρέφουν δριμύτερες. Πάρε χρόνο για να επεξεργαστείς ό,τι έχει συμβεί κι έχεις συνειδητοποιήσει σε προσωπικό επίπεδο, αλλά μείνε μακριά από καταχρηστικές συμπεριφορές σε κάθε επίπεδο. Αλκοόλ, ψέματα, αναίτια αυτοθυσία, θυματοποίηση, φανατική προσκόλληση σε ανθρώπους, ιδέες και καταστάσεις και αυτολύπηση, δεν βοηθούν ούτε πρόκειται να απαλύνουν τις δραστικές αλλαγές στις σκέψεις, τις σχέσεις, την επικοινωνία, τις διαπραγματεύσεις σου, ούτε να λύσουν εκκρεμότητες που τις μπλοκάρουν. Φρόντισε ευλαβικά το σώμα και τη ρουτίνα σου. Ο Ήλιος στον Καρκίνο θα φροντίσει να στο ανταποδώσει κι αυτή, φτιάχνοντάς σου τη διάθεση, φέρνοντάς σου έναν έρωτα, καλύτερη σχέση με τα παιδιά σου ή μεγαλύτερη δημιουργικότητα. A

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

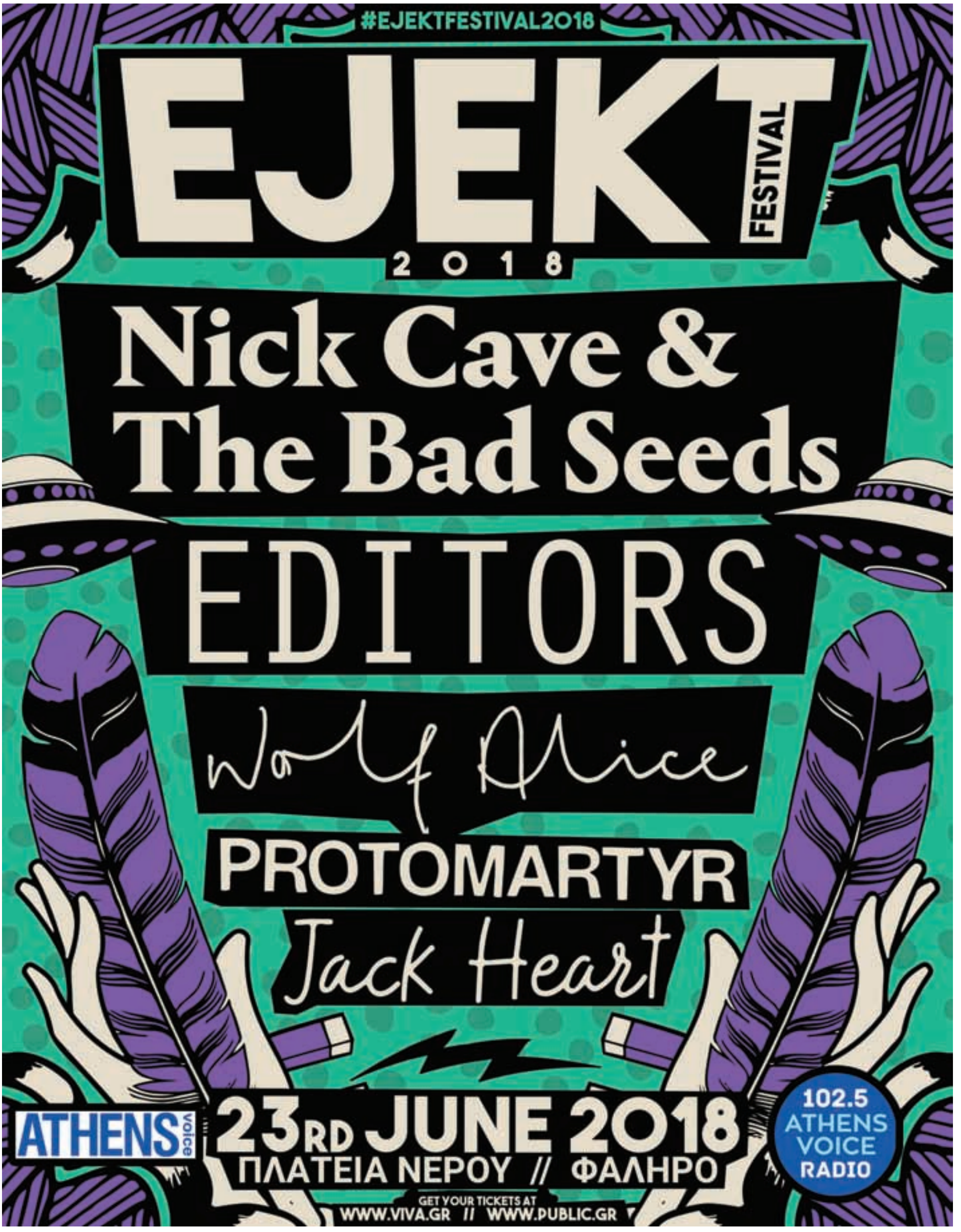
#EJEKTFESTIVAL2018
EJEKT
FESTIVAL
2018
Nick Cave &
The Bad Seeds
EDITORS
Wolf Alice
PROTOMARTYR
Jack Heart
ATHENS voice
23RD JUNE 2018
ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΡΟΥ // ΦΑΛΗΡΟ
102.5
ATHENS
VOICE
RADIO
GET YOUR TICKETS AT
WWW.VIVA.GR // WWW.PUBLIC.GR

SARANTIS

Μηδέν συμβιβασμοί
στην προσωπική σου περιποίηση.

Νέο αφρόλουτρο Noxzema
Sensi Pure 0%.

Υποαλλεργικό*

0% Parabens - Χρωστικές - Σαπούνι -
Σιλικόνες - Φθαλικά - Προπυλενογλυκόλη

*Ανεπιτήρητο ώστε να ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο αλλεργικής αντίδρασης

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΚΟΕ

noxzemagreece Noxzema Official

Noxzema
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΕΛΕΓΜΕΝΟ

ΣΙΓΟΥΡΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΠΟΥ ΣΕ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ